ដំណឹងល្អនៃនគរព្រះ

នេះហើយជាដំណោះស្រាយ!

តើអ្នកដឹងទេថា ព្រះយេស៊ូបានមានបន្ទូលថា
ទីបញ្ចប់មិនអាចមកដល់បានឡើយ
រហូតដល់ដំណឹងល្អនៃនគរព្រះត្រូវបានប្រកាសដល់ពិភព
លោកទុកជាសក្ខីភាព?

«ឆ្កែចចកនឹងរស់នៅជាមួយកូនចៀម ...
ពួកវាមិននាំឲ្យមានគ្រោះថ្នាក់
ឬបំផ្លិចបំផ្លាញនៅលើភ្នំបរិសុទ្ធរបស់យើងទាំងអស់ឡើយ
ដ្បិតផែនដីនឹងពោរពេញដោយចំណេះដឹងអំពីព្រះអម្ចាស់
ដូចជាទឹកដែលគ្របដណ្តប់លើសមុទ្រ។» (អេសាយ 11:6,9)

និពន្ធដោយ

Bob Thiel, Ph.D.

ដំណឹងល្អនៃនគរព្រះ
នេះហើយជាដំណោះស្រាយ!

និពន្ធដោយ Bob Thiel, Ph.D.

Copyright ©2016/2017/2018/2019/2022/2025/2026 by Nazarene Books. Edition 3.0. Booklet produced for the Continuing Church of God and Successors, a corporation sole. P.O. Box 109, Grover Beach, California, 93483, U.S.A. ISBN: 978-1-63660-113-7.

ហេតុអ្វីបានជាមនុស្សលោកមិនអាចដោះស្រាយបញ្ហារបស់ខ្លួនបាន?

តើអ្នកដឹងទេថា រឿងដំបូងបំផុត
និងរឿងចុងក្រោយបំផុតដែលព្រះគម្ពីរបង្ហាញថាព្រះយេស៊ូបានប្រកាស
នោះ ទាក់ទងនឹងដំណឹងល្អនៃនគរព្រះ?

តើអ្នកដឹងទេថា នគរព្រះគឺជាចំណុចសំខាន់ដែលពួកសាវក
និងអ្នកដែលដើរតាមពួកគេដំបូងបានផ្តោតលើ?

តើនគរព្រះគឺជាព្រះយេស៊ូផ្ទាល់ឬ?
តើនគរព្រះគឺជាការដែលព្រះយេស៊ូរស់នៅក្នុងយើងឥឡូវនេះឬ?
តើនគរព្រះគឺជានគរពិតប្រាកដនាពេលអនាគតឬ?
តើអ្នកនឹងជឿតាមអ្វីដែលព្រះគម្ពីរបង្រៀនឬទេ?

តើនគរគឺជាអ្វី? តើនគរព្រះពិតជាអ្វីទៅ? តើព្រះគម្ពីរបង្រៀនអ្វី?
តើក្រុមជំនុំគ្រិស្តបរិស័ទដំបូងបានបង្រៀនអ្វី?

តើអ្នកដឹងទេថា ទីបញ្ចប់មិនអាចមកដល់បានឡើយ
រហូតដល់ដំណឹងល្អនៃនគរព្រះត្រូវបានប្រកាសដល់ពិភពលោកទុកជាស
ក្ខីភាព?

រូបថតនៅលើក្របមុខបង្ហាញពីកូនចៀមដែលដេកជាមួយឆ្កែចចក ដែលរៀបចំដោយ Burdine Printing and Graphics។ រូបថតនៅលើក្របខាងក្រោយគឺជាផ្នែកមួយនៃអគារ Church of God ដើមនៅក្រុងយេរូសាឡិម ដែលថតនៅឆ្នាំ 2013 ដោយ Dr. Bob Thiel។

មាតិកា

1. តើមនុស្សលោកមានដំណោះស្រាយឬទេ? ទំ. 4

2. តើព្រះយេស៊ូបានប្រកាសដំណឹងល្អអ្វី? ទំ. 11

3. តើនគរព្រះត្រូវបានស្គាល់ក្នុងសញ្ញាចាស់ឬទេ? ទំ. 26

4. តើពួកសាវកបានបង្រៀនដំណឹងល្អនៃនគរព្រះឬទេ? ទំ. 35

5. ប្រភពខាងក្រៅសញ្ញាថ្មីបានបង្រៀនអំពីនគរព្រះ ទំ. 48

6. ក្រុមជំនុំក្រិក-រ៉ូម៉ាំងបង្រៀនថានគរសំខាន់ ប៉ុន្តែ... ទំ. 76

7. ហេតុអ្វីបានជាត្រូវការនគរព្រះ? ទំ. 87

ព័ត៌មានទំនាក់ទំនង ទំ. 98

សម្គាល់៖
សៀវភៅនេះជាការបកប្រែពីភាសាអង់គ្លេសដោយបញ្ញាសិប្បនិម្មិត ដូច្នេះពាក្យពេចន៍ខ្លះអាចមិនឆ្លុះបញ្ចាំងពីច្បាប់ដើមទាំងស្រុងទេ ប៉ុន្តែយើងសង្ឃឹមថាវាជិតនឹងច្បាប់ដើម។
ច្បាប់ភាសាអង់គ្លេសអាចរកបានដោយឥតគិតថ្លៃនៅលើគេហទំព័រ www.ccog.org។

1. តើមនុស្សលោកមានដំណោះស្រាយឬទេ?

ពិភពលោកកំពុងជួបប្រទះបញ្ហាជាច្រើន។

មនុស្សជាច្រើនអត់ឃ្លាន។ មនុស្សជាច្រើនរងការជិះជាន់។ មនុស្សជាច្រើនជួបប្រទះភាពក្រីក្រ។ ប្រទេសជាច្រើនជាប់បំណុលធ្ងន់ធ្ងរ។ កុមារ រួមទាំងទារកក្នុងផ្ទៃ ក៏ត្រូវរងការរំលោភបំពានដែរ។ ជំងឺដែលធន់នឹងថ្នាំធ្វើឲ្យវេជ្ជបណ្ឌិតជាច្រើនព្រួយបារម្ភ។ ទីក្រុងឧស្សាហកម្មធំៗមានខ្យល់កខ្វក់ខ្លាំងពេកមិនអាចធ្វើឲ្យមានសុខភាពល្អបានឡើយ។ អ្នកនយោបាយផ្សេងៗតំរាមធ្វើសង្គ្រាម។ ការវាយប្រហារភេរវកម្មនៅតែកើតឡើងជាបន្តបន្ទាប់។

តើមេដឹកនាំពិភពលោកអាចដោះស្រាយបញ្ហាដែលមនុស្សលោកកំពុងជួបប្រទះបានឬទេ?

មនុស្សជាច្រើនគិតថាបាន។

របៀបវារៈសកលថ្មី

នៅថ្ងៃទី 25 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2015 បន្ទាប់ពីសុន្ទរកថាសំខាន់របស់សម្តេចប៉ាបហ្វ្រង់ស៊ីស នៃវ៉ាទីកង់ បណ្តាប្រទេសចំនួន 193 នៃអង្គការសហប្រជាជាតិ (UN) បានបោះឆ្នោតអនុវត្ត «គោលដៅអភិវឌ្ឍន៍ប្រកបដោយចីរភាពទាំង 17» នៃអ្វីដែលពេលខ្លះគេហៅថា របៀបវារៈសកលថ្មី។ នេះជាគោលដៅទាំង 17 របស់អង្គការសហប្រជាជាតិ៖

គោលដៅទី 1។ បញ្ចប់ភាពក្រីក្រគ្រប់ទម្រង់នៅគ្រប់ទីកន្លែង

គោលដៅទី 2។ បញ្ចប់ភាពអត់ឃ្លាន សម្រេចសន្តិសុខស្បៀង និងអាហារូបត្ថម្ភប្រសើរឡើង
ព្រមទាំងលើកកម្ពស់កសិកម្មប្រកបដោយចីរភាព

គោលដៅទី 3។ ធានាឲ្យមានជីវិតសុខភាពល្អ និងលើកកម្ពស់សុខុមាលភាពសម្រាប់មនុស្សគ្រប់វ័យ

គោលដៅទី 4។ ធានាឲ្យមានការអប់រំប្រកបដោយគុណភាព បរិយាបន្ន និងសមធម៌

ព្រមទាំងលើកកម្ពស់ឱកាសសិក្សាពេញមួយជីវិតសម្រាប់មនុស្សគ្រប់រូប

គោលដៅទី 5។ សម្រេចសមភាពយេនឌ័រ និងផ្តល់អំណាចដល់ស្ត្រី និងក្មេងស្រីទាំងអស់

គោលដៅទី 6។ ធានាឲ្យមានទឹក និងអនាម័យ ព្រមទាំងការគ្រប់គ្រងប្រកបដោយចីរភាពសម្រាប់មនុស្សគ្រប់រូប

គោលដៅទី 7។ ធានាឲ្យមានថាមពលដែលមានតម្លៃសមរម្យ គួរឲ្យទុកចិត្ត ប្រកបដោយចីរភាព និងទំនើបសម្រាប់មនុស្សគ្រប់រូប

គោលដៅទី 8។ លើកកម្ពស់កំណើនសេដ្ឋកិច្ចប្រកបដោយចីរភាព បរិយាបន្ន និងជាប់លាប់ ការងារពេញលេញ និងផលិតភាព ព្រមទាំងការងារសមរម្យសម្រាប់មនុស្សគ្រប់រូប

គោលដៅទី 9។ កសាងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធធន់ លើកកម្ពស់ឧស្សាហូបនីយកម្មបរិយាបន្ន និងប្រកបដោយចីរភាព ព្រមទាំងជំរុញការច្នៃប្រឌិត

គោលដៅទី 10។ កាត់បន្ថយវិសមភាពនៅក្នុង និងរវាងប្រទេសនានា

គោលដៅទី 11។ ធ្វើឲ្យទីក្រុង និងទីលំនៅមនុស្សមានបរិយាបន្ន សុវត្ថិភាព ធន់ និងចីរភាព

គោលដៅទី 12។ ធានាឲ្យមានលំនាំនៃការប្រើប្រាស់ និងផលិតកម្មប្រកបដោយចីរភាព

គោលដៅទី 13។ ចាត់វិធានការបន្ទាន់ដើម្បីប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ និងផលប៉ះពាល់របស់វា

គោលដៅទី 14។ អភិរក្ស និងប្រើប្រាស់មហាសមុទ្រ សមុទ្រ និងធនធានសមុទ្រប្រកបដោយចីរភាព ដើម្បីការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយចីរភាព

គោលដៅទី 15។ ការពារ ស្តារឡើងវិញ
និងលើកកម្ពស់ការប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធអេកូឡស៊ីលើដីគោកប្រកប
ដោយចីរភាព គ្រប់គ្រងព្រៃឈើប្រកបដោយចីរភាព
ប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងវាលខ្សាច់រីករាលដាល
បញ្ឈប់និងបញ្ច្រាសការបាត់បង់គុណភាពដី
ព្រមទាំងបញ្ឈប់ការបាត់បង់ជីវចម្រុះ

គោលដៅទី 16។ លើកកម្ពស់សង្គមប្រកបដោយសន្តិភាព
និងបរិយាបន្នសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយចីរភាព
ផ្តល់លទ្ធភាពទទួលបានយុត្តិធម៌សម្រាប់មនុស្សគ្រប់រូប
និងកសាងស្ថាប័នដែលមានប្រសិទ្ធភាព គណនេយ្យភាព
និងបរិយាបន្ននៅគ្រប់កម្រិត

គោលដៅទី 17។ ពង្រឹងមធ្យោបាយអនុវត្ត
និងធ្វើឲ្យភាពជាដៃគូសកលសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយចីរភា
ពមានភាពរស់រវើកឡើងវិញ

របៀបវារៈនេះត្រូវបានគេគ្រោងឲ្យអនុវត្តពេញលេញត្រឹមឆ្នាំ 2030
ហើយវាក៏ត្រូវបានគេហៅថា របៀបវារៈ 2030
សម្រាប់ការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយចីរភាពផងដែរ។
វាមានគោលបំណងដោះស្រាយជំងឺដែលមនុស្សលោកកំពុងជួបប្រទះ
តាមរយៈបទប្បញ្ញត្តិ ការអប់រំ និងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ
និងអន្តរសាសនា។ ទោះបីគោលបំណងជាច្រើនរបស់វាល្អក៏ដោយ វិធីសាស្ត្រ
និងគោលដៅខ្លះរបស់វាអាក្រក់ (ប្រៀបធៀប លោកុប្បត្តិ 3:5)។
របៀបវារៈនេះក៏ស្របនឹងសាររបស់សម្តេចប៉ាប ហ្វ្រង់ស៊ីស
ដែលបានចែកឋានទៅ ក្នុងសារាចរ Laudato Si ដែរ។ សម្តេចប៉ាប លេអូទី
14 ក៏បានថ្លែងគាំទ្ររបៀបវារៈ 2030 នេះដែរ។

«របៀបវារៈសកលថ្មី» អាចហៅបានថា «របៀបវារៈកាតូលិកថ្មី» ព្រោះពាក្យ
«កាតូលិក» មានន័យថា «សកល»។ សម្តេចប៉ាប ហ្វ្រង់ស៊ីស
បានហៅការអនុម័តរបៀបវារៈនេះថា «សញ្ញាសំខាន់នៃក្តីសង្ឃឹម»។

ជាការបន្តនៃកិច្ចព្រមព្រៀងអង្គការសហប្រជាជាតិ
មានកិច្ចប្រជុំមួយនៅទីក្រុងប៉ារីសក្នុងខែធ្នូ ឆ្នាំ 2015 (មានឈ្មោះផ្លូវការថា
សន្និសីទលើកទី 21

នៃភាគីអនុសញ្ញាក្របខ័ណ្ឌសហប្រជាជាតិស្តីពីការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ)។
សម្តេចជំាប ហ្វ្រង់ស៊ីស ក៍បានសរសើរកិច្ចព្រមព្រៀងអន្តរជាតិនោះ
ហើយបានណែនាំបណ្តាប្រទេសឲ្យ «ដើរតាមផ្លូវខាងមុខដោយប្រុងប្រយ័ត្ន
និងដោយស្មារតីសាមគ្គីភាពដែលកាន់តែរីកចម្រើនឡើង»។

ស្ទើរតែគ្រប់ប្រទេសនៅលើពិភពលោកបានយល់ព្រមតាមកិច្ចព្រមព្រៀង
ជំារីស ដែលមានគោលដៅបរិស្ថានជាក់លាក់ និងកាតព្វកិច្ចហិរញ្ញវត្ថុ។
(ប្រធានាធិបតីសហរដ្ឋអាមេរិកនៅពេលនោះ Barack Obama
បានចុះហត្ថលេខាលើឯកសារមួយដើម្បីប្តេជ្ញាឲ្យសហរដ្ឋអាមេរិកអនុវត្តតា
មនៅឆ្នាំ 2016 ប៉ុន្តែនៅឆ្នាំ 2017 ប្រធានាធិបតីសហរដ្ឋអាមេរិក Donald
Trump បានថ្លែងថា
សហរដ្ឋអាមេរិកនឹងមិនទទួលយកកិច្ចព្រមព្រៀងជំារីសដែលបានព្រម
ព្រៀងគ្នានោះឡើយ ហើយបានដកសហរដ្ឋអាមេរិកចេញ។
ការនេះបានបង្កការតវ៉ាអន្តរជាតិ
និងបានជួយធ្វើឲ្យសហរដ្ឋអាមេរិកឯកោពីអឺរ៉ុប
និងតំបន់ជាច្រើនផ្សេងទៀតនៃពិភពលោក។) សម្តេចជំាប ហ្វ្រង់ស៊ីស
បានថ្លែងថា មនុស្សលោក «នឹងដួលរលំ»
ប្រសិនបើមិនធ្វើការផ្លាស់ប្តូរទាក់ទងនឹងអាកាសធាតុតាមដែលលោកបា
នស្នើ។

ខណៈគ្មាននរណាម្នាក់ចង់ដកដង្ហើមខ្យល់កខ្វក់ អត់ឃ្លាន ក្រីក្រ
ឬស្ថិតក្នុងគ្រោះថ្នាក់ជាដើមនោះទេ
តើការប៉ុនប៉ងរបស់មនុស្សដើម្បីសម្រេចគោលដៅនៃរបៀបវារៈ 2030
របស់អង្គការសហប្រជាជាតិ និង/ឬកិច្ចព្រមព្រៀងជំារីស
នឹងដោះស្រាយបញ្ហាដែលមនុស្សលោកកំពុងជួបប្រទះបានឬទេ?

កំណត់ត្រាសមិទ្ធផលរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ

អង្គការសហប្រជាជាតិត្រូវបានបង្កើតឡើង
និងចាប់ផ្តើមដំណើរការនៅថ្ងៃទី 24 ខែតុលា ឆ្នាំ 1945
បន្ទាប់ពីសង្គ្រាមលោកលើកទីពីរ ដើម្បីទប់ស្កាត់ជម្លោះបែបនោះម្តងទៀត
និងដើម្បីព្យាយាមលើកកម្ពស់សន្តិភាពនៅលើពិភពលោក។
នៅពេលបង្កើតឡើង អង្គការសហប្រជាជាតិមានរដ្ឋសមាជិក 51
ឥឡូវនេះមាន 193។

មានជម្លោះរាប់រយ បើមិនមែនរាប់ពាន់ទេ
នៅជុំវិញពិភពលោកតាំងពីអង្គការសហប្រជាជាតិត្រូវបានបង្កើតមក
ប៉ុន្តែយើងមិនទាន់មានអ្វីដែលអាចហៅថាសង្គ្រាមលោកលើកទីបីនៅឡើយទេ។

អ្នកខ្លះជឿថា
កិច្ចសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិដូចដែលអង្គការសហប្រជាជាតិអះអាងថាលើកកម្ពស់ បូករួមជាមួយរបៀបវារៈអន្តរសាសនា
និងសាមគ្គីភាពសាសនាដែលសម្តេចប៉ាប លេអូទី 14
និងមេដឹកនាំសាសនាជាច្រើនផ្សេងទៀតកំពុងព្យាយាមលើកកម្ពស់នោះ
នឹងនាំមកនូវសន្តិភាព និងវិបុលភាព។

ទោះជាយ៉ាងណា
កំណត់ត្រាសមិទ្ធផលរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិក្នុងការធ្វើដូច្នេះមិនល្អទេ
។
បន្ថែមពីលើជម្លោះប្រដាប់អាវុធជាច្រើនតាំងពីអង្គការសហប្រជាជាតិត្រូវបានបង្កើតមក មនុស្សរាប់លាននាក់កំពុងអត់ឃ្លាន ជាជនភៀសខ្លួន
និង/ឬក្រីក្រយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរ។

កាលពីជាច្រើនទសវត្សរ៍មុន
អង្គការសហប្រជាជាតិបានចាប់ផ្តើមអនុវត្តគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍សហស្សវត្សរ៍របស់ខ្លួន។ វាមាន «គោលដៅអភិវឌ្ឍន៍» ចំនួនប្រាំបី
ប៉ុន្តែការនេះមិនបានជោគជ័យទេ
សូម្បីតែតាមការវាយតម្លៃរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិខ្លួនឯង។
ដូច្នេះនៅឆ្នាំ 2015 អ្វីដែលគេហៅថា
«គោលដៅអភិវឌ្ឍន៍ប្រកបដោយចីរភាពទាំង 17» ត្រូវបានអនុម័ត។
អ្នកខ្លះមានសុទិដ្ឋិនិយម។
អ្នកខ្លះចាត់ទុកវាជាការស្រមើស្រមៃអំពីសង្គមឧត្តមគតិ។

ចំពោះរឿងសង្គមឧត្តមគតិ នៅថ្ងៃទី 6 ខែឧសភា ឆ្នាំ 2016 សម្តេចប៉ាប ហ្វ្រង់ស៊ីស នៅពេលនោះបានមានប្រសាសន៍ថា
លោកសុបិនចង់ឃើញសង្គមឧត្តមគតិអឺរ៉ុបប្រកបដោយមនុស្សធម៌
ដែលក្រុមជំនុំរបស់លោកអាចជួយឱ្យទ្វីបនោះសម្រេចបាន។
ប៉ុន្តែសុបិនរបស់សម្តេចប៉ាបនោះនឹងក្លាយទៅជាសុបិនអាក្រក់
(ប្រៀបធៀប វិវរណៈ 18)។

អាចមានកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ និងជោគជ័យខ្លះ ប៉ុន្តែ ...

វចនានុក្រម Merriam Webster's Dictionary ចែងថា សង្គមឧត្តមគតិគឺជា «ទីកន្លែងស្រមើស្រមៃមួយដែលរដ្ឋាភិបាល ច្បាប់ និងស្ថានភាពសង្គមមានភាពល្អឥតខ្ចោះ»។ ព្រះគម្ពីរបង្រៀនថា មនុស្សលោកមិនអាចដោះស្រាយបញ្ហារបស់ខ្លួនដោយខ្លួនឯងបានឡើយ៖

> 23 ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំដឹងថា
> ផ្លូវរបស់មនុស្សមិនស្ថិតនៅក្នុងខ្លួនគេទេ
> មនុស្សដែលដើរក៏មិនអាចបញ្ជាជំហានរបស់ខ្លួនបានដែរ។
> (យេរេមា 10:23, ប្រើ NKJV គ្រប់ទីកន្លែងលើកលែងតែមានការចង្អុលបង្ហាញផ្សេង)

ព្រះគម្ពីរបង្រៀនថា កិច្ចសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិនឹងបរាជ័យ៖

> 16 នៅតាមផ្លូវរបស់គេមានការបំផ្លិចបំផ្លាញ និងទុក្ខវេទនា។ 17
> គេមិនស្គាល់ផ្លូវនៃសន្តិភាពឡើយ។ 18
> គ្មានការកោតខ្លាចព្រះនៅចំពោះភ្នែករបស់គេទេ។ (រ៉ូម 3:16-18)

ទោះជាយ៉ាងណា
មនុស្សជាច្រើនកំពុងធ្វើការឆ្ពោះទៅរកសង្គមឧត្តមគតិតាមទស្សនៈរបស់ពួកគេ ហើយពេលខ្លះថែមទាំងព្យាយាមបញ្ចូលសាសនាទៀតផង។ ប៉ុន្តែស្ទើរតែគ្មាននរណាម្នាក់ព្រមដើរតាមផ្លូវរបស់ព្រះដ៏ពិតតែមួយនោះទេ។
នេះមិនមែនមានន័យថាគ្មានវឌ្ឍនភាពណាមួយឆ្ពោះទៅរកគោលដៅរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ ឬវ៉ាទីកង់នោះទេ។ នឹងមានខ្លះ (ហើយគោលដៅជាច្រើនក៏ល្អដែរ)
ព្រមទាំងមានការថយក្រោយខ្លះផងដែរ។

តាមពិត ហើយប្រហែលជាបន្ទាប់ពីជម្លោះដ៏ធំធេងកិច្ចព្រមព្រៀងសន្តិភាពអន្តរជាតិមួយប្រភេទនឹងត្រូវបានយល់ព្រមនិងបញ្ចាក់ (ដានីយ៉ែល 9:27)។ នៅពេលនោះ
មនុស្សជាច្រើននឹងជឿខុសថា
មនុស្សលោកកំពុងនាំមកនូវសង្គមដែលមានសន្តិភាព
និងឧត្តមគតិជាងមុន។

មនុស្សជាច្រើននឹងត្រូវបានបញ្ឆោតដោយ ‘វឌ្ឍនភាពឧត្តមគតិ’ អន្តរជាតិបែបនេះ (ប្រៀបធៀប អេសេគាល 13:10) ព្រមទាំងដោយទីសំគាល់ និងការអស្ចារ្យផ្សេងៗ (2 ថែស្សាឡូនីច 2:9-12)។ ប៉ុន្តែព្រះគម្ពីរចែងថា សន្តិភាពបែបនោះនឹងមិនស្ថិតស្ថេរយូរទេ (ដានីយ៉ែល 9:27; 11:31-44) ទោះបីមេដឹកនាំអាចអះអាងយ៉ាងណាក៏ដោយ (1 ថែស្សាឡូនីច 5:3; អេសាយ 59:8)។

គំនិតដែលថា ដោយគ្មានព្រះយេស៊ូ (ប្រៀបធៀប យ៉ូហាន 15:5; ម៉ាថាយ 24:21-22) មនុស្សលោកអាចនាំមកនូវសង្គមឧត្តមគតិក្នុង ‘យុគសម័យអាក្រក់បច្ចុប្បន្ន’ នេះបាន គឺជាដំណឹងល្អក្លែងក្លាយ (កាឡាទី 1:3-10)។

ប្រសិនបើមនុស្សលោកតែឯងពិតជាមិនអាចនាំមកនូវសង្គមឧត្តមគតិពិតប្រាកដបានទេ
តើសង្គមឧត្តមគតិប្រភេទណាមួយអាចកើតមានបានឬទេ?

បាន។

នគរព្រះនឹងធ្វើឲ្យភពផែនដីនេះ និងក្រោយមកទៀត គឺដល់អស់កល្បជានិច្ច ប្រសើរឡើងយ៉ាងអស្ចារ្យ។

2. តើព្រះយេស៊ូបានប្រកាសដំណឹងល្អអ្វី?

ព្រះគម្ពីរបង្រៀនថា សង្គមឧត្តមគតិមួយដែលហៅថា នគរព្រះ នឹងជំនួសរដ្ឋាភិបាលមនុស្ស (ដានីយ៉ែល 2:44; វិវរណៈ 11:15; 19:1-21)។

នៅពេលព្រះយេស៊ូបានចាប់ផ្តើមព័ន្ធកិច្ចជាសាធារណៈ:
ទ្រង់បានចាប់ផ្តើមដោយការប្រកាស ***ដំណឹងល្អនៃនគរព្រះ***។
នេះជាអ្វីដែលម៉ាកុសបានរាយការណ៍៖

> 14 បន្ទាប់ពីយ៉ូហានត្រូវជាប់គុក
> ព្រះយេស៊ូបានយាងទៅស្រុកកាលីឡេ
> ដោយប្រកាសដំណឹងល្អនៃនគរព្រះ 15 ទាំងមានបន្ទូលថា៖
> «ពេលវេលាបានគ្រប់ហើយ ហើយនគរព្រះជិតមកដល់ហើយ។
> ចូរប្រែចិត្ត ហើយជឿលើដំណឹងល្អចុះ»។ (ម៉ាកុស 1:14-15)

ពាក្យ ដំណឹងល្អ មកពីពាក្យក្រិកដែលសរសេរជាអក្សរឡាតាំងថា euangelion មានន័យថា «សារដ៏ល្អ» ឬ «ដំណឹងល្អ»។ នៅក្នុងសញ្ញាថ្មី ពាក្យអង់គ្លេស «kingdom» (នគរ) ដែលទាក់ទងនឹងនគររបស់ព្រះ ត្រូវបានលើកឡើងប្រមាណ 149 ដងក្នុង NKJV និង 151 ដងក្នុងព្រះគម្ពីរ Douay Rheims។ វាមកពីពាក្យក្រិកដែលសរសេរជាអក្សរឡាតាំងថា basileia ដែលមានន័យថា អំណាចគ្រប់គ្រង ឬដែនដីរបស់រាជវង្ស។

នគររបស់មនុស្ស ព្រមទាំងនគររបស់ព្រះ សុទ្ធតែមានស្តេច (វិវរណៈ 17:14) មានតំបន់ភូមិសាស្ត្រ (វិវរណៈ 11:15) មានច្បាប់ (អេសាយ 2:3-4; 30:9) និងមានប្រជារាស្ត្រ (លូកា 13:29)។

នេះជាការបង្រៀនជាសាធារណៈលើកដំបូងរបស់ព្រះយេស៊ូ
ដែលម៉ាថាយបានកត់ត្រា៖

> 23 ព្រះយេស៊ូបានយាងទូទាំងស្រុកកាលីឡេ
> ទាំងបង្រៀននៅក្នុងសាលាប្រជុំរបស់គេ
> និងប្រកាសដំណឹងល្អនៃនគរ (ម៉ាថាយ 4:23)

ម៉ាថាយក៏បានកត់ត្រាដែរថា៖

35 បន្ទាប់មក ព្រះយេស៊ូបានយាងទៅគ្រប់ទីក្រុង និងភូមិទាំងអស់
ទាំងបង្រៀននៅក្នុងសាលាប្រជុំរបស់គេ
និងប្រកាសដំណឹងល្អនៃនគរ (ម៉ាថាយ 9:35)

សញ្ញាថ្មីបង្ហាញថា ព្រះយេស៊ូនឹងសោយរាជ្យជារៀងរហូត៖

33 ទ្រង់នឹងសោយរាជ្យលើវង្សក្រកូលយ៉ាកុបជារៀងរហូត
ហើយនគររបស់ទ្រង់នឹងគ្មានទីបញ្ចប់ឡើយ។ (លូកា 1:33)

**លូកាបានកត់ត្រាថា គោលបំណងដែលព្រះយេស៊ូត្រូវបានចាត់ឲ្យមក
គឺដើម្បីប្រកាសអំពីនគរព្រះ។**
សូមកត់សម្គាល់អ្វីដែលព្រះយេស៊ូបានបង្រៀន៖

43 ទ្រង់មានបន្ទូលទៅគេថា៖
«ខ្ញុំត្រូវតែប្រកាសនគរព្រះនៅទីក្រុងឯទៀតដែរ
ដ្បិតខ្ញុំត្រូវបានចាត់ឲ្យមកសម្រាប់គោលបំណងនេះ»។ (លូកា 4:43)

តើអ្នកធ្លាប់ឮការប្រកាសបែបនោះទេ? តើអ្នកធ្លាប់ដឹងទេថា
គោលបំណងដែលព្រះយេស៊ូត្រូវបានចាត់ឲ្យមក
គឺដើម្បីប្រកាសអំពីនគរព្រះ?

លូកាក៏បានកត់ត្រាដែរថា
ព្រះយេស៊ូបានយាងទៅប្រកាសអំពីនគរព្រះមែន៖

10 កាលពួកសាវកបានវិលត្រឡប់មកវិញ
គេបានទូលទ្រង់អំពីអ្វីៗទាំងអស់ដែលគេបានធ្វើ។ បន្ទាប់មក
ទ្រង់បាននាំគេទៅដាច់ដោយឡែកនៅទីស្ងាត់មួយ
ដែលជាប់នឹងទីក្រុងឈ្មោះបេតសៃដា។ 11
ប៉ុន្តែកាលបណ្តាជនបានដឹង គេក៏ដើរតាមទ្រង់
ហើយទ្រង់ទទួលគេ និងមានបន្ទូលទៅគេអំពីនគរព្រះ។ (លូកា
9:10-11)

ព្រះយេស៊ូបានបង្រៀនថា
នគរព្រះគួរតែជាអាទិភាពខ្ពស់បំផុតសម្រាប់អស់អ្នកដែលចង់ដើរតាមទ្រ
ង់៖

33 ប៉ុន្តែចូរស្វែងរកនគរព្រះ
និងសេចក្តីសុចរិតរបស់ទ្រង់ជាមុនសិន (ម៉ាថាយ 6:33)

31 ប៉ុន្តែចូរស្វែងរកនគរព្រះចុះ
នោះអ្វីៗទាំងអស់នេះនឹងត្រូវបានបន្ថែមឲ្យអ្នករាល់គ្នា។ 32
ឱហ្វូងតូចអើយ កុំខ្លាចអី
ដ្បិតព្រះបិតារបស់អ្នករាល់គ្នាសព្វព្រះហឫទ័យប្រទាននគរឲ្យអ្នករាល់គ្នា។ (លូកា 12:31-32)

គ្រិស្តបរិស័ទត្រូវស្វែងរកនគរព្រះជាមុនសិន។
ពួកគេធ្វើដូច្នេះដោយដាក់រឿងនេះជាអាទិភាពខ្ពស់បំផុត
តាមរយៈការរស់នៅដូចដែលព្រះគ្រិស្តចង់ឲ្យពួកគេរស់នៅ
និងទន្ទឹងរង់ចាំការយាងត្រឡប់មកវិញ និងនគររបស់ទ្រង់។
ប៉ុន្តែអ្នកដែលអះអាងថាជឿលើព្រះគ្រិស្តភាគច្រើន
មិនត្រឹមតែមិនស្វែងរកនគរព្រះជាមុននោះទេ
ពួកគេថែមទាំងមិនដឹងថាវាជាអ្វីទៀតផង។
មនុស្សជាច្រើនក៏ជឿខុសដែរថា ការចូលរួមក្នុងនយោបាយលោកិយ
គឺជាអ្វីដែលព្រះរំពឹងទុកពីគ្រិស្តបរិស័ទ។ ដោយមិនយល់អំពីនគរព្រះ
ពួកគេមិន

រស់នៅតាមរបៀបដែលគួររស់នៅឥឡូវនេះទេ
ហើយក៏មិនយល់ថាហេតុអ្វីបានជាមនុស្សលោកមានកំហុសខ្លាំងម្ល៉េះដែរ។

សូមកត់សម្គាល់ផងដែរថា នគរនឹងត្រូវប្រទានឲ្យហ្វូងតូចមួយ
(ប្រៀបធៀប រ៉ូម 11:5)។ ត្រូវការចិត្តរាបទាប
ដើម្បីព្រមក្លាយជាផ្នែកមួយនៃហ្វូងតូចដ៏ពិតនោះ។

នគរព្រះមិនទាន់ត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅលើផែនដីនៅឡើយទេ

ព្រះយេស៊ូបានបង្រៀនថា
អ្នកដើរតាមទ្រង់គួរតែអធិស្ឋានសុំឲ្យនគរមកដល់
ដូច្នេះពួកគេមិនទាន់មានវារួចហើយទេ៖

9 ឱព្រះបិតានៃយើងខ្ញុំគង់នៅស្ថានសួគ៌
សូមឲ្យព្រះនាមទ្រង់បានបរិសុទ្ធ។ 10

សូមឲ្យនគររបស់ទ្រង់បានមកដល់។
សូមឲ្យព្រះហឫទ័យទ្រង់បានសម្រេច (ម៉ាថាយ 6:9-10)

ព្រះយេស៊ូបានចាត់ពួកសិស្សរបស់ទ្រង់ឲ្យទៅប្រកាសអំពីនគរព្រះ៖

> 1 បន្ទាប់មក ទ្រង់បានហៅសិស្សទាំងដប់ពីរនាក់មកជុំគ្នា
> ហើយប្រទានឲ្យគេមានឫទ្ធានុភាព និងអំណាចលើអារក្សទាំងអស់
> និងដើម្បីព្យាបាលជំងឺផងដែរ។ 2
> ទ្រង់បានចាត់គេឲ្យទៅប្រកាសអំពីនគរព្រះ។ (លូកា 9:1-2)

ព្រះយេស៊ូបានបង្រៀនថា
រត្តមានរបស់ទ្រង់តែម្នាក់ឯងមិនមែនជានគរនោះទេ
ព្រោះនគរមិនទាន់ត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅលើផែនដីនៅពេលនោះទេ
ហេតុនេះហើយបានជាទ្រង់មិនបានបណ្តេញអារក្សក្នុងព្រះនាមទ្រង់នៅ
ពេលនោះ៖

> 28 ប៉ុន្តែបើខ្ញុំបណ្តេញអារក្សដោយសារព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ
> នោះប្រាកដជានគរព្រះបានមកដល់អ្នករាល់គ្នាហើយ។ (ម៉ាថាយ
> 12:28)

នគរដ៏ពិតស្ថិតនៅពេលអនាគត—មិនមែនឥឡូវនេះទេ
ដូចម៉ាកុសបង្ហាញ៖

> 47 ហើយបើភ្នែករបស់អ្នកនាំឲ្យអ្នកធ្វើបាប ចូរខ្ទេះវាចោលទៅ។
> ប្រសើរជាងសម្រាប់អ្នក
> ដែលចូលទៅក្នុងនគរព្រះដោយមានភ្នែកតែម្ខាង
> ជាជាងមានភ្នែកទាំងសងខាង តែត្រូវបោះចោល ... (ម៉ាកុស 9:47)

> 23 ព្រះយេស៊ូបានទតមើលជុំវិញ ហើយមានបន្ទូលទៅពួកសិស្សថា៖
> «ពិបាកយ៉ាងណាទៅសម្រាប់អ្នកមានទ្រព្យសម្បត្តិ
> ដែលនឹងចូលទៅក្នុងនគរព្រះ!» 24
> ពួកសិស្សនឹកស្ញើចនឹងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។
> ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូបានឆ្លើយទៅគេម្តងទៀតថា៖ «កូនអើយ
> ពិបាកយ៉ាងណាទៅសម្រាប់អ្នកដែលទុកចិត្តលើទ្រព្យសម្បត្តិ
> ដែលនឹងចូលទៅក្នុងនគរព្រះ! 25

អ្នដ្ឋចូលតាមរន្ធម្ពលងាយជាងអ្នកមានចូលទៅក្ងងនគរព្រះទៅ
ទៀត»។ (ម៉ាកុស 10:23-25)

25 ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា
ខ្ញុំនឹងលែងផឹកទឹកផ្លែទំពាំងបាយជូរទៀតហើយ
រហូតដល់ថ្ងៃដែលខ្ញុំផឹកវាថ្មីនៅក្ងងនគរព្រះ។ (ម៉ាកុស 14:25)

43 យ៉ូសែបអ្នកក្រុងអើរីម៉ាថេ ជាសមាជិកក្រុមប្រឹក្សាដ៏ល្បី
ដែលខ្លួនគាត់ផ្ទាល់ក៏កំពុងរង់ចាំនគរព្រះដែរ
បានចូលមកដោយក្លាហាន ... (ម៉ាកុស 15:43)

ព្រះយេស៊ូបានបង្រៀនថា
នគរឥឡូវនេះមិនមែនជាផ្នែកមួយនៃលោកិយបច្ចុប្បន្ននេះទេ៖

36 ព្រះយេស៊ូបានឆ្លើយថា៖
«នគររបស់ខ្ញុំមិនមែនមកពីលោកិយនេះទេ។
បើនគររបស់ខ្ញុំមកពីលោកិយនេះ
នោះអ្នកបម្រើរបស់ខ្ញុំនឹងប្រយុទ្ធ
ដើម្បីកុំឲ្យខ្ញុំត្រូវបានប្រគល់ទៅជនជាតិយូដា ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ
នគររបស់ខ្ញុំមិនមែនមកពីទីនេះទេ»។ (យ៉ូហាន 18:36)

ព្រះយេស៊ូបានបង្រៀនថា
នគរនឹងមកដល់បន្ទាប់ពីទ្រង់យាងត្រឡប់មកវិញជាស្តេចនៃនគរនោះ៖

31 «កាលបុត្រមនុស្សយាងមកក្ងងសិរីរុងរឿងរបស់ទ្រង់
ព្រមទាំងទេវតាបរិសុទ្ធទាំងអស់មកជាមួយ
នោះទ្រង់នឹងគង់លើបល្ល័ង្កនៃសិរីរុងរឿងរបស់ទ្រង់។ 32
គ្រប់ជាតិសាសន៍ទាំងអស់នឹងត្រូវប្រមូលមកនៅចំពោះទ្រង់
ហើយទ្រង់នឹងបំបែកគេចេញពីគ្នា
ដូចអ្នកគង្វាលបំបែកចៀមចេញពីពពែ។ 33
ទ្រង់នឹងដាក់ចៀមនៅខាងស្តាំ ហើយពពែនៅខាងឆ្វេង។ 34
បន្ទាប់មក ស្តេចនឹងមានបន្ទូលទៅអ្នកដែលនៅខាងស្តាំថា៖
‘អស់អ្នកដែលព្រះបិតាខ្ញុំបានប្រទានពរអើយ
ចូរមកទទួលនគរដែលបានរៀបចំទុកសម្រាប់អ្នករាល់គ្នា
តាំងពីកំណើតពិភពលោកមក ជាមរតកចុះ។ (ម៉ាថាយ 25:31-34)

ដោយសារនគរព្រះមិនទាន់មកដល់ទេ
យើងនឹងមិនឃើញសង្គមឧត្តមគតិពិតប្រាកដទេ
រហូតដល់ក្រោយពេលវាត្រូវបានបង្កើតឡើង។
ដោយសារមនុស្សភាគច្រើនមិនយល់អំពីនគរព្រះ ពួកគេក៏មិនយល់ថា
របបគ្រប់គ្រងប្រកបដោយសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់ដំណើរការយ៉ាងដូច
ម្តេចដែរ។

នគរព្រះនឹងមិនមកដល់ទេ
«រហូតដល់ចំនួនពេញលេញនៃសាសន៍ដទៃបានចូលមក» (រ៉ូម 11:25)—
ហើយការនោះមិនទាន់កើតឡើងនៅឡើយទេ។

តើព្រះយេស៊ូបានមានបន្ទូលថា នគរប្រៀបដូចជាអ្វី?

ព្រះយេស៊ូបានផ្តល់ការពន្យល់ខ្លះអំពីនគរព្រះថាប្រៀបដូចជាអ្វីៈ

> 26 ទ្រង់មានបន្ទូលថាៈ
> «នគរព្រះប្រៀបដូចជាបុរសម្នាក់ព្រោះគ្រាប់ពូជនៅលើដី 27
> ហើយដេកនៅពេលយប់ និងក្រោកឡើងនៅពេលថ្ងៃ
> រីឯគ្រាប់ពូជនោះដុះឡើង និងលូតលាស់
> ដោយខ្លួនគាត់ផ្ទាល់មិនដឹងថាយ៉ាងដូចម្តេចទេ។ 28
> ដ្បិតដីបង្កើតផលដោយខ្លួនឯងៈ ដំបូងជាដើម បន្ទាប់មកជាកួរ
> ក្រោយមកទៀតជាគ្រាប់ពេញនៅក្នុងកួរ។ 29 ប៉ុន្តែកាលគ្រាប់ទុំ
> គាត់ក៏ដាក់កណ្តៀវភ្លាម ព្រោះរដូវច្រូតកាត់បានមកដល់ហើយ»។
> (ម៉ាកុស 4:26-29)

> 18 បន្ទាប់មក ទ្រង់មានបន្ទូលថាៈ «តើនគរព្រះប្រៀបដូចជាអ្វី?
> តើខ្ញុំនឹងប្រៀបធៀបវានឹងអ្វី? 19 វាប្រៀបដូចជាគ្រាប់ពូជស្ពៃមួយ
> ដែលបុរសម្នាក់បានយកទៅដាំក្នុងសួនរបស់ខ្លួន
> ហើយវាដុះឡើងក្លាយជាដើមឈើធំមួយ
> រួចសត្វស្លាបលើអាកាសបានធ្វើសំបុកនៅតាមមែករបស់វា»។ 20
> ទ្រង់មានបន្ទូលម្តងទៀតថាៈ «តើខ្ញុំនឹងប្រៀបនគរព្រះនឹងអ្វី? 21
> វាប្រៀបដូចជាមេដំបែ
> ដែលស្ត្រីម្នាក់បានយកទៅលាយក្នុងម្សៅបីរង្វាល់
> រហូតដល់ម្សៅទាំងអស់ដោរឡើង»។ (លូកា 13:18-21)

រឿងប្រៀបប្រដូចទាំងនេះបង្ហាញថា ដំបូងឡើយ
នគរព្រះមានទំហំតូចណាស់ ប៉ុន្តែវានឹងក្លាយទៅជាធំ—
ទីបំផុតវានឹងគ្រប់គ្រងលើសកលលោកដ៏គ្មានទីបំផុត។

លូកាក៏បានកត់ត្រាដែរថា៖

> 29 គេនឹងមកពីទិសខាងកើត និងខាងលិច ពីទិសខាងជើង
> និងខាងត្បូង ហើយអង្គុយនៅក្នុងនគរព្រះ។ (លូកា 13:29)

ដូច្នេះ នគរព្រះនឹងមានមនុស្សមកពីគ្រប់ទិសទីនៃពិភពលោក។
វានឹងមិនកំណត់ត្រឹមតែអ្នកដែលមានដើមកំណើតជាអ៊ីស្រាអែល
ឬក្រុមជនជាតិជាក់លាក់ណាមួយឡើយ។ មនុស្សមកពីគ្រប់ទីកន្លែង
នឹងអង្គុយនៅក្នុងនគរនេះ។

លូកា 17 និងនគរ

លូកា 17:20-21 ធ្វើឲ្យអ្នកខ្លះងឿងឆ្ងល់។ ប៉ុន្តែមុននឹងនិយាយអំពីរឿងនោះ
សូមកត់សម្គាល់ថា មនុស្សនឹងបរិភោគនៅក្នុងនគរព្រះមែន៖

> 15 «អ្នកណាដែលបានបរិភោគនំបុ័ងនៅក្នុងនគរព្រះ
> អ្នកនោះមានពរហើយ!» (លូកា 14:15)

ដោយសារមនុស្សនឹង (នៅពេលអនាគត) បរិភោគនៅក្នុងនគរព្រះ
វាមិនមែនគ្រាន់តែជាអ្វីមួយដែលដាក់ទុកក្នុងចិត្តរបស់គេឥឡូវនេះទេ
ទោះបីមានការបកប្រែខុស/ការយល់ច្រឡំអំពីលូកា 17:21
ដែលបង្ហាញបែបផ្សេងក៏ដោយ។

ការបកប្រែ AFV នៃលូកា 17:20-21 អាចជួយឲ្យអ្នកខ្លះយល់៖

> 20 កាលពួកផារិស៊ីបានសួរទ្រង់ថា
> តើនគរព្រះនឹងមកដល់នៅពេលណា ទ្រង់បានឆ្លើយទៅគេថា៖
> «នគរព្រះមិនមកដល់ដោយអាចមើលឃើញនោះទេ។ 21
> គេក៏មិននិយាយថា ‘មើល៍ វានៅទីនេះ!’ ឬ ‘មើល៍ វានៅទីនោះ!’
> ដែរ។ ដ្បិតមើល៍
> នគរព្រះកំពុងឈរនៅកណ្តាលចំណោមអ្នករាល់គ្នា»។ (លូកា 17:20-
> 21, AFV; សូមមើលការបកប្រែ NASB និង ESV ផងដែរ)

សូមកត់សម្គាល់ថា ព្រះយេស៊ូកំពុងមានបន្ទូលទៅពួកផារិស៊ី
ដែលមិនទាន់ប្រែចិត្ត មានចិត្តលោភ និងមានចិត្តពុតត្បុត។
ព្រះយេស៊ូបាន «ឆ្លើយទៅគេ» —
គឺពួកផារិស៊ីទេដែលបានសួរសំណួរនោះទៅព្រះយេស៊ូ។
ពួកគេបានបដិសេធមិនទទួលស្គាល់ទ្រង់។

តើពួកគេនៅក្នុងក្រុមជំនុំឬ? ទេ!

ព្រះយេស៊ូក៏មិនកំពុងនិយាយអំពីក្រុមជំនុំដែលនឹងត្រូវរៀបចំឡើងក្នុងពេលឆាប់ៗនោះដែរ។ ទ្រង់ក៏មិនកំពុងនិយាយអំពីអារម្មណ៍ក្នុងគំនិតឬក្នុងចិត្តនោះដែរ។

ព្រះយេស៊ូកំពុងមានបន្ទូលអំពីរាជ្យរបស់ទ្រង់!
ពួកផារិស៊ីមិនបានសួរទ្រង់អំពីក្រុមជំនុំទេ។
ពួកគេមិនដឹងអ្វីសោះអំពីក្រុមជំនុំសញ្ញាថ្មីណាមួយដែលនឹងចាប់ផ្តើមក្នុងពេលឆាប់ៗនោះ។
ពួកគេមិនបានសួរអំពីអារម្មណ៍ស្អាតបាតបែបណាមួយឡើយ។

បើអ្នកណាម្នាក់គិតថា នគរព្រះគឺជាក្រុមជំនុំ — ហើយនគរព្រះស្ថិតនៅ «ខាងក្នុង» ពួកផារិស៊ី — តើក្រុមជំនុំស្ថិតនៅខាងក្នុងពួកផារិស៊ីឬ? ច្បាស់ណាស់ថាទេ!

ការសន្និដ្ឋានបែបនេះគួរឲ្យអស់សំណើចណាស់ មែនទេ?
ទោះបីការបកប្រែប្រូតេស្តង់ខ្លះបកប្រែផ្នែកខ្លះនៃលូកា 17:21 ថា «នគរព្រះនៅខាងក្នុងអ្នករាល់គ្នា» (NKJV/KJV) ក៏ដោយ
ព្រះគម្ពីរកាតូលិករ៉ូម៉ាំង New Jerusalem Bible ក៏បកប្រែវាបានត្រឹមត្រូវថា «នគរព្រះនៅកណ្តាលចំណោមអ្នករាល់គ្នា» ដែរ។

ព្រះយេស៊ូជាអ្នកដែលនៅកណ្តាលចំណោមពួកផារិស៊ី—
ទ្រង់នឹងក្លាយជាស្តេចនៃនគរនោះ។
ពួកផារិស៊ីគិតថាពួកគេកំពុងទន្ទឹងរង់ចាំនគរព្រះ។
ប៉ុន្តែពួកគេយល់ខុសអំពីវា។ ព្រះយេស៊ូបានពន្យល់ថា
វានឹងមិនមែនជានគរក្នុងតំបន់
ឬនគរកំណត់សម្រាប់តែជនជាតិយូដាប៉ុណ្ណោះ
ដូចដែលពួកគេហាក់ដូចជាគិតនោះទេ

(ហើយក៏មិនមែនជាក្រុមជំនុំដូចអ្នកខ្លះជឿឥឡូវនេះដែរ)។
នគរព្រះនឹងមិនត្រឹមតែជានគរមួយក្នុងចំណោមនគរមនុស្សដែលមើលឃើញជាច្រើន ដែលមនុស្សអាចចង្អុលបង្ហាញ ឬមើលឃើញហើយនិយាយថា «នេះហើយ នៅទីនេះ» ឬ «នគរនោះនៅឯណោះ» នោះទេ។

ព្រះយេស៊ូផ្តាល់បានប្រសូតមកដើម្បីធ្វើជាស្តេចនៃនគរនោះ
ដូចដែលទ្រង់បានមានបន្ទូលយ៉ាងច្បាស់ទៅពីឡាត់ (យ៉ូហាន 18:36-37)។
សូមយល់ថា ព្រះគម្ពីរតែងតែប្រើពាក្យ «ស្តេច» និង «នគរ» ជំនួសគ្នាទៅវិញទៅមក (ឧ. ដានីយ៉ែល 7:17-18,23)។
ស្តេចនៃនគរព្រះនាពេលអនាគត នៅពេលនោះ និងទីនោះ
កំពុងឈរនៅក្បែរពួកជារិស៊ី។
ប៉ុន្តែពួកគេមិនព្រមទទួលស្គាល់ទ្រង់ជាស្តេចរបស់ខ្លួនទេ (យ៉ូហាន 19:21)។
កាលទ្រង់យាងត្រឡប់មកវិញ ពិភពលោកនឹងបដិសេធទ្រង់ (វិវរណៈ 19:19)។

ព្រះយេស៊ូបានបន្តរៀបរាប់នៅក្នុងខបន្ទាប់ក្នុងលូកា 17
អំពីការយាងមកលើកទីពីររបស់ទ្រង់
នៅពេលដែលនគរព្រះនឹងគ្រប់គ្រងលើផែនដីទាំងមូល (ប្រើការបកប្រែ Moffatt)៖

> 22 ទ្រង់មានបន្ទូលទៅពួកសិស្សថា៖
> «នឹងមានថ្ងៃដែលអ្នករាល់គ្នានឹងប្រាថ្នាយ៉ាងខ្លាំង
> ដើម្បីបានឃើញសូម្បីតែមួយថ្ងៃនៃបុត្រមនុស្ស
> តែឥតបានសម្រេច។ 23 មនុស្សនឹងនិយាយថា ‘មើល៍
> ទ្រង់នៅទីនេះ!’ ‘មើល៍ ទ្រង់នៅទីនោះ!’ ប៉ុន្តែកុំចេញទៅ
> ឬរត់តាមគេឡើយ។ 24
> ដ្បិតដូចផ្លេកបន្ទោរដែលបញ្ចាំងពីម្ខាងនៃមេឃទៅម្ខាងទៀត
> បុត្រមនុស្សក៏នឹងដូច្នោះដែរនៅថ្ងៃរបស់ទ្រង់។ 25
> ប៉ុន្តែទ្រង់ត្រូវតែរងទុក្ខវេទនាយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរជាមុនសិន
> និងត្រូវមនុស្សជំនាន់នេះបដិសេធ។ (លូកា 17:22-25, Moffatt)

ព្រះយេស៊ូបានលើកឡើងអំពីផ្លេកបន្ទោរ ដូចនៅក្នុងម៉ាថាយ 24:27-31 ដែរ
ដោយរៀបរាប់អំពីការយាងមកលើកទីពីររបស់ទ្រង់ដើម្បីគ្រប់គ្រងលើពិភពលោកទាំងមូល។ ព្រះយេស៊ូមិនមែនមានបន្ទូលថា

ប្រជារាស្ត្ររបស់ទ្រង់នឹងមិនអាចឃើញទ្រង់នៅពេលទ្រង់យាងត្រឡប់មកវិញនោះទេ—ពួកគេនឹងឃើញ (ប្រៀបធៀប កិច្ចការ 1:11)។

ប៉ុន្តែមនុស្សភាគច្រើននឹងមិនទទួលស្គាល់ទ្រង់ជាស្តេចរបស់ខ្លួនទេ (វិវរណៈ 11:15) ហើយនឹងប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងទ្រង់ (វិវរណៈ 19:19)! មនុស្សជាច្រើននឹងគិតថា ព្រះយេស៊ូតំណាងឲ្យសត្រូវនៃព្រះគ្រិស្ត។ ព្រះយេស៊ូមិនមែនមានបន្ទូលថា
នគរព្រះស្ថិតនៅខាងក្នុងពួកជាវិស៊ីទាំងនោះទេ—
ទ្រង់បានប្រាប់គេនៅកន្លែងផ្សេងថា ពួកគេនឹងមិនបាននៅក្នុងនគរទេ ដោយសារភាពពុតត្បុតរបស់គេ (ម៉ាថាយ 23:13-14)។ ព្រះយេស៊ូក៏មិនមែនមានបន្ទូលថា ក្រុមជំនុំនឹងក្លាយជានគរនោះដែរ។

នគរព្រះគឺជាអ្វីមួយដែលមនុស្សនឹងអាចចូលបាននៅថ្ងៃណាមួយ — ដូចនៅពេលការរស់ឡើងវិញរបស់មនុស្សសុចរិត! ប៉ុន្តែសូម្បីតែអ័ប្រាហាំ និងបុព្វបុរសដទៃទៀត ក៏មិនទាន់នៅទីនោះដែរ (ប្រៀបធៀប ហេព្រើរ 11:13-40)។

ពួកសិស្សបានដឹងថា
នគរព្រះមិនស្ថិតនៅខាងក្នុងខ្លួនគេផ្ទាល់នៅពេលនោះទេ
ហើយវាត្រូវតែលេចមកឲ្យឃើញ
ដូចខគម្ពីរខាងក្រោមនេះដែលមកបន្ទាប់ពីលូកា 17:21 បង្ហាញ៖

> 11 កាលគេកំពុងស្តាប់សេចក្តីទាំងនេះ
> ទ្រង់បានមានបន្ទូលជារឿងប្រៀបប្រដូចមួយទៀត
> ព្រោះទ្រង់នៅជិតក្រុងយេរូសាឡិម
> ហើយព្រោះគេគិតថានគរព្រះនឹងលេចមកភ្លាមៗ។ (លូកា 19:11)

នគរស្ថិតនៅពេលអនាគតយ៉ាងច្បាស់

តើអ្នកអាចដឹងដោយរបៀបណាថានគរជិតមកដល់?
ជាផ្នែកមួយនៃការឆ្លើយសំណួរនោះ ព្រះយេស៊ូបានរាយព្រឹត្តិការណ៍ទំនាយ (លូកា 21:8-28) រួចបានបង្រៀនថា៖

> 29 ចូរមើលដើមឧទុម្ពរ និងដើមឈើទាំងអស់។ 30 កាលវាចាប់ផ្តើមលាស់ពន្លក អ្នករាល់គ្នាមើលឃើញ និងដឹងដោយខ្លួនឯងថា រដូវក្តៅជិតមកដល់ហើយ។ 31 ដូច្នេះ

អ្នករាល់គ្នាក៏ដូច្នោះដែរ **កាលឃើញហេតុការណ៍ទាំងនេះកើតឡើង ចូរដឹងថានគរព្រះជិតមកដល់ហើយ។** (លូកា 21:29-31)

ព្រះយេស៊ូចង់ឲ្យប្រជារាស្ត្ររបស់ទ្រង់តាមដានព្រឹត្តិការណ៍ទំនាយ
ដើម្បីដឹងថានគរនឹងមកដល់នៅពេលណា។
ព្រះយេស៊ូបានប្រាប់ប្រជារាស្ត្ររបស់ទ្រង់នៅកន្លែងផ្សេងទៀតឲ្យប្រុងស្មារតី
និងយកចិត្តទុកដាក់លើព្រឹត្តិការណ៍ទំនាយ (លូកា 21:36; ម៉ាកុស 13:33-37)។ ទោះបីមានព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូក៏ដោយ
មនុស្សជាច្រើនមិនយកចិត្តទុកដាក់លើការតាមដានព្រឹត្តិការណ៍ពិភព
លោកដែលទាក់ទងនឹងទំនាយឡើយ។

នៅក្នុងលូកា 22 និង 23 ព្រះយេស៊ូបានបង្ហាញម្តងទៀតថា
នគរព្រះគឺជាអ្វីមួយដែលនឹងសម្រេចនៅពេលអនាគត
កាលទ្រង់បានបង្រៀនថា៖

15 «ខ្ញុំមានបំណងប្រាថ្នាយ៉ាងខ្លាំង
ចង់បរិភោគបុណ្យរំលងនេះជាមួយអ្នករាល់គ្នា មុនពេលខ្ញុំរងទុក្ខ។
16 ដ្បិតខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា ខ្ញុំនឹងលែងបរិភោគវាទៀតហើយ
រហូតដល់វាបានសម្រេចនៅក្នុងនគរព្រះ»។ 17 បន្ទាប់មក
ទ្រង់បានយកពែង ហើយអរព្រះគុណ រួចមានបន្ទូលថា៖
«ចូរយកពែងនេះទៅចែកគ្នាចុះ។ 18 ដ្បិតខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា
ខ្ញុំនឹងមិនផឹកទឹកផ្លែទំពាំងបាយជូរទៀតទេ
រហូតដល់នគរព្រះមកដល់»។ (លូកា 22:15-18)

39 ប៉ុន្តែម្នាក់ក្នុងចំណោមមនុស្សអាក្រក់ដែលត្រូវឆ្កាងជាមួយទ្រង់
បានប្រមាថទ្រង់ថា៖ «បើអ្នកជាព្រះមេស្ស៊ី ចូរសង្គ្រោះខ្លួនឯង
និងសង្គ្រោះយើងផងទៅ»។ 40
រីឯអ្នកជាមួយគាត់បានស្តីបន្ទោសគាត់ថា៖
«តើអ្នកមិនកោតខ្លាចព្រះទេឬ?
ដ្បិតអ្នកក៏ជាប់ទោសដូចគាត់ដែរ។ 41
ហើយយើងជាប់ទោសដោយយុត្តិធម៌ ព្រោះយើងសមនឹងទទួល
ដ្បិតយើងបានទទួលតាមអ្វីដែលយើងបានធ្វើ
ប៉ុន្តែអ្នកនេះមិនបានធ្វើអំពើអាក្រក់អ្វីសោះ»។ 42
រួចគាត់ទូលទៅព្រះយេស៊ូថា៖ «ព្រះអម្ចាស់របស់ខ្ញុំ សូមនឹកចាំដល់ខ្ញុំ
នៅពេលទ្រង់យាងចូលទៅក្នុងនគររបស់ទ្រង់»។ 43

ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលទៅគាត់ថា៖ «អាម៉ែន ខ្ញុំប្រាប់អ្នកថា
ថ្ងៃនេះអ្នកនឹងនៅជាមួយខ្ញុំក្នុងស្ថានបរមសុខ»។ (លូកា 23:39-43, Aramaic in Plain English)

នគរព្រះក៍មិនបានមកដល់ភ្លាមៗនៅពេលព្រះយេស៊ូត្រូវបានគេសម្លាប់
នោះដែរ ដូចម៉ាកុស និងលូកាបង្ហាញយើង៖

43 យ៉ូសែបអ្នកក្រុងអើរីម៉ាថេ ជាសមាជិកក្រុមប្រឹក្សាដ៏ល្បី
ដែលខ្លួនគាត់ផ្ទាល់ក៍កំពុងរង់ចាំនគរព្រះដែរ
បានចូលមកដោយក្លាហាន ... (ម៉ាកុស 15:43)

51 គាត់ជាអ្នកក្រុងអើរីម៉ាថេ
ដែលជាទីក្រុងមួយរបស់ជនជាតិយូដា
ហើយខ្លួនគាត់ផ្ទាល់ក៍កំពុងរង់ចាំនគរព្រះដែរ។ (លូកា 23:51)

ក្រោយពីការរស់ឡើងវិញ (1 កូរិនថូស 15:50-55)
ទើបគ្រិស្តបរិស័ទនឹងបានកើតជាថ្មី ដើម្បីចូលទៅក្នុងនគរព្រះ
ដូចយ៉ូហានបានកត់ត្រា៖

3 ព្រះយេស៊ូបានឆ្លើយទៅគាត់ថា៖ «ខ្ញុំប្រាប់អ្នកជាប្រាកដថា
បើអ្នកណាមិនកើតជាថ្មីទេ
អ្នកនោះមិនអាចឃើញនគរព្រះបានឡើយ»។ 4
នីកូដេមទូលទ្រង់ថា៖
«តើមនុស្សចាស់អាចកើតម្តងទៀតយ៉ាងដូចម្តេចបាន?
តើគាត់អាចចូលទៅក្នុងផ្ទៃម្តាយជាលើកទីពីរ
ហើយកើតមកម្តងទៀតបានឬ?» 5 ព្រះយេស៊ូបានឆ្លើយថា៖
«ខ្ញុំប្រាប់អ្នកជាប្រាកដថា បើអ្នកណាមិនកើតពីទឹក
និងពីព្រះវិញ្ញាណទេ
អ្នកនោះមិនអាចចូលទៅក្នុងនគរព្រះបានឡើយ។ (យ៉ូហាន 3:3-5)

មានតែប្រជារាស្ត្ររបស់ព្រះទេដែលនឹងឃើញនគរព្រះចុងក្រោយ
ក្រោយសហស្សវត្សរ៍នោះ។

ឥឡូវនេះ សូមយល់បន្ថែមទៀតថា ក្រោយពេលព្រះយេស៊ូបានរស់ឡើងវិញ
ទ្រង់បានបង្រៀនអំពីនគរព្រះម្តងទៀត៖

3 ទ្រង់ក៏បានបង្ហាញអង្គទ្រង់ថាមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ
ក្រោយពេលទ្រង់រងទុក្ខ
ដោយភស្តុតាងជាច្រើនដែលមិនអាចប្រកែកបាន
ទាំងបានលេចមកឲ្យគេឃើញអស់រយៈពេលសែសិបថ្ងៃ
និងមានបន្ទូលអំពីសេចក្តីដែលទាក់ទងនឹងនគរព្រះ។ (កិច្ចការ 1:3)

ធម្មទេសនាដំបូង និងចុងក្រោយបំផុតដែលព្រះយេស៊ូបានប្រកាសគឺអំពីនគរព្រះ! ព្រះយេស៊ូបានយាងមកជាអ្នកនាំសារដើម្បីបង្រៀនអំពីនគរនោះ។

ព្រះយេស៊ូក៏បានឲ្យសាវកយ៉ូហានសរសេរអំពីនគរព្រះសហស្សវត្សរ៍
ដែលនឹងមាននៅលើផែនដីដែរ។
សូមកត់សម្គាល់អ្វីដែលទ្រង់បានឲ្យយ៉ូហានសរសេរ៖

4 ខ្ញុំបានឃើញព្រលឹងរបស់អស់អ្នកដែលត្រូវគេកាត់ក្បាល
ដោយសារពួកគេធ្វើបន្ទាល់អំពីព្រះយេស៊ូ
និងដោយសារព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ
គឺអស់អ្នកដែលមិនបានថ្វាយបង្គំសត្វសាហាវ ឬរូបសំណាករបស់វា
ហើយមិនបានទទួលសញ្ញាសម្គាល់របស់វានៅលើថ្ងាស
ឬនៅលើដៃរបស់គេឡើយ។ ពួកគេបានរស់ឡើងវិញ
និងសោយរាជ្យជាមួយព្រះគ្រិស្តអស់មួយពាន់ឆ្នាំ។ (វិវរណៈ 20:4)

គ្រិស្តបរិស័ទដំបូងបានបង្រៀនថា
នគរព្រះសហស្សវត្សរ៍នឹងមាននៅលើផែនដី
និងនឹងជំនួសរដ្ឋាភិបាលនានានៃពិភពលោក ដូចដែលព្រះគម្ពីរបង្រៀន (ប្រៀបធៀប វិវរណៈ 5:10, 11:15)។

បើនគរព្រះសំខាន់ម្ល៉េះ
ហេតុអ្វីបានជាមនុស្សភាគច្រើនមិនបានឮអំពីវាច្រើន?

មួយផ្នែកគឺដោយសារព្រះយេស៊ូបានហៅវាថាជាអាថ៌កំបាំង៖

11 ទ្រង់មានបន្ទូលទៅគេថា៖
«អ្នករាល់គ្នាបានទទួលឲ្យស្គាល់អាថ៌កំបាំងនៃនគរព្រះ

ប៉ុន្តែចំពោះអ្នកដែលនៅខាងក្រៅ
អ្វីៗទាំងអស់មកជារឿងប្រៀបប្រដូច។ (ម៉ាកុស 4:11)

សូម្បីតែសព្វថ្ងៃនេះ
នគរព្រះដំពិតនៅតែជាអាថ៌កំបាំងសម្រាប់មនុស្សភាគច្រើន
ដូចជាផ្នែកភាគច្រើននៃផែនការរបស់ព្រះដែរ
(សូមមើលសៀវភៅតតគិតថ្លៃរបស់យើងនៅលើគេហទំព័រ www.ccog.org
ដែលមានចំណងជើងថា៖ The MYSTERY of GOD's PLAN Why Did God Create Anything? Why did God make you?)។

សូមពិចារណាផងដែរថា ព្រះយេស៊ូបានមានបន្ទូលថា ទីបញ្ចប់ (នៃយុគសម័យ) នឹងមកដល់ (ភ្លាមៗ ពេលឆាប់ៗ) បន្ទាប់ពីដំណឹងល្អនៃនគរត្រូវបានប្រកាសនៅទូទាំងពិភពលោកទុកជាសក្ខីភាព៖

14
ហើយដំណឹងល្អនៃនគរនេះនឹងត្រូវបានប្រកាសនៅទូទាំងពិភពលោក ទុកជាសក្ខីភាពដល់គ្រប់ជាតិសាសន៍ រួចទីបញ្ចប់នឹងមកដល់។ (ម៉ាថាយ 24:14)

ការប្រកាសដំណឹងល្អនៃនគរព្រះមានសារៈសំខាន់
ហើយត្រូវតែសម្រេចនៅក្នុងគ្រាចុងក្រោយនេះ។ វាជា «សារដ៏ល្អ»
ព្រោះវាផ្តល់នូវក្តីសង្ឃឹមពិតប្រាកដចំពោះជំងឺនានារបស់មនុស្សលោក
ទោះបីមេដឹកនាំនយោបាយអាចបង្រៀនបែបណាក៏ដោយ។

បើអ្នកពិចារណាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូ គួរតែច្បាស់ណាស់ថា ក្រុមជំនុំគ្រិស្តបរិស័ទដំពិតគួរតែប្រកាសដំណឹងល្អនៃនគរនោះឥឡូវនេះ។ នេះគួរតែជាអាទិភាពខ្ពស់បំផុតសម្រាប់ក្រុមជំនុំ។
ហើយដើម្បីធ្វើការនេះឱ្យបានត្រឹមត្រូវ គួរតែប្រើភាសាជាច្រើន។
នេះជាអ្វីដែល Continuing Church of God ខិតខំធ្វើ។
ហេតុនេះហើយបានជាសៀវភៅតូចនេះត្រូវបានបកប្រែជាភាសារាប់សិប។

ព្រះយេស៊ូបានបង្រៀនថា
មនុស្សភាគច្រើននឹងមិនទទួលយកផ្លូវរបស់ទ្រង់ឡើយ៖

13 «ចូរចូលតាមទ្វារចង្អៀត
ដ្បិតទ្វារដែលនាំទៅរកសេចក្តីវិនាសគឺធំ ហើយផ្លូវនោះក៏ទូលាយ
រីឯអ្នកដែលចូលតាមទ្វារនោះមានច្រើន។ 14
ព្រោះទ្វារដែលនាំទៅរកជីវិតគឺចង្អៀត ហើយផ្លូវនោះក៏លំបាក
រីឯអ្នកដែលរកឃើញមានតិចណាស់។ (ម៉ាថាយ 7:13-14)

ដំណឹងល្អនៃនគរព្រះនាំទៅរកជីវិត!

គួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍ដែរ ដែលថា
ទោះបីអ្នកដែលអះអាងថាជាគ្រិស្តបរិស័ទភាគច្រើនហាក់ដូចជាមិនដឹងអំពីគំនិតដែលថា
ការផ្តោតសំខាន់របស់ព្រះគ្រិស្តគឺលើការប្រកាសដំណឹងល្អនៃនគរព្រះក៏ដោយ អ្នកទ្រីស្តីសាសនា
និងអ្នកប្រវត្តិវិទូខាងលោកិយបែរជាយល់ជាញឹកញាប់ថា
នេះជាអ្វីដែលព្រះគម្ពីរពិតជាបង្រៀន។

ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូផ្ទាល់បានរំពឹងថា
ពួកសិស្សរបស់ទ្រង់នឹងបង្រៀនដំណឹងល្អនៃនគរព្រះ (លូកា 9:2,60)។
ដោយសារនគរនាពេលអនាគតនឹងផ្អែកលើក្រឹត្យវិន័យរបស់ព្រះ
វានឹងនាំមកនូវសន្តិភាព និងវិបុលភាព—
ហើយការស្តាប់បង្គាប់ក្រឹត្យវិន័យទាំងនោះនៅក្នុងយុគសម័យនេះ
នាំទៅរកសន្តិភាពដ៏ពិត (ទំនុកតម្កើង 119:165,172; អេភេសូរ 2:15)។

ហើយដំណឹងល្អនៃនគរនេះត្រូវបានស្គាល់នៅក្នុងបទគម្ពីរសញ្ញាចាស់។

3. តើនគរព្រះត្រូវបានស្គាល់ក្នុងសញ្ញាចាស់ឬទេ?

ធម្មទេសនាដំបូង និងចុងក្រោយរបស់ព្រះយេស៊ូដែលបានកត់ត្រាទុកទាក់ទងនឹងការប្រកាសដំណឹងល្អនៃនគរព្រះ (ម៉ាកុស 1:14-15; កិច្ចការ 1:3)។

នគររបស់ព្រះគឺជាអ្វីមួយដែលជនជាតិយូដានៅសម័យព្រះយេស៊ូគួរតែដឹងខ្លះ ព្រោះវាត្រូវបានលើកឡើងនៅក្នុងបទគម្ពីររបស់គេដែលឥឡូវនេះយើងហៅថាសញ្ញាចាស់។

ដានីយ៉ែលបានបង្រៀនអំពីនគរ

ព្យាការីដានីយ៉ែលបានសរសេរថា៖

> 40 រីឯនគរទីបួននឹងរឹងមាំដូចដែក ដ្បិតដែកបំបាក់
> និងបំផ្លាញអ្វីៗទាំងអស់។ ដូចដែកដែលកិនបំបែក
> នគរនោះនឹងបំបាក់ និងកិនបំផ្លាញនគរឯទៀតទាំងអស់។ 41
> រីឯការដែលលោកបានឃើញជើង
> និងម្រាមជើងមួយផ្នែកធ្វើពីដីឥដ្ឋជាងស្មូន
> និងមួយផ្នែកធ្វើពីដែក នោះនគរនឹងត្រូវបែងចែក
> ប៉ុន្តែកម្លាំងនៃដែកនឹងនៅក្នុងវា
> ដូចដែលលោកបានឃើញដែកលាយជាមួយដីឥដ្ឋ។ 42
> ហើយដូចម្រាមជើងមួយផ្នែកធ្វើពីដែក និងមួយផ្នែកធ្វើពីដីឥដ្ឋ
> នគរនោះក៏នឹងមួយផ្នែករឹងមាំ និងមួយផ្នែកផុយស្រួយដែរ។ 43
> ដូចដែលលោកបានឃើញដែកលាយជាមួយដីឥដ្ឋ
> ពួកគេនឹងលាយឡំជាមួយពូជមនុស្ស
> ប៉ុន្តែពួកគេនឹងមិនជាប់នឹងគ្នាឡើយ
> ដូចដែកមិនលាយជាមួយដីឥដ្ឋដែរ។ 44
> នៅក្នុងរជ្ជកាលនៃស្តេចទាំងនោះ
> ព្រះនៃស្ថានសួគ៌នឹងបង្កើតនគរមួយដែលមិនដែលត្រូវបំផ្លាញឡើយ ហើយនគរនោះនឹងមិនត្រូវប្រគល់ទៅជនជាតិដទៃទេ។ វានឹងបំបាក់ និងបំផ្លាញនគរទាំងអស់នេះ
> រួចវានឹងស្ថិតស្ថេរជារៀងរហូត។ (ដានីយ៉ែល 2:40-44)

18 ប៉ុន្តែពួកបរិសុទ្ធរបស់ព្រះដ៏ខ្ពស់បំផុតនឹងទទួលនគរ
ហើយកាន់កាប់នគរនោះជារៀងរហូត គឺអស់កល្បជានិច្ចតទៅ។
(ដានីយ៉ែល 7:18)

21 «ខ្ញុំបានមើល
ហើយស្នែងនោះបានធ្វើសង្គ្រាមទាស់នឹងពួកបរិសុទ្ធ
និងបានឈ្នះពួកគេ 22
រហូតដល់ព្រះដ៏មានព្រះជន្មគាំងពីបុរាណបានយាងមក
ហើយសេចក្តីវិនិច្ឆ័យបានធ្វើឡើងជាប្រយោជន៍ដល់ពួកបរិសុទ្ធរប
ស់ព្រះដ៏ខ្ពស់បំផុត
ហើយពេលវេលាបានមកដល់សម្រាប់ពួកបរិសុទ្ធកាន់កាប់នគរ
នោះ។ (ដានីយ៉ែល 7:21-22)

ពីដានីយ៉ែល យើងរៀនថា ពេលវេលានឹងមកដល់
ដែលនគរព្រះនឹងបំផ្លាញនគរនានានៃលោកិយនេះ
ហើយនឹងស្ថិតស្ថេរជារៀងរហូត។ យើងក៏រៀនផងដែរថា
ពួកបរិសុទ្ធនឹងមានចំណែករបស់គេក្នុងការទទួលនគរនេះ។

ផ្នែកជាច្រើននៃទំនាយរបស់ដានីយ៉ែល
គឺសម្រាប់សម័យកាលរបស់យើងនៅសតវត្សរ៍ទី 21។

សូមកត់សម្គាល់ខគម្ពីរខ្លះពីសញ្ញាថ្មី៖

12 «ស្នែងទាំងដប់ដែលលោកបានឃើញនោះ
គឺជាស្តេចដប់អង្គដែលមិនទាន់បានទទួលនគរនៅឡើយ
ប៉ុន្តែពួកគេនឹងទទួលអំណាចជាស្តេចរួមជាមួយសត្វសាហាវអស់មួ
យម៉ោង។ 13 ពួកគេមានគំនិតតែមួយ
ហើយពួកគេនឹងប្រគល់ឫទ្ធានុភាព
និងអំណាចរបស់ខ្លួនទៅសត្វសាហាវនោះ។ 14
ពួកគេនឹងធ្វើសង្គ្រាមទាស់នឹងកូនចៀម
ហើយកូនចៀមនឹងឈ្នះពួកគេ
ដ្បិតទ្រង់ជាព្រះអម្ចាស់នៃពួកអម្ចាស់ និងជាស្តេចនៃពួកស្តេច។
រីឯអស់អ្នកដែលនៅជាមួយទ្រង់ គឺជាអ្នកដែលត្រូវបានត្រាស់ហៅ
ជ្រើសរើស និងស្មោះត្រង់»។ (វិវរណៈ 17:12-14)

ដូច្នេះ យើងឃើញនៅក្នុងសញ្ញាចាស់ និងសញ្ញាថ្មីទាំងពីរ នូវគំនិតដែលថា
នឹងមាននគរដែនដីមួយនៅគ្រាចុងក្រោយដែលមានដប់ផ្នែក
ហើយព្រះនឹងបំផ្លាញវា និងបង្កើតនគររបស់ទ្រង់។

អេសាយបានបង្រៀនអំពីនគរ

ព្រះបានបណ្តាលចិត្តអេសាយឲ្យសរសេរអំពីផ្នែកដំបូងនៃនគរព្រះ
គឺរដ្ឋកាលមួយពាន់ឆ្នាំដែលគេស្គាល់ថាជាសហស្សវត្សរ៍ តាមរបៀបនេះ៖

1 នឹងមានទំពាំងមួយដុះចេញពីគល់អ៊ីសាយ
ហើយមែកមួយនឹងដុះចេញពីឫសរបស់គាត់។ 2
ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់នឹងសណ្ឋិតលើទ្រង់ គឺវិញ្ញាណនៃប្រាជ្ញា
និងការយល់ដឹង វិញ្ញាណនៃឱវាទ និងឫទ្ធានុភាព
វិញ្ញាណនៃចំណេះដឹង និងការកោតខ្លាចព្រះអម្ចាស់។

3 សេចក្តីរីករាយរបស់ទ្រង់គឺនៅក្នុងការកោតខ្លាចព្រះអម្ចាស់។
ទ្រង់នឹងមិនវិនិច្ឆ័យតាមអ្វីដែលភ្នែកឃើញ
ហើយក៏មិនសម្រេចតាមអ្វីដែលត្រចៀកឮដែរ។ 4
ប៉ុន្តែទ្រង់នឹងវិនិច្ឆ័យជនក្រីក្រដោយសេចក្តីសុចរិត
និងសម្រេចដោយយុត្តិធម៌

សម្រាប់អ្នកសុភាពនៅលើផែនដី។
ទ្រង់នឹងវាយផែនដីដោយដំបងនៃព្រះឱស្ឋទ្រង់
ហើយនឹងសម្លាប់មនុស្សអាក្រក់ដោយខ្យល់ដង្ហើមនៃបបូរមាត់ទ្រ
ង់។ 5 សេចក្តីសុចរិតនឹងជាខ្សែក្រវាត់នៃត្រគាកទ្រង់
ហើយសេចក្តីស្មោះត្រង់នឹងជាខ្សែក្រវាត់នៃចង្កេះទ្រង់។

6 «ឆ្កែចចកនឹងរស់នៅជាមួយកូនចៀម
ខ្លារខិននឹងដេកជាមួយកូនពពែ កូនគោ កូនសិង្ហ
និងសត្វធាត់នឹងនៅជាមួយគ្នា ហើយក្មេងតូចម្នាក់នឹងនាំពួកវា។
7 មេគោ និងខ្លាឃ្មុំនឹងស៊ីស្មៅជាមួយគ្នា
កូនរបស់ពួកវានឹងដេកជាមួយគ្នា
ហើយសិង្ហនឹងស៊ីចំបើងដូចគោ។ 8
កូនក្មេងបៅដោះនឹងលេងនៅក្បែររន្ធពស់វែក
ហើយក្មេងផ្តាច់ដោះនឹងដាក់ដៃក្នុងរូងពស់ពិស។ 9

ពួកវាមិននាំឲ្យមានគ្រោះថ្នាក់
ឬបំផ្លិចបំផ្លាញនៅលើភ្នំបរិសុទ្ធរបស់យើងទាំងអស់ឡើយ
ដ្បិតផែនដីនឹងពោរពេញដោយចំណេះដឹងអំពីព្រះអម្ចាស់
ដូចជាទឹកដែលគ្របដណ្តប់លើសមុទ្រ។

10 «នៅថ្ងៃនោះ នឹងមានឫសនៃអ៊ីសាយ
ដែលនឹងឈរជាទង់សម្រាប់ជនជាតិទាំងឡាយ។
សាសន៍ដទៃនឹងស្វែងរកទ្រង់
ហើយកន្លែងសម្រាករបស់ទ្រង់នឹងពោរពេញដោយសិរីរុងរឿង»។
(អេសាយ 11:1-10)

មូលហេតុដែលខ្ញុំហៅរឿងនេះថាជាផ្នែកដំបូង
ឬដំណាក់កាលដំបូងនៃនគរព្រះ
គឺដោយសារនេះជាពេលដែលវានឹងមានលក្ខណៈរូបធាតុ
(មុនពេលដែលទីក្រុងបរិសុទ្ធ គឺយេរូសាឡិមថ្មី ចុះមកពីស្ថានសួគ៌ វិវរណៈ 21)
ហើយវានឹងមានរយៈពេលមួយពាន់ឆ្នាំ។
អេសាយបានបញ្ជាក់អំពីលក្ខណៈរូបធាតុនៃដំណាក់កាលនេះ
កាលគាត់បានបន្តថា៖

11 នៅថ្ងៃនោះ ព្រះអម្ចាស់នឹងលាតព្រះហស្តជាលើកទីពីរ
ដើម្បីនាំសំណល់នៃប្រជារាស្ត្ររបស់ទ្រង់ដែលនៅសេសសល់
ត្រឡប់មកវិញពីស្រុកអាស្ស៊ីរី និងអេស៊ីព្ទ ពីស្រុកប៉ាត្រុស និងគូស
ពីស្រុកអេឡាំ និងស៊ីនើរ ពីស្រុកហាម៉ាត់
និងពីកោះនានានៃសមុទ្រ។

12 ទ្រង់នឹងលើកទង់មួយសម្រាប់ជនជាតិទាំងឡាយ
ហើយនឹងប្រមូលអ្នកដែលត្រូវបណ្តេញចេញនៃអ៊ីស្រាអែល
និងប្រមូលអ្នកដែលខ្ចាត់ខ្ចាយនៃយូដា ពីជ្រុងទាំងបួននៃផែនដី។
13 ការច្រណែនរបស់អេប្រាអ៊ីមក៏នឹងរលាយបាត់
ហើយសត្រូវរបស់យូដានឹងត្រូវកាត់ផ្តាច់។
អេប្រាអ៊ីមនឹងមិនច្រណែននឹងយូដា
ហើយយូដាក៏នឹងមិនបៀតបៀនអេប្រាអ៊ីមដែរ។ 14
ប៉ុន្តែពួកគេនឹងហោះចុះលើស្មារបស់ពួកភីលីស្ទីននៅខាងលិច
ហើយពួកគេនឹងប្លន់ប្រជាជននៅខាងកើតជាមួយគ្នា។
ពួកគេនឹងលើកដៃទាស់នឹងអេដុម និងម៉ូអាប់

ហើយប្រជាជនអាំម៉ូននឹងស្ដាប់បង្គាប់ពួកគេ។ 15
ព្រះអម្ចាស់នឹងបំផ្លាញអន្លង់នៃសមុទ្រអេស៊ីព្ទទាំងស្រុង។
ដោយខ្យល់ដ៏ខ្លាំងរបស់ទ្រង់ ទ្រង់នឹងលើកព្រះហស្ដលើទន្លេ
ហើយវាយវាឲ្យបែកជាប្រឡាយប្រាំពីរ
ដើម្បីឲ្យមនុស្សឆ្លងកាត់ដោយជើងស្អួត។ 16
នឹងមានផ្លូវធំសម្រាប់សំណល់នៃប្រជារាស្ត្ររបស់ទ្រង់ដែលនៅសេស
សល់ពីស្រុកអាស្ស៊ីរី ដូចដែលមានសម្រាប់អ៊ីស្រាអែល
នៅថ្ងៃដែលគេបានឡើងចេញពីស្រុកអេស៊ីព្ទ។ (អេសាយ 11:11-16)

អេសាយក៏ត្រូវបានបណ្ដាលចិត្តឲ្យសរសេរដែរថា៖

2 នៅគ្រាចុងក្រោយ នឹងមានហេតុការណ៍នេះកើតឡើង៖
ភ្នំនៃដំណាក់ព្រះអម្ចាស់នឹងត្រូវតាំងឡើងនៅលើកំពូលភ្នំទាំងឡាយ
និងនឹងត្រូវលើកតម្កើងខ្ពស់ជាងភ្នំតូចៗ
ហើយគ្រប់ជាតិសាសន៍នឹងហូរទៅរកវា។ 3
មនុស្សជាច្រើននឹងមកនិយាយថា៖ «មក
ចូរយើងឡើងទៅភ្នំនៃព្រះអម្ចាស់ ទៅដំណាក់នៃព្រះរបស់យ៉ាកុប។
ទ្រង់នឹងបង្រៀនយើងអំពីផ្លូវរបស់ទ្រង់
ហើយយើងនឹងដើរតាមមាគ៌ារបស់ទ្រង់»។
ដ្បិតក្រឹត្យវិន័យនឹងចេញពីស៊ីយ៉ូន
ហើយព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់នឹងចេញពីក្រុងយេរូសាឡិម។ 4
ទ្រង់នឹងវិនិច្ឆ័យរវាងជាតិសាសន៍ទាំងឡាយ
និងស្ដីបន្ទោសមនុស្សជាច្រើន។
ពួកគេនឹងវាយដាវរបស់ខ្លួនធ្វើជាផ្លែនង្គ័ល
និងលំពែងរបស់ខ្លួនធ្វើជាកណ្ដៀវ។
ជាតិសាសន៍មួយនឹងមិនលើកដាវទាស់នឹងជាតិសាសន៍មួយទៀត
ទេ ហើយពួកគេក៏នឹងលែងរៀនធ្វើសង្គ្រាមទៀតដែរ។ ... 11
ភ្នែកក្រអឺតក្រទមរបស់មនុស្សនឹងត្រូវបន្ទាបចុះ
ភាពអំនួតរបស់មនុស្សនឹងត្រូវធ្វើឲ្យឱនចុះ
ហើយមានតែព្រះអម្ចាស់មួយអង្គគត់នឹងត្រូវលើកតម្កើងនៅថ្ងៃ
នោះ។ (អេសាយ 2:2-4,11)

ដូច្នេះ វានឹងជាសម័យកាលឧត្តមគតិនៃសន្តិភាពនៅលើផែនដី។ ទីបំផុត
ការនេះនឹងស្ថិតស្ថេរជារៀងរហូត ដោយមានព្រះយេស៊ូគ្រប់គ្រង។

ដោយផ្អែកលើបទគម្ពីរផ្សេងៗ (ទំនុកតម្កើង 90:4; 92:1; អេសាយ 2:11; ហូសេ 6:2) តាល់មូដយូដាបង្រៀនថា រយៈពេលនេះមាន 1,000 ឆ្នាំ (Babylonian Talmud: Tractate Sanhedrin Folio 97a)។

អេសាយក៏ត្រូវបានបណ្តាលចិត្តឲ្យសរសេរសេចក្តីខាងក្រោមនេះដែរ៖

> 6 ដ្បិតមានកុមារម្នាក់បានប្រសូតមកសម្រាប់យើង
> មានបុត្រាម្នាក់បានប្រទានមកសម្រាប់យើង
> ហើយរាជ្យនឹងស្ថិតនៅលើស្មារបស់ទ្រង់។
> ព្រះនាមទ្រង់នឹងត្រូវហៅថា ទីប្រឹក្សាដ៏អស្ចារ្យ
> ព្រះដ៏មានឫទ្ធានុភាព ព្រះបិតាដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច
> ព្រះអង្គម្ចាស់នៃសន្តិភាព។ 7 ការចម្រើនឡើងនៃរាជ្យ
> និងសន្តិភាពរបស់ទ្រង់នឹងគ្មានទីបញ្ចប់ឡើយ
> គឺនៅលើបល្ល័ង្ករបស់ដាវីឌ និងលើនគររបស់ទ្រង់ ដើម្បីរៀបចំ
> និងបង្កើតវាឡើងដោយសេចក្តីវិនិច្ឆ័យ និងយុត្តិធម៌
> ចាប់ពីពេលនោះតទៅ គឺអស់កល្បជានិច្ច។
> សេចក្តីខ្នះខ្នែងរបស់ព្រះអម្ចាស់នៃពលបរិវារនឹងធ្វើការនេះឲ្យ
> សម្រេច។ (អេសាយ 9:6-7)

សូមកត់សម្គាល់ថា អេសាយបាននិយាយថា ព្រះយេស៊ូនឹងយាងមក និងបង្កើតនគរមួយដែលមានរបបគ្រប់គ្រង។
ទោះបីអ្នកដែលអះអាងថាជឿលើព្រះគ្រិស្តជាច្រើនដកស្រង់ខគម្ពីរនេះ ជាពិសេសនៅខែធ្នូជារៀងរាល់ឆ្នាំក៏ដោយ ពួកគេទំនងជាមើលរំលងថា វាកំពុងទាយច្រើនជាងត្រឹមតែការដែលព្រះយេស៊ូនឹងប្រសូតមក។
ព្រះគម្ពីរបង្ហាញថា
នគរព្រះមានរបបគ្រប់គ្រងដែលមានក្រឹត្យវិន័យលើប្រជារាស្ត្រ
ហើយព្រះយេស៊ូនឹងធ្វើជាស្តេចលើនគរនោះ។ អេសាយ ដានីយ៉ែល និងអ្នកដទៃទៀតបានទាយអំពីវា។

ក្រឹត្យវិន័យរបស់ព្រះគឺជាផ្លូវនៃសេចក្តីស្រឡាញ់ (ម៉ាថាយ 22:37-40; យ៉ូហាន 15:10) ហើយនគរព្រះនឹងត្រូវគ្រប់គ្រងដោយផ្អែកលើក្រឹត្យវិន័យទាំងនោះ។ ដូច្នេះ ទោះបីមនុស្សជាច្រើននៅលើលោកមើលវាបែបណាក៏ដោយ នគរព្រះនឹងផ្អែកលើសេចក្តីស្រឡាញ់។

ទំនុកតម្កើង និងសេចក្តីផ្សេងទៀត

មិនមែនមានតែដានីយ៉ែល និងអេសាយទេ
ដែលព្រះបានបណ្តាលចិត្តឲ្យសរសេរអំពីនគរព្រះដែលនឹងមកដល់នោះ។

អេសេគាលត្រូវបានបណ្តាលចិត្តឲ្យសរសេរថា
អស់អ្នកនៃកុលសម្ព័ន្ធអ៊ីស្រាអែលទាំងអស់ (មិនមែនតែជនជាតិយូដាទេ)
ដែលបានខ្ចាត់ខ្ចាយក្នុងអំឡុងពេលនៃទុក្ខវេទនាដ៏ធំ
នឹងត្រូវប្រមូលមកជុំគ្នាវិញនៅក្នុងនគរសហស្សវត្សរ៍៖

17 ហេតុនេះ ចូរនិយាយថា៖ ‘ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះមានព្រះបន្ទូលដូច្នេះ៖
«យើងនឹងប្រមូលអ្នករាល់គ្នាពីជនជាតិទាំងឡាយ
ប្រមូលអ្នករាល់គ្នាពីប្រទេសដែលអ្នករាល់គ្នាបានខ្ចាត់ខ្ចាយ
ហើយយើងនឹងប្រទានទឹកដីអ៊ីស្រាអែលឲ្យអ្នករាល់គ្នា»។’ 18
ពួកគេនឹងទៅទីនោះ
ហើយពួកគេនឹងដកយកចេញនូវរបស់គួរស្អប់ខ្ពើម
និងរបស់ថោកទាបទាំងអស់ចេញពីទីនោះ។ 19
រួចយើងនឹងប្រទានចិត្តតែមួយឲ្យពួកគេ
ហើយយើងនឹងដាក់វិញ្ញាណថ្មីនៅក្នុងពួកគេ
យើងនឹងដកចិត្តថ្មចេញពីសាច់ឈាមរបស់គេ
ហើយប្រទានចិត្តសាច់ឲ្យគេវិញ 20
ដើម្បីឲ្យពួកគេដើរតាមច្បាប់របស់យើង
និងកាន់តាមសេចក្តីវិនិច្ឆ័យរបស់យើង ព្រមទាំងប្រព្រឹត្តតាម។
ពួកគេនឹងធ្វើជាប្រជារាស្ត្ររបស់យើង
ហើយយើងនឹងធ្វើជាព្រះរបស់គេ។ 21
ប៉ុន្តែចំពោះអស់អ្នកដែលចិត្តរបស់គេដើរតាមសេចក្តីប៉ងប្រាថ្នាចំ
ពោះរបស់គួរស្អប់ខ្ពើម និងរបស់ថោកទាបរបស់គេ
យើងនឹងតបស្នងអំពើរបស់គេទៅលើក្បាលគេវិញ»។
ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះមានព្រះបន្ទូលដូច្នេះ។ (អេសេគាល 11:17-21)

កូនចៅនៃកុលសម្ព័ន្ធអ៊ីស្រាអែលនឹងលែងខ្ចាត់ខ្ចាយទៀតហើយ
ប៉ុន្តែពួកគេនឹងស្តាប់បង្គាប់ច្បាប់របស់ព្រះ
និងឈប់បរិភោគរបស់គួរស្អប់ខ្ពើម (លេវីវិនិយ 11; ចោទិយកថា 14)។

សូមកត់សម្គាល់សេចក្តីខាងក្រោមនេះនៅក្នុងទំនុកតម្កើង
អំពីដំណឹងល្អនៃនគរព្រះ៖

> 27 គ្រប់ទីបំផុតនៃផែនដីនឹងនឹកឃើញ និងបែរមករកព្រះអម្ចាស់
> ហើយគ្រប់គ្រួសារនៃជាតិសាសន៍ទាំងឡាយនឹងថ្វាយបង្គំនៅចំ
> ពោះទ្រង់។ 28 ដ្បិតនគរជារបស់ព្រះអម្ចាស់
> ហើយទ្រង់គ្រប់គ្រងលើជាតិសាសន៍ទាំងឡាយ។ (ទំនុកតម្កើង
> 22:27-28)

> 6 ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ បល្ល័ង្ករបស់ទ្រង់ស្ថិតស្ថេរអស់កល្បជានិច្ច។
> ដំបងរាជ្យនៃនគរទ្រង់ គឺជាដំបងរាជ្យនៃសេចក្តីសុចរិត។
> (ទំនុកតម្កើង 45:6)

> 1 ចូរច្រៀងចម្រៀងថ្មីថ្វាយព្រះអម្ចាស់! ឱផែនដីទាំងមូលអើយ
> ចូរច្រៀងថ្វាយព្រះអម្ចាស់។ 2 ចូរច្រៀងថ្វាយព្រះអម្ចាស់
> ចូរសរសើរតម្កើងព្រះនាមទ្រង់។
> ចូរប្រកាសដំណឹងល្អនៃសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ទ្រង់ពីមួយថ្ងៃទៅមួយ
> ថ្ងៃ។ 3
> ចូរប្រកាសសិរីរុងរឿងរបស់ទ្រង់ក្នុងចំណោមជាតិសាសន៍ទាំងឡាយ
> និងការអស្ចារ្យរបស់ទ្រង់ក្នុងចំណោមប្រជាជនទាំងអស់។
> (ទំនុកតម្កើង 96:1-3; ប្រៀបធៀបផងដែរ 1 រាជាក្សត្រ 16:23-24)

> 10 ឱព្រះអម្ចាស់អើយ
> អស់ទាំងកិច្ចការរបស់ទ្រង់នឹងសរសើរតម្កើងទ្រង់
> ហើយពួកបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់នឹងលើកតម្កើងទ្រង់។ 11
> ពួកគេនឹងនិយាយអំពីសិរីរុងរឿងនៃនគរទ្រង់
> និងរៀបរាប់អំពីឫទ្ធានុភាពរបស់ទ្រង់ 12
> ដើម្បីឲ្យកូនចៅមនុស្សបានស្គាល់ការដ៏មានឫទ្ធានុភាពរបស់ទ្រង់
> និងភាពរុងរឿងដ៏អស្ចារ្យនៃនគរទ្រង់។ 13
> នគររបស់ទ្រង់ជានគរដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច
> ហើយរាជ្យរបស់ទ្រង់ស្ថិតស្ថេរគ្រប់តំណរាល់ជំនាន់។ (ទំនុកតម្កើង
> 145:10-13)

អ្នកនិពន្ធផ្សេងៗនៅក្នុងសញ្ញាចាស់ក៏បានសរសេរអំពីទិដ្ឋភាពនានានៃនគរនោះដែរ (ឧ. អេសេគាល 20:33; អូបាឌា 21; មីកា 4:7)។

ដូច្នេះ កាលព្រះយេស៊ូបានចាប់ផ្តើមបង្រៀនដំណឹងល្អនៃនគរព្រះ អ្នកស្តាប់នៅចំពោះមុខទ្រង់មានការស្គាល់ខ្លះអំពីគំនិតមូលដ្ឋាននេះ។

4. តើពួកសាវកបានបង្រៀនដំណឹងល្អនៃនគរព្រះឬទេ?

ខណៈមនុស្សជាច្រើនប្រព្រឹត្តដូចជាដំណឹងល្អគ្រាន់តែជាដំណឹងល្អអំពីព្រះយេស៊ូផ្ទាល់
តាមពិតអ្នកដើរតាមព្រះយេស៊ូបានបង្រៀនដំណឹងល្អនៃនគរព្រះ។
នោះជាសារដែលព្រះយេស៊ូបាននាំមក។

សាវកប៉ុលបានបង្រៀនអំពីនគរព្រះ និងព្រះយេស៊ូ៖

> 8 គាត់បានចូលទៅក្នុងសាលាប្រជុំ
> ហើយបាននិយាយដោយក្លាហានអស់រយៈពេលបីខែ
> ទាំងលើកហេតុផល
> និងបញ្ចុះបញ្ចូលអំពីសេចក្តីនានាទាក់ទងនឹងនគរព្រះ។ (កិច្ចការ 19:8)

> 25 ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំដឹងថា
> អស់អ្នករាល់គ្នាដែលខ្ញុំបានទៅប្រកាសអំពីនគរព្រះក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នានោះ ... (កិច្ចការ 20:25)

> 23 កាលពួកគេបានកំណត់ថ្ងៃមួយឲ្យគាត់
> មនុស្សជាច្រើនបានមករកគាត់នៅកន្លែងស្នាក់នៅរបស់គាត់។
> គាត់បានពន្យល់
> និងធ្វើបន្ទាល់យ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់អំពីនគរព្រះដល់ពួកគេ
> ទាំងបញ្ចុះបញ្ចូលគេអំពីព្រះយេស៊ូ
> ដោយយោងទាំងក្រឹត្យវិន័យរបស់ម៉ូសេ និងពួកព្យាការី
> ចាប់ពីព្រឹករហូតដល់ល្ងាច។ ... 31 គាត់បានប្រកាសអំពីនគរព្រះ
> និងបង្រៀនសេចក្តីដែលទាក់ទងនឹងព្រះអម្ចាស់យេស៊ូគ្រិស្ត
> ដោយចិត្តក្លាហានពេញទំហឹង
> ដោយគ្មាននរណាហាមឃាត់គាត់ឡើយ។ (កិច្ចការ 28:23,31)

សូមកត់សម្គាល់ថា នគរព្រះមិនមែនគ្រាន់តែអំពីព្រះយេស៊ូនោះទេ (ទោះបីទ្រង់ជាផ្នែកសំខាន់មួយនៃវាក៏ដោយ)
ដ្បិតប៉ុលក៏បានបង្រៀនអំពីព្រះយេស៊ូដោយឡែកពីអ្វីដែលគាត់បានបង្រៀនអំពីនគរព្រះដែរ។

ប៉ុលក៏បានហៅវាថាជាដំណឹងល្អរបស់ព្រះដែរ
ប៉ុន្តែនោះនៅតែជាដំណឹងល្អនៃនគរព្រះ៖

> 9 ... យើងបានប្រកាសដំណឹងល្អរបស់ព្រះដល់អ្នករាល់គ្នា ... 12
> ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាប្រព្រឹត្តសមនឹងព្រះ
> ដែលត្រាស់ហៅអ្នករាល់គ្នាទៅក្នុងនគរ និងសិរីរុងរឿងរបស់ទ្រង់។
> (1 ថែស្សាឡូនីច 2:9,12)

ប៉ុលក៏បានហៅវាថាជាដំណឹងល្អរបស់ព្រះគ្រិស្តដែរ (រ៉ូម 1:16)។ គឺជា «សារដ៏ល្អ» របស់ព្រះយេស៊ូ ជាសារដែលទ្រង់បានបង្រៀន។

សូមពិចារណាថា វាមិនមែនគ្រាន់តែជាដំណឹងល្អអំពីព្រះយេស៊ូគ្រិស្តផ្ទាល់ ឬគ្រាន់តែអំពីសេចក្តីសង្គ្រោះផ្ទាល់ខ្លួននោះទេ។ ប៉ុលបាននិយាយថា ដំណឹងល្អរបស់ព្រះគ្រិស្តរួមបញ្ចូលការស្តាប់បង្គាប់ព្រះយេស៊ូ
ការយាងត្រឡប់មកវិញរបស់ទ្រង់ និងសេចក្តីវិនិច្ឆ័យរបស់ព្រះ៖

> 6 ...
> ព្រះនឹងតបស្នងដោយទុក្ខវេទនាដល់អស់អ្នកដែលធ្វើទុក្ខដល់អ្នក
> រាល់គ្នា 7
> ហើយនឹងប្រទានការសម្រាកដល់អ្នករាល់គ្នាដែលកំពុងរងទុក្ខ
> ជាមួយយើងខ្ញុំ នៅពេលព្រះអម្ចាស់យេស៊ូលេចមកពីស្ថានសួគ៌
> ព្រមទាំងទេវតាដ៏មានឫទ្ធានុភាពរបស់ទ្រង់ 8
> ក្នុងអណ្តាតភ្លើងឆេះសន្ធោសន្ធៅ
> ដើម្បីសងសឹកដល់អស់អ្នកដែលមិនស្គាល់ព្រះ
> និងដល់អស់អ្នកដែលមិនស្តាប់បង្គាប់ដំណឹងល្អនៃព្រះអម្ចាស់យេ
> ស៊ូគ្រិស្តរបស់យើង។ 9
> ពួកគេនឹងទទួលទោសដោយសេចក្តីវិនាសអស់កល្បជានិច្ច
> ឃ្លាតឆ្ងាយពីព្រះភក្ត្រនៃព្រះអម្ចាស់
> និងពីសិរីរុងរឿងនៃឫទ្ធានុភាពទ្រង់ 10 នៅថ្ងៃដែលទ្រង់យាងមក
> ដើម្បីទទួលសិរីរុងរឿងក្នុងពួកបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់
> និងឲ្យអស់អ្នកដែលជឿកោតសរសើរ
> ព្រោះបន្ទាល់របស់យើងខ្ញុំក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នាត្រូវបានជឿ។ (2
> ថែស្សាឡូនីច 1:6-10)

សញ្ញាថ្មីបង្ហាញថា នគរគឺជាអ្វីមួយដែលយើងនឹងទទួល
មិនមែនជាអ្វីដែលយើងមានពេញលេញឥឡូវនេះទេ៖

> 28 យើងកំពុងទទួលនគរមួយដែលមិនអាចរង្គោះរង្គើបានឡើយ។
> (ហេព្រើរ 12:28)

យើងអាចយល់ និងទន្ទឹងរង់ចាំការក្លាយជាផ្នែកមួយនៃនគរព្រះឥឡូវនេះ
ប៉ុន្តែយើងមិនទាន់បានចូលទៅក្នុងវាពេញលេញនៅឡើយទេ។

ប៉ុលបានបញ្ជាក់យ៉ាងជាក់លាក់ថា
មនុស្សមរណៈមិនអាចចូលទៅក្នុងនគរព្រះពេញលេញបានទេ
ដ្បិតការនោះកើតឡើងក្រោយពីការរស់ឡើងវិញ៖

> 50 បងប្អូនអើយ ខ្ញុំនិយាយដូច្នេះថា សាច់
> និងឈាមមិនអាចទទួលនគរព្រះជាមរតកបានឡើយ
> ហើយអ្វីដែលពុករលួយក៏មិនទទួលអ្វីដែលមិនពុករលួយជាមរតក
> ដែរ។ 51 មើល៍ ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នានូវអាថ៌កំបាំងមួយ៖
> យើងមិនមែនដេកលក់ទាំងអស់គ្នាទេ
> ប៉ុន្តែយើងទាំងអស់គ្នានឹងត្រូវផ្លាស់ប្រែ— 52 ក្នុងរំពេច
> ក្នុងមួយប៉ព្រិចភ្នែក នៅពេលត្រែចុងក្រោយ។ ដ្បិតត្រែនឹងផ្លុំឡើង
> ហើយមនុស្សស្លាប់នឹងរស់ឡើងវិញដោយមិនពុករលួយ
> រីឯយើងនឹងត្រូវផ្លាស់ប្រែ (1 កូរិនថូស 15:50-52)

> 1 ហេតុនេះ ខ្ញុំផ្តាំផ្ញើអ្នកនៅចំពោះព្រះ និងព្រះអម្ចាស់យេស៊ូគ្រិស្ត
> ដែលនឹងវិនិច្ឆ័យមនុស្សរស់ និងមនុស្សស្លាប់
> នៅពេលទ្រង់លេចមក និងក្នុងនគររបស់ទ្រង់។
>
> (2 ធីម៉ូថេ 4:1)

ប៉ុលមិនត្រឹមតែបង្រៀនដូច្នោះទេ គាត់ក៏បានបង្រៀនផងដែរថា
ព្រះយេស៊ូនឹងប្រគល់នគរទៅព្រះបិតា៖

> 20 ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ ព្រះគ្រិស្តបានរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ
> ហើយបានក្លាយជាផលដំបូងនៃអស់អ្នកដែលបានដេកលក់។ 21
> ដ្បិតដោយសារមនុស្សម្នាក់ទើបមានសេចក្តីស្លាប់
> ដូច្នេះដោយសារមនុស្សម្នាក់ដែរ ទើបមានការរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ។

22 ដ្បិតដូចមនុស្សទាំងអស់ស្លាប់នៅក្នុងអាដាំ យ៉ាងណាមិញ
មនុស្សទាំងអស់នឹងបានរស់នៅក្នុងព្រះគ្រិស្តយ៉ាងនោះដែរ។ 23
ប៉ុន្តែម្នាក់ៗតាមលំដាប់របស់ខ្លួន៖ ព្រះគ្រិស្តជាផលដំបូង
បន្ទាប់មកអស់អ្នកដែលជារបស់ព្រះគ្រិស្តនៅពេលទ្រង់យាងមក។
24 រួចមកទីបញ្ចប់ កាលទ្រង់ប្រគល់នគរទៅព្រះជាព្រះបិតា
ហើយកាលទ្រង់បំបាត់គ្រប់ទាំងអំណាចគ្រប់គ្រង
គ្រប់ទាំងសិទ្ធិអំណាច និងឫទ្ធានុភាព។ 25
ដ្បិតទ្រង់ត្រូវតែសោយរាជ្យ
រហូតដល់ទ្រង់បានដាក់ខ្មាំងសត្រូវទាំងអស់នៅក្រោមព្រះបាទាទ្រង់។ (1 កូរិនថូស 15:20-25)

ប៉ុលក៏បានបង្រៀនផងដែរថា មនុស្សទុច្ចរិត (អ្នកដែលបំពានក្រឹត្យវិន័យ) នឹងមិនទទួលនគរព្រះជាមរតកឡើយ៖

9 តើអ្នករាល់គ្នាមិនដឹងទេឬថា
មនុស្សទុច្ចរិតនឹងមិនទទួលនគរព្រះជាមរតកឡើយ?
កុំឲ្យគេបញ្ឆោតអ្នករាល់គ្នាឡើយ។ អ្នកកំផិត អ្នកថ្វាយបង្គំរូបព្រះ
អ្នកផិតក្បត់ ប្រុសដែលប្រព្រឹត្តដូចស្រី និងប្រុសដេកជាមួយប្រុស
10 ចោរ អ្នកលោភលន់ អ្នកប្រមឹក អ្នកជេរប្រទេច និងអ្នកឆក់ប្លន់
នឹងមិនទទួលនគរព្រះជាមរតកឡើយ។ (1 កូរិនថូស 6:9-10)

19 អំពើនៃសាច់ឈាមគឺជាក់ស្តែង គឺ៖ ការផិតក្បត់ អំពើកំផិត
ភាពមិនបរិសុទ្ធ អំពើអាសអាភាស 20 ការថ្វាយបង្គំរូបព្រះ
អំពើមន្តអាគម ការស្អប់ខ្ពើម ការឈ្លោះប្រកែក ការច្រណែន
កំហឹងផ្ទុះឡើង មហិច្ឆតាអាត្មានិយម ការបែកបាក់
ការបង្រៀនខុសឆ្គង 21 ការឈ្នានីស អំពើឃាតកម្ម ការស្រវឹង
ការស៊ីជីកលេងសប្បាយហួសហេតុ និងអ្វីៗដូចនេះ។
ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាមុន
ដូចដែលខ្ញុំបានប្រាប់អ្នករាល់គ្នាកាលពីមុនដែរថា
អស់អ្នកដែលប្រព្រឹត្តអំពើបែបនេះ
នឹងមិនទទួលនគរព្រះជាមរតកឡើយ។ (កាឡាទី 5:19-21)

5 ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាដឹងថា គ្មានអ្នកកំផិត អ្នកមិនបរិសុទ្ធ
ឬអ្នកលោភលន់ដែលជាអ្នកថ្វាយបង្គំរូបព្រះណាម្នាក់

> មានមរតកនៅក្នុងនគររបស់ព្រះគ្រិស្ត និងរបស់ព្រះឡើយ។ (អេភេសូរ 5:5)

ព្រះមានស្តង់ដារ ហើយទាមទារឲ្យមានការប្រែចិត្តចេញពីអំពើបាប ដើម្បីអាចចូលទៅក្នុងនគររបស់ទ្រង់បាន។
ការស្តាប់បង្គាប់ព្រះគឺជាតម្រូវការ ដើម្បីទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ និងដើម្បីទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះផងដែរ៖

> 29 ...ពេត្រុស និងពួកសាវក ... បាននិយាយថា៖ «យើងខ្ញុំមានកាតព្វកិច្ចស្តាប់បង្គាប់ព្រះជាជាងមនុស្ស។ ... 32 យើងខ្ញុំជាសាក្សីនៃសេចក្តីទាំងនេះ
> ព្រមទាំងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដែលព្រះបានប្រទានដល់អស់អ្នកដែលស្តាប់បង្គាប់ទ្រង់ដែរ»។ (កិច្ចការ 5:29,32, AFV)

> 5 ព្រះគ្រិស្ត ... 8 ទោះបីទ្រង់ជាព្រះបុត្រាក៏ទ្រង់បានរៀនការស្តាប់បង្គាប់ដោយសារសេចក្តីទុក្ខលំបាកដែលទ្រង់បានរង។ 9 កាលទ្រង់បានគ្រប់លក្ខណ៍ហើយ ទ្រង់បានក្លាយជាប្រភពនៃសេចក្តីសង្គ្រោះដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច សម្រាប់អស់អ្នកដែលស្តាប់បង្គាប់ទ្រង់ (ហេព្រើរ 5:5,8-9)

សាវកប៉ុលបានព្រមានថា
អ្នកខ្លះនឹងមិនបង្រៀនថាដំណឹងល្អរបស់ព្រះយេស៊ូជាចម្លើយនោះទេ ប៉ុន្តែនឹងបង្រៀនថាផ្លូវផ្សេងទៀតក៏អាចទទួលយកបានដែរ៖

> 3 សូមឲ្យអ្នករាល់គ្នាបានទទួលព្រះគុណ និងសេចក្តីសុខសាន្ត ពីព្រះជាព្រះបិតា និងពីព្រះអម្ចាស់យេស៊ូគ្រិស្តរបស់យើង 4 ដែលបានប្រគល់អង្គទ្រង់សម្រាប់អំពើបាបរបស់យើង
> ដើម្បីរំដោះយើងចេញពីយុគសម័យអាក្រក់បច្ចុប្បន្ននេះ
> ស្របតាមព្រះហឫទ័យនៃព្រះជាព្រះបិតារបស់យើង 5 សូមឲ្យទ្រង់បានសិរីរុងរឿងអស់កល្បជានិច្ចតទៅ។ អាម៉ែន។ 6 ខ្ញុំឆ្ងល់ណាស់ដែលអ្នករាល់គ្នាបែរចេញយ៉ាងឆាប់ពីព្រះអង្គដែលបានត្រាស់ហៅអ្នករាល់គ្នាដោយព្រះគុណនៃព្រះគ្រិស្ត
> ទៅរកដំណឹងល្អមួយផ្សេងទៀត 7 ដែលពិតជាមិនមែនជាដំណឹងល្អផ្សេងទេ
> ប៉ុន្តែមានអ្នកខ្លះដែលធ្វើឲ្យអ្នករាល់គ្នាមានការរីករែ

ហើយចង់បំប្លែងដំណឹងល្អរបស់ព្រះគ្រិស្ត។ 8 ប៉ុន្តែទោះបីយើងខ្ញុំ
ឬទេវតាមកពីស្ថានសួគ៌
ប្រកាសដំណឹងល្អផ្សេងពីអ្វីដែលយើងខ្ញុំបានប្រកាសដល់អ្នករាល់
គ្នា សូមឲ្យអ្នកនោះត្រូវបណ្តាសាចុះ។ 9
ដូចយើងខ្ញុំបាននិយាយពីមុនមក ឥឡូវនេះខ្ញុំនិយាយម្តងទៀតថា
បើអ្នកណាប្រកាសដំណឹងល្អផ្សេងពីអ្វីដែលអ្នករាល់គ្នាបានទទួល
សូមឲ្យអ្នកនោះត្រូវបណ្តាសាចុះ។ (កាឡាទី 1:3-9)

3 ប៉ុន្តែខ្ញុំខ្លាចថា
ដូចសត្វពស់បានបញ្ឆោតនាងអេវ៉ាដោយឈ្លិចកលរបស់វា
គំនិតរបស់អ្នករាល់គ្នាក៏អាចត្រូវបំផ្លាញចេញពីភាពសាមញ្ញដែល
មាននៅក្នុងព្រះគ្រិស្តដែរ។ 4
ដ្បិតបើអ្នកដែលមកប្រកាសអំពីព្រះយេស៊ូមួយផ្សេងទៀត
ដែលយើងខ្ញុំមិនបានប្រកាស
ឬបើអ្នករាល់គ្នាទទួលវិញ្ញាណមួយផ្សេងទៀតដែលអ្នករាល់គ្នាមិន
បានទទួល
ឬដំណឹងល្អមួយផ្សេងទៀតដែលអ្នករាល់គ្នាមិនបានទទួលយក —
អ្នករាល់គ្នាបែរជាអត់ធ្មត់នឹងវាបានយ៉ាងស្រួល! (2 កូរិនថូស 11:3-
4)

តើដំណឹងល្អ «ផ្សេងទៀត» និង «ខុសគ្នា» ដែលពិតជាក្លែងក្លាយនោះ
គឺជាអ្វី?

ដំណឹងល្អក្លែងក្លាយមានផ្នែកផ្សេងៗគ្នា។

ជាទូទៅ ដំណឹងល្អក្លែងក្លាយគឺជាការជឿថា
អ្នកមិនចាំបាច់ស្តាប់បង្គាប់ព្រះពិតប្រាកដ
និងមិនចាំបាច់ខិតខំរស់នៅឲ្យស្មោះត្រង់តាមផ្លូវរបស់ទ្រង់ទេ
ខណៈអះអាងថាស្គាល់ទ្រង់ (ប្រៀបធៀប ម៉ាថាយ 7:21-23)។
វាទំនងជាផ្តោតលើអាត្មានិយម។

សត្វពស់បានបញ្ឆោតនាងអេវ៉ាឲ្យជឿដំណឹងល្អក្លែងក្លាយកាលពីជិត 6000
ឆ្នាំមុន (លោកុប្បត្តិ 3)—ហើយតាំងពីពេលនោះមក
មនុស្សបានជឿថាខ្លួនដឹងច្រើនជាងព្រះ និងគួរតែសម្រេចរឿងល្អ
និងអាក្រក់ដោយខ្លួនឯង។ មែនហើយ

ក្រោយពេលព្រះយេស៊ូបានយាងមក
ព្រះនាមទ្រង់ត្រូវបានគេយកទៅភ្ជាប់ជាមួយដំណឹងល្អ*ក្លែងក្លាយផ្សេងៗជាញឹកញាប់—ហើយការនេះកំពុងបន្ត
និងនឹងបន្តរហូតដល់សម័យនៃសត្រូវនៃព្រះគ្រិស្តចុងក្រោយ។

រីឯនៅសម័យសាវក*ប៉ុល
ដំណឹងល្អ*ក្លែងក្លាយសំខាន់គឺជាល្បាយនៃសេចក្តីពិត
និងកំហុសបែបណូស្ទិក/អាថ៌កំបាំង។ ពួកណូស្ទិកជឿជាមូលដ្ឋានថាចំណេះដឹងពិសេសគឺជាអ្វីដែលត្រូវការដើម្បីទទួលបានការយល់ដឹងខាងវិញ្ញាណ រួមទាំងសេចក្តីសង្គ្រោះផងដែរ។ ពួកណូស្ទិកទំនងជាជឿថាអ្វីដែលសាច់ឈាមធ្វើ គ្មានផលវិបាកអ្វីពិសេសទេ
ហើយពួកគេប្រឆាំងនឹងការស្តាប់បង្គាប់ព្រះក្នុងរឿងដូចជាថ្ងៃសប្ប័ទទីប្រាំពីរ។ មេដឹកនាំក្លែងក្លាយម្នាក់បែបនេះគឺស៊ីម៉ូនអ្នកមន្តអាគមដែលសាវកពេត្រុសបានស្តីបន្ទោស/ព្រមាន (កិច្ចការ 8:18-21)។

ប៉ុន្តែវាមិនងាយស្រួលទេ

សញ្ញាថ្មីបង្ហាញថា ភីលីពបានបង្រៀនអំពីនគរព្រះ៖

> 5 បន្ទាប់មក ភីលីពបានចុះទៅទីក្រុងសាម៉ារី
> ហើយបានប្រកាសអំពីព្រះគ្រិស្តដល់គេ។ ... 12 ពួកគេបានជឿភីលីព
> កាលគាត់ប្រកាសសេចក្តីដែលទាក់ទងនឹងនគរព្រះ ... (កិច្ចការ 8:5,12)

ទោះជាយ៉ាងនេះ ព្រះយេស៊ូ ប៉ុល និងពួកសិស្សបានបង្រៀនថាការចូលទៅក្នុងនគរព្រះមិនងាយស្រួលទេ៖

> 24 កាលព្រះយេស៊ូឃើញគាត់មានទុក្ខព្រួយយ៉ាងខ្លាំង
> ទ្រង់មានបន្ទូលថា៖
> «ពិបាកយ៉ាងណាទៅសម្រាប់អ្នកមានទ្រព្យសម្បត្តិ
> ដែលនឹងចូលទៅក្នុងនគរព្រះ! 25
> ដ្បិតអូដ្ឋចូលតាមរន្ធម្ជុលងាយជាងអ្នកមានចូលទៅក្នុងនគរព្រះទៅទៀត»។
>
> 26 អស់អ្នកដែលបានឮសេចក្តីនោះ ក៏និយាយថា៖ «ដូច្នេះ
> តើអ្នកណាអាចទទួលការសង្គ្រោះបាន?»

27 ប៉ុន្តែទ្រង់មានបន្ទូលថា៖ «អ្វីដែលមនុស្សធ្វើមិនបាន
ព្រះធ្វើបាន»។ (លូកា 18:24-27)

22 «យើងត្រូវតែឆ្លងកាត់ទុក្ខវេទនាជាច្រើន
ទើបចូលទៅក្នុងនគរព្រះបាន»។ (កិច្ចការ 14:22)

3 បងប្អូនអើយ
យើងខ្ញុំត្រូវតែអរព្រះគុណព្រះជានិច្ចសម្រាប់អ្នករាល់គ្នា
ដូចជាការសមរម្យ
ព្រោះជំនឿរបស់អ្នករាល់គ្នាកំពុងចម្រើនឡើងយ៉ាងខ្លាំង
ហើយសេចក្តីស្រឡាញ់របស់អ្នករាល់គ្នាម្នាក់ៗចំពោះគ្នាទៅវិញទៅមក
កំពុងបរិបូរឡើង 4
ដល់ម្ល៉េះបានជាយើងខ្ញុំអួតអំពីអ្នករាល់គ្នាក្នុងចំណោមក្រុមជំនុំរ
បស់ព្រះ អំពីការអត់ធ្មត់ និងជំនឿរបស់អ្នករាល់គ្នា
ក្នុងគ្រប់ទាំងការបៀតបៀន
និងទុក្ខវេទនាដែលអ្នករាល់គ្នាកំពុងស៊ូទ្រាំ 5
ដែលជាភស្តុតាងច្បាស់លាស់នៃសេចក្តីវិនិច្ឆ័យដ៏សុចរិតរបស់ព្រះ
ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាបានរាប់ថាសមនឹងនគរព្រះ
ដែលអ្នករាល់គ្នាកំពុងរងទុក្ខសម្រាប់វា។ 6
ដ្បិតជាការសុចរិតចំពោះព្រះ
ដែលទ្រង់នឹងតបស្នងដោយទុក្ខវេទនាដល់អស់អ្នកដែលធ្វើទុក្ខដ
ល់អ្នករាល់គ្នា 7
ហើយនឹងប្រទានការសម្រាកដល់អ្នករាល់គ្នាដែលកំពុងរងទុក្ខ
ជាមួយយើងខ្ញុំ នៅពេលព្រះអម្ចាស់យេស៊ូលេចមកពីស្ថានសួគ៌
ព្រមទាំងទេវតាដ៏មានឫទ្ធានុភាពរបស់ទ្រង់ (2 ថែស្សាឡូនីច 1:3-7)

ដោយសារការលំបាកនៅសម័យនេះ
មានតែអ្នកខ្លះទេដែលកំពុងត្រូវបានត្រាស់ហៅ
និងជ្រើសរើសនៅក្នុងយុគសម័យនេះ ដើម្បីក្លាយជាផ្នែកមួយនៃវា
(ម៉ាថាយ 22:1-14; យ៉ូហាន 6:44; ហេព្រើរ 6:4-6)។
អ្នកដទៃទៀតនឹងត្រូវត្រាស់ហៅនៅពេលក្រោយ ដ្បិតព្រះគម្ពីរបង្ហាញថា
អស់អ្នក «ដែលវង្វេងក្នុងវិញ្ញាណ នឹងមកដល់ការយល់ដឹង
ហើយអស់អ្នកដែលរអ៊ូរទាំ នឹងរៀនគោលលទ្ធិ» (អេសាយ 29:24)។

សាវកពេត្រុសបានបង្រៀនថា នគរនោះនៅអស់កល្បជានិច្ច
ហើយថាដំណឹងល្អរបស់ព្រះត្រូវតែស្តាប់បង្គាប់ដោយឧស្សាហ៍
បើមិនដូច្នោះទេ នឹងមានសេចក្តីវិនិច្ឆ័យ៖

> 10 ហេតុនេះ បងប្អូនអើយ ចូរខិតខំកាន់តែខ្លាំងឡើង
> ដើម្បីធ្វើឲ្យការត្រាស់ហៅ
> និងការជ្រើសរើសរបស់អ្នករាល់គ្នាបានច្បាស់លាស់
> ដ្បិតបើអ្នករាល់គ្នាធ្វើដូច្នេះ អ្នករាល់គ្នានឹងមិនជំពប់ដួលឡើយ។ 11
> ដូច្នេះ
> អ្នករាល់គ្នានឹងបានទទួលការចូលយ៉ាងបរិបូរទៅក្នុងនគរដ៏នៅអ
> ស់កល្បជានិច្ច នៃព្រះអម្ចាស់ និងព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់យើង
> គឺព្រះយេស៊ូគ្រិស្ត។ (2 ពេត្រុស 1:10-11)

> 17 ដ្បិតពេលវេលាបានមកដល់
> ដែលសេចក្តីវិនិច្ឆ័យនឹងចាប់ផ្តើមនៅដំណាក់របស់ព្រះ។
> បើវាចាប់ផ្តើមពីយើងជាមុន
> តើទីបញ្ចប់នៃអស់អ្នកដែលមិនស្តាប់បង្គាប់ដំណឹងល្អរបស់ព្រះនឹង
> ទៅជាយ៉ាងណា? (1 ពេត្រុស 4:17)

សៀវភៅចុងក្រោយនៃព្រះគម្ពីរ និងនគរ

ព្រះគម្ពីរបង្រៀនថា «ព្រះជាសេចក្តីស្រឡាញ់» (1 យ៉ូហាន 4:8,16)
ហើយព្រះយេស៊ូជាព្រះ (យ៉ូហាន 1:1,14)—
នគរព្រះនឹងមានស្តេចមួយអង្គដែលជាសេចក្តីស្រឡាញ់
ហើយក្រឹត្យវិន័យរបស់ទ្រង់គាំទ្រសេចក្តីស្រឡាញ់
មិនមែនការស្អប់ខ្ពើមឡើយ (ប្រៀបធៀប វិវរណៈ 22:14-15)។

ព្រះគម្ពីរក៏បង្ហាញផងដែរថា
ព្រះនឹងចាត់ទេវតាមួយឲ្យប្រកាសដំណឹងល្អដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ចនៃនគរ
ព្រះ (វិវរណៈ 14:6-7) រួចទេវតាមួយទៀតឲ្យបង្ហាញថា
ទោះបីមើលទៅជំឆេងក៏ដោយ ក៍បាប៊ីឡូននឹងដួលរលំដែរ (វិវរណៈ 14:8-9)។
សារទាំងនេះនឹងជាការបញ្ជាក់អធិធម្មជាតិនៃដំណឹងល្អដែលពិភពលោក
បានទទួលទុកជាសក្ខីភាពពីមុនមក ហើយហាក់ដូចជាកត្តាសម្រាប់
«ហ្វូងមនុស្សដ៏ច្រើនសន្ធឹក» ដែលមករកព្រះក្នុងអំឡុងគ្រាចុងក្រោយ
(វិវរណៈ 7:9-14)។ ខុសពីអំណាចបាប៊ីឡូនចុងក្រោយដែលនឹងលេចឡើង

រួចដួលរលំ (ប្រៀបធៀប វិវរណៈ 18:1-18)
ដំណាក់កាលចុងក្រោយនៃនគរព្រះស្ថិតស្ថេរជារៀងរហូត៖

> 15 បន្ទាប់មក ទេវតាទីប្រាំពីរបានផ្លុំត្រែ
> រួចមានសំឡេងខ្លាំងៗនៅស្ថានសួគ៌និយាយថា៖
> «នគរនានានៃលោកិយនេះបានក្លាយទៅជានគររបស់ព្រះអម្ចាស់
> នៃយើង និងរបស់ព្រះគ្រិស្តទ្រង់
> ហើយទ្រង់នឹងសោយរាជ្យអស់កល្បជានិច្ចតទៅ!» (វិវរណៈ 11:15)

ព្រះយេស៊ូនឹងសោយរាជ្យនៅក្នុងនគរនោះ!
ហើយព្រះគម្ពីរបានបើកសម្តែងព្រះនាមពីរនៃទ្រង់៖

> 16 ហើយនៅលើអាវវែង និងលើភ្លៅរបស់ទ្រង់
> មានឈ្មោះមួយសរសេរថា៖ ស្តេចនៃពួកស្តេច
> និងព្រះអម្ចាស់នៃពួកអម្ចាស់។ (វិវរណៈ 19:16)

ប៉ុន្តែតើមានតែព្រះយេស៊ូទេឬដែលនឹងសោយរាជ្យ?
សូមកត់សម្គាល់ខគម្ពីរនេះ៖

> 4 ខ្ញុំបានឃើញបល្ល័ង្កជាច្រើន
> ហើយអ្នកដែលអង្គុយលើបល្ល័ង្កទាំងនោះបានទទួលអំណាចវិនិច្ឆ័យ។ បន្ទាប់មក
> ខ្ញុំបានឃើញព្រលឹងរបស់អស់អ្នកដែលត្រូវគេកាត់ក្បាល
> ដោយសារពួកគេធ្វើបន្ទាល់អំពីព្រះយេស៊ូ
> និងដោយសារព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ
> គឺអស់អ្នកដែលមិនបានថ្វាយបង្គំសត្វសាហាវ ឬរូបសំណាកបស់វា
> ហើយមិនបានទទួលសញ្ញាសម្គាល់របស់វានៅលើថ្ងាស
> ឬនៅលើដៃរបស់គេឡើយ។ ពួកគេបានរស់ឡើងវិញ
> និងសោយរាជ្យជាមួយព្រះគ្រិស្តអស់មួយពាន់ឆ្នាំ . . . 6
> អ្នកណាដែលមានចំណែកក្នុងការរស់ឡើងវិញលើកទីមួយ
> អ្នកនោះមានពរ និងបរិសុទ្ធហើយ។
> សេចក្តីស្លាប់ទីពីរគ្មានអំណាចលើអ្នកទាំងនោះទេ
> ប៉ុន្តែពួកគេនឹងធ្វើជាបូជាចារ្យរបស់ព្រះ និងរបស់ព្រះគ្រិស្ត
> ហើយនឹងសោយរាជ្យជាមួយទ្រង់អស់មួយពាន់ឆ្នាំ។ (វិវរណៈ 20:4,6)

គ្រិស្តបរិស័ទដ៏ពិតនឹងរស់ឡើងវិញ
ដើម្បីសោយរាជ្យជាមួយព្រះគ្រិស្តអស់មួយពាន់ឆ្នាំ!
នគរនោះនឹងស្ថិតស្ថេរជារៀងរហូត (វិវរណៈ 11:15)
ប៉ុន្តែការសោយរាជ្យជាមួយពួកបរិសុទ្ធដែលរស់ឡើងវិញលើកទីមួយ
ដែលបានលើកឡើងក្នុងវិវរណៈ 20:6 គឺសម្រាប់តែមួយពាន់ឆ្នាំប៉ុណ្ណោះ។
ហេតុនេះហើយបានជាខ្ញុំបានហៅវាពីមុនថាជាដំណាក់កាលដំបូងនៃនគរ
—គឺដំណាក់កាលរូបធាតុ ដំណាក់កាលសហស្សវត្សរ៍
ផ្ទុយពីដំណាក់កាលចុងក្រោយដែលមានលក្ខណៈខាងវិញ្ញាណជាង។

ព្រឹត្តិការណ៍ជាច្រើនត្រូវបានរាយនៅក្នុងសៀវភៅវិវរណៈថាកើតឡើងនៅចន្លោះដំណាក់កាលសហស្សវត្សរ៍ និងដំណាក់កាលចុងក្រោយនៃនគរព្រះ៖

> 7 កាលមួយពាន់ឆ្នាំបានចប់សព្វគ្រប់
> សាតាំងនឹងត្រូវដោះលែងចេញពីគុករបស់វា 8
> រួចវានឹងចេញទៅបញ្ឆោតជាតិសាសន៍នានានៅជ្រុងទាំងបួននៃ
> ផែនដី គឺកុក និងម៉ាកុក ដើម្បីប្រមូលពួកគេមកធ្វើសង្គ្រាម
> ដែលចំនួនរបស់គេដូចជាខ្សាច់សមុទ្រ។ ... 11 បន្ទាប់មក
> ខ្ញុំបានឃើញបល្ល័ង្កពណ៌សដ៏ធំមួយ
> និងព្រះអង្គដែលគង់នៅលើបល្ល័ង្កនោះ។ ផែនដី
> និងមេឃបានរត់គេចពីព្រះភក្ត្រទ្រង់
> ហើយគ្មានកន្លែងសម្រាប់វាទៀតឡើយ។ 12
> ខ្ញុំបានឃើញមនុស្សស្លាប់ ទាំងតូច ទាំងធំ ឈរនៅចំពោះព្រះ
> ហើយសៀវភៅជាច្រើនត្រូវបានបើក។
> សៀវភៅមួយទៀតក៏ត្រូវបានបើកដែរ គឺសៀវភៅជីវិត។
> មនុស្សស្លាប់ត្រូវបានវិនិច្ឆ័យតាមអំពើរបស់គេ
> ស្របតាមអ្វីដែលបានសរសេរក្នុងសៀវភៅទាំងនោះ។ 13
> សមុទ្របានប្រគល់មនុស្សស្លាប់ដែលនៅក្នុងវា ហើយសេចក្តីស្លាប់
> និងស្ថានមនុស្សស្លាប់ក៏បានប្រគល់មនុស្សស្លាប់ដែលនៅក្នុងវាដែរ
> ។ ពួកគេត្រូវបានវិនិច្ឆ័យ ម្នាក់ៗតាមអំពើរបស់ខ្លួន។ 14 បន្ទាប់មក
> សេចក្តីស្លាប់
> និងស្ថានមនុស្សស្លាប់ត្រូវបានបោះចោលទៅក្នុងបឹងភ្លើង។
> នេះជាសេចក្តីស្លាប់ទីពីរ។ 15
> អ្នកណាដែលរកមិនឃើញឈ្មោះសរសេរក្នុងសៀវភៅជីវិត

អ្នកនោះត្រូវបានបោះចោលទៅក្នុងបឹងភ្លើង។ (វិវរណៈ 20:7-8, 11-15)

សៀវភៅវិវរណៈបង្ហាញថា នឹងមានដំណាក់កាលក្រោយមួយនៃនគរដែលមកបន្ទាប់ពីរជ្ជកាលមួយពាន់ឆ្នាំ
និងបន្ទាប់ពីសេចក្តីស្លាប់ទីពីរនៃអស់អ្នកដែលបដិសេធការប្រែចិត្ត
និងផ្លូវរបស់ព្រះជាអចិន្ត្រៃយ៍៖

1 បន្ទាប់មក ខ្ញុំបានឃើញមេឃថ្មី និងផែនដីថ្មី ដ្បិតមេឃមុន
និងផែនដីមុនបានកន្លងផុតទៅហើយ។ សមុទ្រក៏លែងមានដែរ។ 2
រួចខ្ញុំ គឺយ៉ូហាន បានឃើញទីក្រុងបរិសុទ្ធ គឺយេរូសាឡិមថ្មី
ចុះមកពីស្ថានសួគ៌ពីព្រះ
បានរៀបចំដូចជាកូនក្រមុំតុបតែងសម្រាប់ស្វាមីរបស់ខ្លួន។ 3
ខ្ញុំបានឮសំឡេងខ្លាំងមួយពីស្ថានសួគ៌និយាយថា៖ «មើល៍
ត្រសាលរបស់ព្រះនៅជាមួយមនុស្ស
ហើយទ្រង់នឹងគង់នៅជាមួយគេ
ហើយពួកគេនឹងធ្វើជាប្រជារាស្ត្ររបស់ទ្រង់។
ព្រះផ្ទាល់នឹងគង់នៅជាមួយគេ និងធ្វើជាព្រះរបស់គេ។ 4
ព្រះនឹងជូតទឹកភ្នែកគ្រប់តំណក់ចេញពីភ្នែករបស់គេ។
លែងមានសេចក្តីស្លាប់ ទុក្ខព្រួយ ឬការយំសោកទៀតឡើយ។
លែងមានការឈឺចាប់ទៀតដែរ
ដ្បិតសេចក្តីមុនៗបានកន្លងផុតទៅហើយ»។ (វិវរណៈ 21:1-4)

1 បន្ទាប់មក ទេវតានោះបានបង្ហាញខ្ញុំនូវទន្លេទឹកជីវិតដ៏បរិសុទ្ធ
ថ្លាដូចកែវចរណៃ ដែលហូរចេញពីបល្ល័ង្ករបស់ព្រះ
និងរបស់កូនចៀម។ 2 នៅកណ្តាលផ្លូវនៃទីក្រុងនោះ
និងនៅសងខាងទន្លេ មានដើមឈើជីវិត
ដែលបង្កើតផលដប់ពីរមុខ ហើយផ្តល់ផលរៀងរាល់ខែ។
ស្លឹកនៃដើមឈើនោះសម្រាប់ព្យាបាលជាតិសាសន៍ទាំងឡាយ។ 3
លែងមានបណ្តាសាទៀតឡើយ ប៉ុន្តែបល្ល័ង្ករបស់ព្រះ
និងរបស់កូនចៀមនឹងនៅក្នុងទីនោះ
ហើយអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់នឹងបម្រើទ្រង់។ 4
ពួកគេនឹងឃើញព្រះភក្ត្រទ្រង់
ហើយព្រះនាមទ្រង់នឹងនៅលើថ្ងាសរបស់គេ។ 5
នៅទីនោះលែងមានពេលយប់ទៀតឡើយ។ គេមិនត្រូវការចង្កៀង

ឬពន្លឺថ្ងៃទេ ដ្បិតព្រះអម្ចាស់ជាព្រះនឹងប្រទានពន្លឺឲ្យគេ។
ហើយពួកគេនឹងសោយរាជ្យអស់កល្បជានិច្ចតទៅ។ (វិវរណៈ 22:1-5)

សូមកត់សម្គាល់ថា រជ្ជកាលនេះ ដែលកើតឡើងក្រោយមួយពាន់ឆ្នាំ
រួមបញ្ចូលអ្នកបម្រើរបស់ព្រះ ហើយស្ថិតស្ថេរជារៀងរហូត។
ទីក្រុងបរិសុទ្ធដែលបានរៀបចំនៅស្ថានសួគ៌ នឹងចាកចេញពីស្ថានសួគ៌
និងចុះមកផែនដី។
នេះជាការចាប់ផ្តើមនៃដំណាក់កាលចុងក្រោយនៃនគរព្រះ។
ជាសម័យកាលដែលលែងមានការឈឺចាប់ ឬទុក្ខវេទនាទៀត!

អ្នកសុភាពនឹងទទួលផែនដីជាមរតក (ម៉ាថាយ 5:5)
និងទទួលអ្វីៗទាំងអស់ (វិវរណៈ 21:7)។ ផែនដី
រួមទាំងទីក្រុងបរិសុទ្ធដែលនឹងនៅលើវា នឹងប្រសើរជាងមុន
ព្រោះផ្លូវរបស់ព្រះនឹងត្រូវអនុវត្ត។ សូមយល់ថា៖

> 7 ការចម្រើនឡើងនៃរាជ្យ
> និងសន្តិភាពរបស់ទ្រង់នឹងគ្មានទីបញ្ចប់ឡើយ (អេសាយ 9:7)

ច្បាស់ណាស់ថា
នឹងមានការលូតលាស់ក្រោយពេលដំណាក់កាលចុងក្រោយនៃនគរព្រះបា
នចាប់ផ្តើម ដ្បិតមនុស្សទាំងអស់នឹងស្តាប់បង្គាប់របបគ្រប់គ្រងរបស់ព្រះ។

នេះនឹងជាសម័យកាលដ៏រុងរឿងបំផុត៖

> 9 ប៉ុន្តែដូចមានចែងទុកថា៖ «ភ្នែកមិនបានឃើញ
> ត្រចៀកមិនបានឮ ហើយចិត្តមនុស្សក៏មិនបាននឹកស្មានដែរ
> នូវសេចក្តីដែលព្រះបានរៀបចំទុកសម្រាប់អស់អ្នកដែលស្រឡាញ់
> ទ្រង់»។ 10 ប៉ុន្តែព្រះបានបើកសម្តែងសេចក្តីទាំងនោះដល់យើង
> តាមរយៈព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់។ (1 កូរិនថូស 2:9-10)

នេះជាសម័យកាលនៃសេចក្តីស្រឡាញ់ អំណរ
និងការកម្សាន្តចិត្តដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច។ វានឹងជាសម័យកាលដ៏អស្ចារ្យ!
នគរព្រះនឹងធ្វើឲ្យអស់កល្បជានិច្ចប្រសើរឡើងយ៉ាងអស្ចារ្យ។
តើអ្នកមិនចង់មានចំណែកនៅក្នុងវាទេឬ?

5. ប្រភពខាងក្រៅសញ្ញាថ្មីបានបង្រៀនអំពីនគរព្រះ

តើអ្នកដែលអះអាងថាជឿលើព្រះគ្រិស្តជំនាន់ដំបូងបានគិតថា
ពួកគេគួរតែប្រកាសដំណឹងល្អនៃនគរព្រះពិតប្រាកដឬទេ?

ពិតជាគិតដូច្នោះមែន។

កាលពីជាច្រើនឆ្នាំមុន
នៅក្នុងបាឋកថាមួយដែលបង្រៀនដោយសាស្ត្រាចារ្យ Bart Ehrman នៃ University of North Carolina លោកបានសង្កត់ធ្ងន់ម្តងហើយម្តងទៀត និងត្រឹមត្រូវថា
ខុសពីអ្នកដែលអះអាងថាជាគ្រិស្តបរិស័ទភាគច្រើនសព្វថ្ងៃ ព្រះយេស៊ូ និងអ្នកដើរតាមទ្រង់ជំនាន់ដំបូងបានប្រកាសអំពីនគរព្រះ។
ទោះបីការយល់ដឹងទូទៅរបស់ Dr. Ehrman អំពីគ្រិស្តសាសនាខុសគ្នាយ៉ាងខ្លាំងពីការយល់ដឹងរបស់ Continuing Church of God ក៏ដោយ យើងយល់ស្របថា
ដំណឹងល្អនៃនគរគឺជាអ្វីដែលព្រះយេស៊ូថ្លាល់បានប្រកាស
និងជាអ្វីដែលអ្នកដើរតាមទ្រង់បានជឿ។ យើងក៏យល់ស្របដែរថា
មនុស្សជាច្រើនដែលអះអាងថាកាន់គ្រិស្តសាសនាសព្វថ្ងៃនេះ
មិនយល់អំពីរឿងនោះទេ។

សំណេរ និងធម្មទេសនាចាស់ជាងគេបំផុតដែលរក្សាទុកបាន ក្រោយសញ្ញាថ្មី

នគរព្រះជាផ្នែកសំខាន់មួយនៃអ្វីដែលគេអះអាងថាជា
«ធម្មទេសនាគ្រិស្តបរិស័ទពេញលេញចាស់ជាងគេបំផុតដែលនៅសល់មកដល់សព្វថ្ងៃ» (Holmes M.W. Ancient Christian Sermon. The Apostolic Fathers: Greek Texts and English Translations, 2nd ed. Baker Books, Grand Rapids, 2004, p. 102)។ Ancient Christian Sermon នេះមានសេចក្តីថ្លែងទាំងនេះអំពីនគរ៖

> 5:5 លើសពីនេះ បងប្អូនអើយ អ្នករាល់គ្នាដឹងថា
> ការស្នាក់នៅរបស់យើងក្នុងលោកិយនៃសាច់ឈាមនេះ
> គឺមិនសំខាន់ និងឆាប់កន្លងផុតទៅ

ប៉ុន្តែសេចក្តីសន្យារបស់ព្រះគ្រិស្តគឺធំធេង និងអស្ចារ្យ៖
ការសម្រាកនៅក្នុងនគរដែលនឹងមកដល់
និងជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច។

សេចក្តីថ្លែងខាងលើបង្ហាញថា នគរនោះមិនមែនឥឡូវនេះទេ
ប៉ុន្តែនឹងមកដល់ និងនឹងនៅអស់កល្បជានិច្ច។ លើសពីនេះ
ធម្មទេសនាបុរាណនេះចែងថា៖

6:9 ឥឡូវនេះ
បើសូម្បីតែមនុស្សសុចរិតបែបនេះក៏មិនអាចសង្គ្រោះកូនរបស់ខ្លួន
នដោយអំពើសុចរិតរបស់ខ្លួនបានដែរ
តើយើងមានការធានាអ្វីខ្លះក្នុងការចូលទៅក្នុងនគរព្រះ
បើយើងខកខានមិនរក្សាពិធីជ្រមុជទឹករបស់យើងឲ្យបរិសុទ្ធ
និងឥតសៅហ្មង? ឬតើអ្នកណានឹងធ្វើជាមេធាវីការពារយើង
បើរកមិនឃើញថាយើងមានកិច្ចការបរិសុទ្ធ និងសុចរិត? 9:6
ហេតុនេះ ចូរយើងស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមក
ដើម្បីឲ្យយើងទាំងអស់គ្នាបានចូលទៅក្នុងនគរព្រះ។ 11:7 ហេតុនេះ
បើយើងដឹងអ្វីដែលត្រឹមត្រូវនៅចំពោះព្រះនេត្រព្រះ
យើងនឹងចូលទៅក្នុងនគររបស់ទ្រង់ និងទទួលសេចក្តីសន្យាដែល
«ត្រចៀកមិនបានឮ ភ្នែកមិនបានឃើញ
ហើយចិត្តមនុស្សក៏មិនបាននឹកស្មានដែរ»។

12:1 ហេតុនេះ ចូរយើងរង់ចាំនគរព្រះម៉ោងមួយទៅម៉ោងមួយ
ដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ និងសេចក្តីសុចរិត
ដ្បិតយើងមិនដឹងថ្ងៃដែលព្រះនឹងលេចមកនោះទេ។ 12:6
ទ្រង់មានបន្ទូលថា នគររបស់ព្រះបិតាខ្ញុំនឹងមកដល់។

សេចក្តីថ្លែងខាងលើបង្ហាញថា
សេចក្តីស្រឡាញ់តាមរយៈការរស់នៅត្រឹមត្រូវគឺជាការចាំបាច់
ថាយើងនៅតែមិនទាន់បានចូលទៅក្នុងនគរព្រះ
ហើយថាវាកើតឡើងក្រោយថ្ងៃដែលព្រះលេចមក—
គឺក្រោយពេលព្រះយេស៊ូយាងត្រឡប់មកវិញម្តងទៀត។
វាជានគររបស់ព្រះបិតា
ហើយនគរនោះមិនមែនគ្រាន់តែជាព្រះយេស៊ូនោះទេ។

គួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍ដែលថា
ធម្មទេសនាដែលហាក់ដូចជាគ្រិស្តបរិស័ទចាស់ជាងគេបំផុត
ដែលព្រះបានអនុញ្ញាតឱ្យនៅសល់មកដល់សព្វថ្ងៃ
បង្រៀនអំពីនគរព្រះដដែលដែលសញ្ញាថ្មីបង្រៀន និងដែល Continuing Church of God បង្រៀនសព្វថ្ងៃនេះ (វាអាចមកពី Church of God ពិតប្រាកដក៏ថាបាន
ប៉ុន្តែចំណេះដឹងដ៏មានកម្រិតរបស់ខ្ញុំអំពីភាសាក្រិកកម្រិតសមត្ថភាពរបស់ខ្ញុំក្នុងការប្រកាសឱ្យកាន់តែច្បាស់)។

មេដឹកនាំក្រុមជំនុំសតវត្សរ៍ទីពីរ និងដំណឹងល្អនៃនគរ

គួរកត់សម្គាល់ថា នៅដើមសតវត្សរ៍ទី 2 ប៉ាពៀស ដែលជាអ្នកស្តាប់យ៉ូហាន និងជាមិត្តរបស់ប៉ូលីការ ព្រមទាំងត្រូវបានកាតូលិករ៉ូម៉ាំងចាត់ទុកជាសន្ត បានបង្រៀនអំពីនគរសហស្សវត្សរ៍។ អ៊ីរេនេបានកត់ត្រាថា ប៉ាពៀសបានបង្រៀនថា៖

> ... នឹងមានសហស្សវត្សរ៍មួយក្រោយការរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ នៅពេលដែលរដ្ឋកាលផ្ទាល់ព្រះអង្គរបស់ព្រះគ្រិស្តនឹងត្រូវបង្កើតឡើងនៅលើផែនដីនេះ។ (Fragments of Papias, VI. សូមមើលផងដែរ Eusebius, Church History, Book 3, XXXIX, 12)

ប៉ាពៀសបានបង្រៀនថា នេះនឹងជាសម័យកាលនៃភាពបរិបូរដ៏ធំធេង៖

> ដូចគ្នាដែរ [ទ្រង់មានបន្ទូលថា]
> គ្រាប់ស្រូវសាលីមួយគ្រាប់នឹងបង្កើតបានដប់ពាន់កួរ
> ហើយកួរនីមួយៗនឹងមានគ្រាប់ដប់ពាន់គ្រាប់
> ហើយគ្រាប់នីមួយៗនឹងផ្តល់ម្សៅដប់ផោនដ៏ថ្លា បរិសុទ្ធ និងម៉ដ្ឋ។
> ហើយផ្លែប៉ោម គ្រាប់ពូជ
> និងស្មៅនឹងបង្កើតផលតាមសមាមាត្រស្រដៀងគ្នា។
> ហើយសត្វទាំងអស់ដែលនៅពេលនោះបរិភោគតែផលដែលដុះចេញពីដី នឹងក្លាយទៅជាសួតបូត និងសុខដុមរមនា
> ព្រមទាំងចុះចូលនឹងមនុស្សយ៉ាងពេញលេញ»។
> [សេចក្តីទាំងនេះត្រូវបានធ្វើបន្ទាល់ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរដោយប៉ាពៀស ជាបុរសបុរាណ ដែលជាអ្នកស្តាប់យ៉ូហាន

និងជាមិត្តរបស់ប៉ូលីការ នៅក្នុងសៀវភៅទីបួនរបស់គាត់ ដ្បិតគាត់បាននិពន្ធសៀវភៅប្រាំក្បាល...] (Fragments of Papias, IV)

សំបុត្រ Letter to the Corinthians ក្រោយសញ្ញាថ្មីចែងថា៖

42:1-3

ពួកសាវកបានទទួលដំណឹងល្អសម្រាប់យើងពីព្រះអម្ចាស់យេស៊ូគ្រិស្ត។ ព្រះយេស៊ូគ្រិស្តត្រូវបានចាត់ឲ្យមកពីព្រះ។ ដូច្នេះ ព្រះគ្រិស្តមកពីព្រះ ហើយពួកសាវកមកពីព្រះគ្រិស្ត។ ហេតុនេះ ទាំងពីរបានមកតាមព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះ
តាមលំដាប់ដែលបានកំណត់។ ដូច្នេះ កាលបានទទួលបទបញ្ជា និងបានទទួលការធានាពេញលេញតាមរយៈការរស់ឡើងវិញនៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូគ្រិស្តរបស់យើង
ព្រមទាំងបានបញ្ចាក់ក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះដោយការធានាពេញលេញនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ
ពួកគេក៏បានចេញទៅជាមួយដំណឹងរីករាយថា
នគរព្រះនឹងមកដល់។

ប៉ូលីការនៃក្រុងស្មៀរណា ជាមេដឹកនាំគ្រិស្តបរិស័ទជំនាន់ដំបូង ហើយក៏ជាសិស្សរបស់យ៉ូហាន
ដែលជាសាវកដើមចុងក្រោយគេដែលបានស្លាប់។ ប្រហែលឆ្នាំ គ.ស. 120-135 ប៉ូលីការបានបង្រៀនថា៖

អ្នកក្រីក្រ
និងអស់អ្នកដែលត្រូវបៀតបៀនដោយព្រោះសេចក្តីសុចរិត
គឺមានពរហើយ ដ្បិតនគរព្រះជារបស់ពួកគេ។ (Polycarp. Letter to the Philippians, Chapter II. From Ante-Nicene Fathers, Volume 1 as edited by Alexander Roberts & James Donaldson. American Edition, 1885)

ដោយដឹងថា «ព្រះមិនអាចត្រូវគេចំអកបានឡើយ» យើងគួរតែដើរឲ្យសមនឹងបញ្ញត្តិ និងសិរីរុងរឿងរបស់ទ្រង់
...ដ្បិតជាការល្អដែលពួកគេត្រូវកាត់ផ្តាច់ចេញពីតណ្ហាដែលមាន
នៅក្នុងលោកិយនេះ ព្រោះ
«គ្រប់តណ្ហាតែងតែច្បាំងទាស់នឹងវិញ្ញាណ» ហើយ «អ្នកកំផិត

ប្រុសដែលប្រព្រឹត្តដូចស្រី និងប្រុសដេកជាមួយប្រុស
នឹងមិនទទួលនគរព្រះជាមរតកឡើយ»
ហើយអស់អ្នកដែលធ្វើការមិនសមរម្យ និងមិនគួរក៏ដូច្នោះដែរ។
(ibid, Chapter V)

ដូច្នេះ ចូរយើងបម្រើទ្រង់ដោយកោតខ្លាច
និងដោយការគោរពពេញទំហឹង
ដូចដែលទ្រង់ផ្ទាល់បានបញ្ជាយើង
និងដូចពួកសាវកដែលបានប្រកាសដំណឹងល្អដល់យើង
ព្រមទាំងពួកព្យាការីដែលបានប្រកាសជាមុនអំពីការយាងមកនៃ
ព្រះអម្ចាស់។ (ibid, Chapter VI)

ដូចអ្នកដទៃទៀតនៅក្នុងសញ្ញាថ្មី ប៉ូលីការបានបង្រៀនថា មនុស្សសុចរិត
មិនមែនអ្នកដែលបំពានក្រឹត្យវិន័យទេ នឹងទទួលនគរព្រះជាមរតក។

គេក៏បានអះអាងផងដែរថា ប៉ូលីការបានបង្រៀនសេចក្តីខាងក្រោមនេះ៖

នៅថ្ងៃសប្ប័ទបន្ទាប់ គាត់បាននិយាយថា៖
«កូនជាទីស្រឡាញ់របស់ព្រះអើយ ចូរស្តាប់ការដាស់តឿនរបស់ខ្ញុំ។
ខ្ញុំបានដាស់តឿនអ្នករាល់គ្នាកាលពួកបិស្សពនៅទីនោះ
ហើយឥឡូវនេះខ្ញុំដាស់តឿនអ្នករាល់គ្នាម្តងទៀត
ឲ្យដើរដោយសុភាពរាបសា
និងសមរម្យតាមផ្លូវនៃព្រះអម្ចាស់...ចូរប្រុងស្មារតី
និងចូររៀបចំខ្លួនជាស្រេច។ កុំឲ្យចិត្តរបស់អ្នករាល់គ្នាធ្ងន់ឡើយ។
ចូរនឹកចាំបញ្ញត្តិថ្មីអំពីការស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមក
ការយាងមករបស់ទ្រង់ដែលនឹងលេចមកភ្លាមៗដូចផ្លេកបន្ទោរដ៏
រហ័ស សេចក្តីវិនិច្ឆ័យដ៏ធំដោយភ្លើង ជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច
និងនគរដ៏មិនចេះស្លាប់របស់ទ្រង់។
ហើយសេចក្តីទាំងអស់ដែលបានរៀនពីព្រះ អ្នករាល់គ្នាដឹងហើយ។
កាលអ្នករាល់គ្នាស្រាវជ្រាវបទគម្ពីរដែលបានបណ្តាលចិត្ត
ចូរឆ្លាក់វាទៅលើចិត្តរបស់អ្នករាល់គ្នាដោយបិចនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុ
ទ្ធ
ដើម្បីឲ្យបញ្ញត្តិទាំងនោះស្ថិតនៅក្នុងអ្នករាល់គ្នាមិនអាចលុបបាន
»។ (Life of Polycarp, Chapter 24. J. B. Lightfoot, The Apostolic Fathers, vol. 3.2, 1889, pp. 488-506)

មេលីតូនៃក្រុងសើដេស ដែលជាមេដឹកនាំ Church of God ប្រហែលឆ្នាំ គ.ស. 170 បានបង្រៀនថា៖

> ដ្បិតពិតជាមែន ក្រឹត្យវិន័យបានចេញមកក្នុងដំណឹងល្អ—
> សេចក្តីចាស់ក្នុងសេចក្តីថ្មី
> ទាំងពីរបានចេញមកជាមួយគ្នាពីស៊ីយ៉ូន និងយេរូសាឡិម។
> បញ្ញត្តិបានចេញមកក្នុងព្រះគុណ
> គំរូបានចេញមកក្នុងផលិតផលដែលបានបញ្ចប់
> កូនចៀមបានចេញមកក្នុងព្រះបុត្រា
> ចៀមបានចេញមកក្នុងមនុស្ស
> ហើយមនុស្សបានចេញមកក្នុងព្រះ ...
>
> ប៉ុន្តែដំណឹងល្អបានក្លាយជាការពន្យល់នៃក្រឹត្យវិន័យ និងជា
>
> ការសម្រេចនៃវា ខណៈក្រុមជំនុំបានក្លាយជាឃ្លាំងនៃសេចក្តីពិត...
>
> នេះជាព្រះអង្គដែលបានរំដោះយើងចេញពីភាពជាទាសកររៀងក
> សេរីភាព ពីភាពងងឹតទៅរកពន្លឺ ពីសេចក្តីស្លាប់ទៅរកជីវិត
> ពីការគៀបសង្កត់ទៅរកនគរដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច។ (Melito. Homily On the Passover. Verses 7,40, 68. Translation from Kerux: The Journal of Online Theology. http://www.kerux.com/documents/KeruxV4N1A1.asp)

ដូច្នេះ នគរព្រះត្រូវបានស្គាល់ថាជាអ្វីមួយដែលនៅអស់កល្បជានិច្ច
មិនមែនគ្រាន់តែជាក្រុមជំនុំគ្រិស្តបរិស័ទ
ឬក្រុមជំនុំកាតូលិករ៉ូម៉ាំងបច្ចុប្បន្ននោះទេ
ហើយវារួមបញ្ចូលក្រឹត្យវិន័យរបស់ព្រះផងដែរ។

សំណេរមួយទៀតនៅពាក់កណ្តាល-ចុងសតវត្សរ៍ទីពីរ
ដាស់តឿនមនុស្សឲ្យសម្លឹងទៅរកនគរ៖

> ហេតុនេះ សូមកុំឲ្យអ្នកណាម្នាក់ក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នាលាក់ពុត
> ឬសម្លឹងទៅក្រោយទៀតឡើយ
> ប៉ុន្តែចូរចូលមកជិតដំណឹងល្អនៃនគរព្រះដោយស្ម័គ្រចិត្ត។ (Roman Clement. Recognitions, Book X, Chapter XLV. Excerpted from Ante-

Nicene Fathers, Volume 8. Edited by Alexander Roberts & James Donaldson. American Edition, 1886)

លើសពីនេះ
ទោះបីវាហាក់ដូចជាមិនត្រូវបានសរសេរដោយអ្នកនៅក្នុងក្រុមជំនុំដំបូងពិតក៏ដោយ សំណេរពាក់កណ្តាលសតវត្សរ៍ទីពីរដែលមានចំណងជើងថា The Shepherd of Hermas នៅក្នុងការបកប្រែដោយ Roberts & Donaldson បានប្រើពាក្យ «នគរព្រះ» ចំនួនដប់បួនដង។

គ្រិស្តបរិស័ទដំបូង
និងសូម្បីតែមនុស្សជាច្រើនដែលគ្រាន់តែអះអាងថាជឿលើព្រះគ្រិស្តបានដឹងខ្លះអំពីនគរព្រះនៅសតវត្សរ៍ទីពីរ។

សូម្បីតែសន្តអ៊ីរេណេនៃកាតូលិករ៉ូម៉ាំង និងគ្រិស្តអូស្សដក់ខាងកើតក៏បានយល់ដែរថា ក្រោយការរស់ឡើងវិញ
គ្រិស្តបរិស័ទនឹងចូលទៅក្នុងនគរព្រះ។
សូមកត់សម្គាល់អ្វីដែលគាត់បានសរសេរប្រហែលឆ្នាំ គ.ស. 180៖

> ដ្បិតស្ថានភាពរបស់អស់អ្នកដែលបានជឿគឺដូច្នេះ
> ព្រោះព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដែលទ្រង់បានប្រទានក្នុងពិធីជ្រមុជទឹក
> គង់នៅក្នុងពួកគេជាបន្តបន្ទាប់
> ហើយអ្នកទទួលរក្សាទុកព្រះវិញ្ញាណនោះ
> បើគាត់ដើរក្នុងសេចក្តីពិត ភាពបរិសុទ្ធ សេចក្តីសុចរិត និងការស៊ូទ្រាំដោយអត់ធ្មត់។
> ដ្បិតព្រលឹងនេះមានការរស់ឡើងវិញនៅក្នុងអស់អ្នកដែលជឿ
> ដោយរូបកាយទទួលព្រលឹងវិញ ហើយជាមួយវា
> ដោយឫទ្ធានុភាពនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ក៏បានរស់ឡើងវិញ
> និងចូលទៅក្នុងនគរព្រះ។ (Irenaeus, St., Bishop of Lyon. Translated from the Armenian by Armitage Robinson. The Demonstration of the Apostolic Preaching, Chapter 42. Wells, Somerset, Oct. 1879. As published in SOCIETY FOR PROMOTING CHRISTIAN KNOWLEDGE. NEW YORK: THE MACMILLAN CO, 1920)

ថេអូភីលនៃក្រុងអានទីយ៉ូកបានបង្រៀនថា៖

ខ្ញុំគ្រាន់តែរៀបរាប់អំពីសេចក្តីល្អរបស់ទ្រង់។ បើខ្ញុំហៅទ្រង់ថានគរ
ខ្ញុំគ្រាន់តែរៀបរាប់អំពីសិរីរុងរឿងរបស់ទ្រង់ ...
ដ្បិតបើទ្រង់បានធ្វើឲ្យគាត់មិនចេះស្លាប់តាំងពីដំបូង
នោះទ្រង់នឹងបានធ្វើឲ្យគាត់ជាព្រះ។ ... ដូច្នេះ
ទ្រង់មិនបានធ្វើឲ្យគាត់មិនចេះស្លាប់ ឬចេះស្លាប់នោះទេ
ប៉ុន្តែដូចយើងបាននិយាយខាងលើ
ទ្រង់បានធ្វើឲ្យគាត់អាចទៅជាទាំងពីរ ដើម្បីឲ្យ
បើគាត់ទោរទន់ទៅរកសេចក្តីមិនចេះស្លាប់
ដោយកាន់តាមបញ្ញត្តិរបស់ព្រះ
គាត់នឹងទទួលបានសេចក្តីមិនចេះស្លាប់ជារង្វាន់ពីទ្រង់
ហើយនឹងក្លាយជាព្រះ។ (Theophilus, To Autolycus, 1:3, 2:27)

សន្តហ៊ីប៉ូលីតនៃកាតូលិករ៉ូម៉ាំង នៅដើមសតវត្សរ៍ទីបី បានសរសេរថា៖

ហើយអ្នកនឹងទទួលនគរស្ថានសួគ៌
គឺអ្នកដែលពេលរស់នៅក្នុងជីវិតនេះ បានស្គាល់ស្តេចនៃស្ថានសួគ៌។
អ្នកនឹងក្លាយជាដៃគូរបស់ព្រះ
និងជាអ្នកទទួលមរតករួមជាមួយព្រះគ្រិស្ត
លែងជាទាសករនៃតណ្ហា ឬចំណង់ ហើយលែងត្រូវជំងឺបំផ្លាញទៀត។
ដ្បិតអ្នកបានក្លាយជាព្រះ៖
ដ្បិតទុក្ខលំបាកទាំងឡាយដែលអ្នកបានរងកាលអ្នកនៅជាមនុស្ស
ទ្រង់បានប្រទានដល់អ្នក ព្រោះអ្នកមានរូបរាងជាមនុស្សមរណៈ។
ប៉ុន្តែអ្វីៗដែលសមនឹងព្រះប្រទាន ព្រះបានសន្យាប្រទានដល់អ្នក
ព្រោះអ្នកបានក្លាយជាព្រះ
និងបានកើតមកសម្រាប់សេចក្តីមិនចេះស្លាប់។ (Hippolytus. Refutation of All Heresies, Book X, Chapter 30)

គោលដៅសម្រាប់មនុស្សគឺការក្លាយជាព្រះ (ជាកូនរបស់ព្រះពិតប្រាកដ ប្រៀបធៀប ទំនុកតម្កើង 82:6) នៅក្នុងនគរព្រះដែលនឹងមកដល់។

នគរព្រះដែលនឹងមកដល់ គឺជាការបង្រៀនរបស់ក្រុមជំនុំកាតូលិកដើម (សូមមើលផងដែរសៀវភៅអេឡិចត្រូនិកតតគិតថ្លៃរបស់យើងនៅ ccog.org ដែលមានចំណងជើងថា Beliefs of the Original Catholic Church: Could a remnant group have continuing apostolic succession?)។

បញ្ហានៅសតវត្សរ៍ទីពីរ និងទីបី

ទោះបីនគរត្រូវបានទទួលយកយ៉ាងទូលំទូលាយក៏ដោយ នៅសតវត្សរ៍ទីពីរ
មេដឹកនាំដែលបោះបង់ជំនឿ
និងប្រឆាំងក្រឹត្យវិន័យម្នាក់ឈ្មោះម៉ាស៊ីអុងបានលេចឡើង។
ម៉ាស៊ីអុងបានបង្រៀនប្រឆាំងនឹងក្រឹត្យវិន័យរបស់ព្រះ ថ្វៃសប្បុទ
និងនគរព្រះពិតប្រាកដ។ ទោះបីគាត់ត្រូវបានប៉ូលីការ
និងអ្នកដទៃថ្កោលទោសក៏ដោយ
គាត់មានទំនាក់ទំនងជាមួយក្រុមជំនុំរ៉ូមអស់រយៈពេលយូរ
ហើយហាក់ដូចជាមានឥទ្ធិពលច្រើនលើក្រុមជំនុំរ៉ូម៉ាំង។

នៅសតវត្សរ៍ទីពីរ និងទីបី
ពួកអធិប្បាយនិមិត្តរូបកំពុងតាំងខ្លួននៅក្រុងអាឡិចសាន់ឌ្រី (អេស៊ីព្ទ)។
ពួកអធិប្បាយនិមិត្តរូបជាច្រើនបានប្រឆាំងនឹងគោលលទ្ធិនៃនគរព្រះពិតប្រាកដ។
សូមកត់សម្គាល់រចាយការណ៍អំពីពួកអធិប្បាយនិមិត្តរូបខ្លះទាំងនោះ៖

> ឌីយ៉ូនីស្សូសបានកើតក្នុងគ្រួសារអ្នកកាន់សាសនាពហុទេពដ៏មានអភិជន និងមានទ្រព្យសម្បត្តិនៅក្រុងអាឡិចសាន់ឌ្រី
> ហើយបានទទួលការអប់រំក្នុងទស្សនវិជ្ជារបស់ពួកគេ។
> គាត់បានចាកចេញពីសាលាសាសនាពហុទេព
> ដើម្បីក្លាយជាសិស្សរបស់អូរីជេន
> ហើយក្រោយមកបានស្នងតំណែងគាត់ក្នុងការទទួលបន្ទុកសាលាបង្រៀនគោលលទ្ធិនៅក្រុងអាឡិចសាន់ឌ្រី...
>
> ក្លេមេន អូរីជេន
> និងសាលាណូស្ទិកកំពុងបំផ្លាញគោលលទ្ធិនៃព្រះបន្ទូលដ៏បរិសុទ្ធ
> ដោយការបកស្រាយបែបស្រមើស្រមៃ
> និងបែបនិមិត្តរូបរបស់គេ...ពួកគេបានទទួលឈ្មោះសម្រាប់ខ្លួនថា «ពួកអធិប្បាយនិមិត្តរូប»។
> នេប៉ុសបានប្រឆាំងនឹងពួកអធិប្បាយនិមិត្តរូបជាសាធារណៈ
> ហើយបានអះអាងថា
> នឹងមានរជ្ជកាលរបស់ព្រះគ្រិស្តនៅលើផែនដី...

ឌីយ៉ូនីស្សសបានជជែកដេញដោលជាមួយអ្នកដើរតាមនេប៉ុស
ហើយតាមការរៀបរាប់របស់គាត់...
«ស្ថានភាពបែបនេះដូចដែលមាននៅឥឡូវនេះក្នុងនគរព្រះ»។
នេះជាការលើកឡើងលើកដំបូងអំពីនគរព្រះដែលមាននៅក្នុងស្ថា
នភាពបច្ចុប្បន្ននៃក្រុមជំនុំនានា...

នេប៉ុសបានស្តីបន្ទោសកំហុសរបស់ពួកគេ ដោយបង្ហាញថា
នគរស្ថានសួគ៌មិនមែនជានិមិត្តរូបទេ
ប៉ុន្តែជានគរដ៏ពិតប្រាកដរបស់ព្រះអម្ចាស់យើងដែលនឹងមកដល់
នៅក្នុងការរស់ឡើងវិញទៅរកជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច...

ដូច្នេះ គំនិតដែលថានគរបានមកដល់ក្នុងស្ថានភាពបច្ចុប្បន្ននេះ
ត្រូវបានបង្កើត
និងផ្តល់កំណើតនៅក្នុងសាលាណូស្ទិកនៃពួកអធិប្បាយនិមិត្តរូប
នៅអេស៊ីព្ទ ចន្លោះឆ្នាំ គ.ស. 200 ដល់ 250
គឺមួយសតវត្សរ៍ពេញមុនពេលពួកប៊ីស្សពនៃចក្រភពត្រូវបានចាត់
ទុកជាអ្នកកាន់កាប់បល្ល័ង្ក...

ក្លេមេនបានបង្កើតគំនិតអំពីនគរព្រះថាជាស្ថានភាពនៃចំណេះដឹ
ងផ្លូវចិត្តដ៏ពិតអំពីព្រះ។
អូរីជេនបានបង្ហាញវាថាជាអត្ថន័យខាងវិញ្ញាណដែលលាក់ទុកនៅ
ក្នុងអក្សរធម្មតានៃបទគម្ពីរ។ (Ward, Henry Dana. The Gospel of the Kingdom: A Kingdom Not of this World; Not in this World; But to Come in the Heavenly Country, of the Resurrection from the Dead and of the Restitution of All Things. Published by Claxton, Remsen & Haffelfinger, 1870, pp. 124-125)

ដូច្នេះ ខណៈប៊ីស្សពនេប៉ុសបានបង្រៀនដំណឹងល្អនៃនគរព្រះ
ពួកអធិប្បាយនិមិត្តរូបបានព្យាយាមបង្កើតការយល់ដឹងក្លែងក្លាយ
និងមិនសូវពិតប្រាកដអំពីវា។
ប៊ីស្សពអាប៉ូលីណារីសនៃក្រុងហ៊ីរ៉ាប៉ូលីសក៏បានព្យាយាមប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹង
កំហុសរបស់ពួកអធិប្បាយនិមិត្តរូបនៅប្រហែលពេលដដែលនោះដែរ។
អស់អ្នកដែលពិតជានៅក្នុង Church of God
បានឈរការពារសេចក្តីពិតនៃនគរព្រះពិតប្រាកដ ពេញមួយប្រវត្តិសាស្ត្រ។

Herbert W. Armstrong បានបង្រៀនដំណឹងល្អនៃនគរ និងច្រើនជាងនេះទៀត

នៅសតវត្សរ៍ទី 20 លោក Herbert W. Armstrong ដែលបានចែកឋានទៅជាមេដឹកនាំដំបូងនៃយុគសម័យភីឡាដិលភាទំនើបនៃ Church of God (វិវរណៈ 3:7-13) បានសរសេរថា៖

> ដោយសារពួកគេបានបដិសេធដំណឹងល្អរបស់ព្រះគ្រិស្ត ..., ពិភពលោកត្រូវតែដាក់អ្វីផ្សេងទៀតជំនួសវិញ។ ពួកគេត្រូវតែបង្កើតរបស់ក្លែងក្លាយមួយ! ដូច្នេះហើយ យើងបានឮគេនិយាយអំពីនគរព្រះថាគ្រាន់តែជាពាក្យស្អាតៗ— ជាអារម្មណ៍ល្អនៅក្នុងចិត្តមនុស្ស— ដោយកាត់បន្ថយវាទៅជាភាពគ្មានអ្វីសោះ ដែលមិនពិត! អ្នកខ្លះទៀតបានបំភ្លៃថា «ក្រុមជំនុំ» គឺជានគរ ... ព្យាការីដានីយ៉ែល ដែលរស់នៅ 600 ឆ្នាំមុនព្រះគ្រិស្ត បានដឹងថា នគរព្រះជានគរពិតប្រាកដ— ជារបបគ្រប់គ្រងលើមនុស្សពិតប្រាកដនៅលើផែនដី ...
>
> នេះ ... ជាការពន្យល់របស់ព្រះអំពីអ្វីដែលនគរព្រះជា៖ «នៅក្នុងរជ្ជកាលនៃស្តេចទាំងនោះ...»— នៅទីនេះកំពុងនិយាយអំពីម្រាមជើងទាំងដប់ ដែលមួយផ្នែកធ្វើពីដែក និងមួយផ្នែកធ្វើពីដីឥដ្ឋផុយស្រួយ។ ការនេះ ដោយភ្ជាប់ទំនាយនេះជាមួយដានីយ៉ែល 7 និងវិវរណៈ 13 និង 17 សំដៅលើសហរដ្ឋអឺរ៉ុបថ្មីដែលកំពុងបង្កើតឡើង ... នៅចំពោះភ្នែករបស់អ្នក! វិវរណៈ 17:12 បញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់នូវព័ត៌មានលម្អិតថា វានឹងជាសហភាពនៃស្តេច ឬនគរដប់ ដែល (វិវរណៈ 17:8) នឹងធ្វើឲ្យចក្រភពរ៉ូមចាស់រស់ឡើងវិញ ...
>
> កាលព្រះគ្រិស្តយាងមក ទ្រង់យាងមកជាស្តេចនៃពួកស្តេច ដែលគ្រប់គ្រងលើផែនដីទាំងមូល (វិវរណៈ 19:11-16)។ ហើយនគររបស់ទ្រង់—គឺនគរព្រះ—ដានីយ៉ែលបាននិយាយថា នឹងបំផ្លាញនគរលោកិយទាំងអស់នេះ។ វិវរណៈ 11:15 ចែងវាដោយពាក្យទាំងនេះ៖

«នគរនានានៃលោកិយនេះបានក្លាយទៅជានគររបស់ព្រះអម្ចាស់
នៃយើង និងរបស់ព្រះគ្រិស្តទ្រង់
ហើយទ្រង់នឹងសោយរាជ្យអស់កល្បជានិច្ចតទៅ»! នេះជានគរព្រះ។
វាជាទីបញ្ចប់នៃរដ្ឋាភិបាលបច្ចុប្បន្ន—មែនហើយ
សូម្បីតែសហរដ្ឋអាមេរិក និងប្រជាជាតិអង់គ្លេសក៏ដោយ។
ពេលនោះ ពួកគេនឹងក្លាយទៅជានគរ—ជារបបគ្រប់គ្រង—
របស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូគ្រិស្ត
ដែលនៅពេលនោះជាស្តេចនៃពួកស្តេចលើផែនដីទាំងមូល។
ការនេះបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់នូវការពិតដែលថា
នគរព្រះជារបបគ្រប់គ្រងពិតប្រាកដ។
ដូចចក្រភពខាល់ដេជានគរ—ដូចចក្រភពរ៉ូមជានគរ—
នគរព្រះក៏ជារបបគ្រប់គ្រងដែរ។
វានឹងទទួលយករបបគ្រប់គ្រងនៃប្រជាជាតិទាំងឡាយនៃពិភព
លោក។ ព្រះយេស៊ូគ្រិស្តបានប្រសូតមកដើម្បីធ្វើជាស្តេច—
ជាអ្នកគ្រប់គ្រង! ...

ព្រះយេស៊ូគ្រិស្តដដែល ដែលបានដើរលើភ្នំ
និងជ្រលងភ្នំនៃទឹកដីបរិសុទ្ធ
និងតាមផ្លូវនៃក្រុងយេរូសាឡិមកាលពីជាង 1,900 ឆ្នាំមុន
នឹងយាងមកម្តងទៀត។
ទ្រង់បានមានបន្ទូលថាទ្រង់នឹងយាងមកម្តងទៀត។
ក្រោយពេលទ្រង់ត្រូវគេឆ្កាង
ព្រះបានប្រោសទ្រង់ឲ្យរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ ក្រោយបីថ្ងៃបីយប់
(ម៉ាថាយ 12:40; កិច្ចការ 2:32; 1 កូរិនថូស 15:3-4)។
ទ្រង់បានយាងឡើងទៅបល្ល័ង្ករបស់ព្រះ
ជាទីស្នាក់ការកណ្តាលនៃរបបគ្រប់គ្រងសកលលោក (កិច្ចការ 1:9-
11; ហេព្រើរ 1:3; 8:1; 10:12; វិវរណៈ 3:21)។

ទ្រង់ជា «អ្នកមានអភិជន» នៅក្នុងរឿងប្រៀបប្រដូច
ដែលបានទៅបល្ល័ង្ករបស់ព្រះ—គឺ «ស្រុកឆ្ងាយ»—
ដើម្បីទទួលការតែងតាំងជាស្តេចនៃពួកស្តេចលើគ្រប់ជាតិសាសន៍
រួចត្រឡប់មកផែនដីវិញ (លូកា 19:12-27)។

ម្តងទៀត ទ្រង់គង់នៅស្ថានសួគ៌ រហូតដល់ «គ្រានៃការស្តារឡើងវិញនូវអ្វីៗទាំងអស់» (កិច្ចការ 3:19-21)។ ការស្តារឡើងវិញមានន័យថា
ការនាំត្រឡប់ទៅរកស្ថានភាពមុនវិញ។ ក្នុងករណីនេះ គឺការស្តារឡើងវិញនូវរបបគ្រប់គ្រងរបស់ព្រះនៅលើផែនដី
ហើយដូច្នេះ ការស្តារឡើងវិញនូវសន្តិភាពពិភពលោក និងស្ថានភាពឧត្តមគតិ។

ភាពចលាចលក្នុងពិភពលោកបច្ចុប្បន្ន សង្គ្រាម និងជម្លោះដែលកំពុងកើនឡើង
នឹងឈានដល់កម្រិតកំពូលនៃបញ្ហាពិភពលោកដ៏ធំធេង
ដល់ម្ល៉េះបើព្រះមិនជ្រៀតជ្រែក
នោះគ្មានមនុស្សណាម្នាក់រស់រានមានជីវិតឡើយ (ម៉ាថាយ 24:22)។ នៅចំណុចកំពូលបំផុតនោះ
ពេលដែលការពន្យារពេលនឹងបំផ្លាញជីវិតទាំងអស់ចេញពីភពផែនដីនេះ ព្រះយេស៊ូគ្រិស្តនឹងយាងត្រឡប់មកវិញ។ លើកនេះ ទ្រង់យាងមកជាព្រះដ៏ជាព្រះ។ ទ្រង់យាងមកដោយអំណាច និងសិរីរុងរឿងទាំងអស់នៃព្រះអាទិករដែលគ្រប់គ្រងសកលលោក ។ (ម៉ាថាយ 24:30; 25:31។) ទ្រង់យាងមកជា «ស្តេចនៃពួកស្តេច និងព្រះអម្ចាស់នៃពួកអម្ចាស់» (វិវរណៈ 19:16) ដើម្បីបង្កើតរបបគ្រប់គ្រងកំពូលពិភពលោក
និងគ្រប់គ្រងគ្រប់ជាតិសាសន៍ «ដោយដំបងដែក» (វិវរណៈ 19:15; 12:5) ...

តើព្រះគ្រិស្តមិនត្រូវបានស្វាគមន៍ឬ?

ប៉ុន្តែតើមនុស្សលោកនឹងស្រែកដោយអំណរ
និងស្វាគមន៍ទ្រង់ដោយភាពរីករាយ
និងសេចក្តីរំភើបយ៉ាងខ្លាំងឬទេ—
តើសូម្បីតែក្រុមជំនុំនៃគ្រិស្តសាសនាប្រពៃណីក៏ដូច្នោះដែរឬ?

ទេ! ពួកគេនឹងជឿថាទ្រង់ជាសត្រូវនៃព្រះគ្រិស្ត ព្រោះអ្នកបម្រើក្លែងក្លាយរបស់សាតាំង (2 កូរិនថូស 11:13-15) បានបញ្ឆោតពួកគេ។ ក្រុមជំនុំ
និងជាតិសាសន៍នានានឹងខឹងនឹងការយាងមករបស់ទ្រង់ (វិវរណៈ

11:15 ជាមួយ 11:18)
ហើយកងកម្លាំងយោធានឹងព្យាយាមប្រយុទ្ធនឹងទ្រង់
ដើម្បីបំផ្លាញទ្រង់មែនទែន (វិវរណៈ 17:14)!

ជាតិសាសន៍នានានឹងចូលរួមក្នុងសមរភូមិកំពូលនៃសង្គ្រាមលោក
លើកទីបីដែលនឹងមកដល់
ដោយមានជួរមុខសមរភូមិនៅក្រុងយេរូសាឡិម (សាការី 14:1-2)
រួចព្រះគ្រិស្តនឹងយាងត្រឡប់មកវិញ។
ដោយឫទ្ធានុភាពអធិធម្មជាតិ ទ្រង់នឹង
«ច្បាំងនឹងជាតិសាសន៍ទាំងនោះ» ដែលច្បាំងនឹងទ្រង់ (ខ 3)។
ទ្រង់នឹងផ្តួលពួកគេទាំងស្រុង (វិវរណៈ 17:14)! «នៅថ្ងៃនោះ
ព្រះបាទទ្រង់នឹងឈរនៅលើភ្នំដើមអូលីវ»
ដែលនៅជិតខាងកើតក្រុងយេរូសាឡិម (សាការី 14:4)។ (Armstrong HW. The Mystery of the Ages, 1984)

ព្រះគម្ពីរប្រកាសថា ព្រះយេស៊ូនឹងយាងត្រឡប់មកវិញ ហើយទ្រង់នឹងឈ្នះ។ ប៉ុន្តែមនុស្សជាច្រើននឹងប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងទ្រង់នៅពេលទ្រង់យាងមកវិញ (វិវរណៈ 19:19)។ មនុស្សជាច្រើននឹងអះអាង (ដោយផ្អែកលើការយល់ខុសអំពីទំនាយក្នុងព្រះគម្ពីរ
ប៉ុន្តែមួយផ្នែកដោយសារព្យាការីក្លែងក្លាយ និងអ្នកកាន់អាថ៌កំបាំង) ថាព្រះយេស៊ូដែលយាងត្រឡប់មកវិញនោះ ជាសត្រូវនៃព្រះគ្រិស្តចុងក្រោយ!

សេចក្តីខាងក្រោមនេះក៏មកពី Herbert Armstrong ដែរ៖

សាសនាដ៏ពិត—
សេចក្តីពិតរបស់ព្រះដែលបានពង្រឹងដោយសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះ
ដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានប្រទាន...អំណរដ៏ពិពណ៌នាមិនបាននៃការស្គាល់ព្រះ និងព្រះយេស៊ូគ្រិស្ត—នៃការស្គាល់សេចក្តីពិត—និងភាពកក់ក្តៅនៃសេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏ជាព្រះរបស់ព្រះ! ...

ការបង្រៀនរបស់ក្រុមជំនុំដ៏ពិតរបស់ព្រះ គឺជាការបង្រៀនអំពី «ការរស់នៅដោយគ្រប់ទាំងព្រះបន្ទូល» នៃព្រះគម្ពីរបរិសុទ្ធ ...

> មនុស្សនឹងបែរចេញពីផ្លូវនៃការ «យក» ទៅរកផ្លូវនៃការ «ឲ្យ»—គឺផ្លូវនៃសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះ។
>
> អរិយធម៌ថ្មីនឹងគ្របដណ្តប់លើផែនដីឥឡូវនេះ! (ibid)

អរិយធម៌ថ្មីនោះគឺជានគរព្រះ។ ការប្រកាសថាអរិយធម៌ថ្មីនោះនឹងមកដល់ និងនឹងផ្អែកលើសេចក្តីស្រឡាញ់
គឺជាផ្នែកសំខាន់មួយនៃដំណឹងល្អដ៏ពិតនៃនគរ ដែលព្រះយេស៊ូ និងអ្នកដើរតាមទ្រង់បានបង្រៀន។ នោះជាអ្វីដែលយើងនៅក្នុង Continuing Church of God ប្រកាស។

Herbert Armstrong បានយល់ថា ព្រះយេស៊ូកំពុងបង្រៀនថា សង្គមមនុស្សសូម្បីតែពេលដែលវាគិតថាចង់ស្តាប់បង្គាប់ក៏ដោយ
ក៏បានបដិសេធផ្លូវជីវិតនៃការ ‘ឲ្យ’ គឺផ្លូវនៃសេចក្តីស្រឡាញ់។ ស្ទើរតែគ្មាននរណាម្នាក់ហាក់ដូចជាយល់បានត្រឹមត្រូវអំពីសារៈសំខាន់នៃអ្វីដែលព្រះយេស៊ូកំពុងបង្រៀននោះទេ។

សេចក្តីសង្គ្រោះតាមរយៈព្រះយេស៊ូ ជាផ្នែកមួយនៃដំណឹងល្អ

ឥឡូវនេះ អ្នកខ្លះដែលបានអានមកដល់ត្រឹមនេះ ប្រហែលជាឆ្ងល់អំពីតួនាទីនៃការសោយទិវង្គតរបស់ព្រះយេស៊ូក្នុងសេចក្តីសង្គ្រោះ។ មែនហើយ ការសោយទិវង្គតរបស់ទ្រង់គឺជាផ្នែកមួយនៃដំណឹងល្អដែលទាំងសញ្ញាថ្មី និង Herbert W. Armstrong បានសរសេរអំពី។

សញ្ញាថ្មីបង្ហាញថា ដំណឹងល្អរួមបញ្ចូលសេចក្តីសង្គ្រោះតាមរយៈព្រះយេស៊ូ៖

> 16 ដ្បិតខ្ញុំមិនខ្មាស់នឹងដំណឹងល្អរបស់ព្រះគ្រិស្តទេ ព្រោះវាជាឫទ្ធានុភាពរបស់ព្រះសម្រាប់សេចក្តីសង្គ្រោះដល់អស់អ្នកដែលជឿ គឺដល់ជនជាតិយូដាមុន រួចដល់ជនជាតិក្រិកដែរ (រ៉ូម 1:16)។
>
> 4 ហេតុនេះ អស់អ្នកដែលបានខ្ចាត់ខ្ចាយក៏បានទៅគ្រប់ទីកន្លែងដើម្បីប្រកាសព្រះបន្ទូល។ 5 បន្ទាប់មក ភីលីពបានចុះទៅទីក្រុងសាម៉ារី
> ហើយបានប្រកាសអំពីព្រះគ្រិស្តដល់គេ។ ... 12

ប៉ុន្តែកាលពួកគេបានជឿភីលីព
ដែលប្រកាសសេចក្តីទាក់ទងនឹងនគរព្រះ
និងព្រះនាមព្រះយេស៊ូគ្រិស្ត នោះទាំងបុរស
ទាំងស្ត្រីក៏បានទទួលពិធីជ្រមុជទឹក។ ... 25 ដូច្នេះ
កាលពួកគេបានធ្វើបន្ទាល់
និងប្រកាសព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់ហើយ
ពួកគេក៏បានត្រឡប់ទៅក្រុងយេរូសាឡិមវិញ
ទាំងប្រកាសដំណឹងល្អនៅតាមភូមិជាច្រើនរបស់ជនជាតិសាម៉ារី។
26 ពេលនោះ ទេវតានៃព្រះអម្ចាស់បាននិយាយទៅភីលីព ... 40
ភីលីពត្រូវបានគេឃើញនៅក្រុងអាសូត។ គាត់បានធ្វើដំណើរកាត់
ហើយបានប្រកាសនៅគ្រប់ទីក្រុង
រហូតដល់គាត់មកដល់ក្រុងសេសារ។ (កិច្ចការ 8:4,5,12,25,26,40)

18 គាត់បានប្រកាសដល់ពួកគេអំពីព្រះយេស៊ូ និងការរស់ឡើងវិញ។
(កិច្ចការ 17:18)

30 បន្ទាប់មក ប៉ុលបានរស់នៅក្នុងផ្ទះជួលរបស់ខ្លួនពេញពីរឆ្នាំ
ហើយបានទទួលអស់អ្នកដែលមករកគាត់ 31
ទាំងប្រកាសអំពីនគរព្រះ
និងបង្រៀនសេចក្តីដែលទាក់ទងនឹងព្រះអម្ចាស់យេស៊ូគ្រិស្ត
ដោយចិត្តក្លាហានពេញទំហឹង
ដោយគ្មាននរណាហាមឃាត់គាត់ឡើយ។ (កិច្ចការ 28:30-31)

សូមកត់សម្គាល់ថា ការប្រកាសនោះរួមបញ្ចូលទាំងព្រះយេស៊ូ
និងទាំងនគរផង។ គួរឲ្យសោកស្តាយ
ការយល់ដឹងត្រឹមត្រូវអំពីដំណឹងល្អនៃនគរព្រះ
ហាក់ដូចជាបាត់បង់ចេញពីការបង្រៀនរបស់ក្រុមជំនុំក្រិក-រ៉ូម៉ាំង។

តាមពិត ដើម្បីជួយឲ្យយើងក្លាយជាផ្នែកមួយនៃនគរនោះ
ព្រះបានស្រឡាញ់មនុស្សយ៉ាងខ្លាំង
ដល់ម្ល៉េះបានជាទ្រង់បានចាត់ព្រះយេស៊ូឲ្យមកសោយទិវង្គតជំនួសយើង
(យ៉ូហាន 3:16-17) ហើយក៏សង្គ្រោះយើងដោយព្រះគុណរបស់ទ្រង់ដែរ
(អេភេសូរ 2:8)។ ហើយនោះជាផ្នែកមួយនៃដំណឹងល្អ (កិច្ចការ 20:24)។

ដំណឹងល្អនៃនគរ គឺជាអ្វីដែលពិភពលោកត្រូវការ ប៉ុន្តែ ...

ការធ្វើការដើម្បីសន្តិភាព (ម៉ាថាយ 5:9) និងការធ្វើល្អ
គឺជាគោលដៅដ៏មានតម្លៃ (ប្រៀបធៀប កាឡាទី 6:10)។
ប៉ុន្តែមេដឹកនាំពិភពលោកជាច្រើន រួមទាំងមេដឹកនាំសាសនាផងដែរ
ជឿថាកិច្ចសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិរបស់មនុស្សទេដែលនឹងនាំមកនូវសន្តិភាព និងវិបុលភាព មិនមែននគរព្រះទេ។
ហើយទោះបីពួកគេនឹងមានជោគជ័យបណ្តោះអាសន្នខ្លះក៏ដោយ
ពួកគេមិនត្រឹមតែនឹងមិនជោគជ័យទេ
ប៉ុន្តែការខិតខំរបស់មនុស្សខ្លះរបស់គេ
ទីបំផុតនឹងនាំកពផែនដីទៅដល់ចំណុចដែលជីវិតមិនអាចរស់បាន
បើព្រះយេស៊ូមិនយាងត្រឡប់មកវិញដើម្បីបង្កើតនគររបស់ទ្រង់ (ម៉ាថាយ 24:21-22)។ ការដែលមនុស្សជួសជុលផែនដីដោយគ្មានព្រះ
គឺជាដំណឹងល្អឥតប្រយោជន៍ និងក្លែងក្លាយ (ទំនុកតម្កើង 127:1)។

មនុស្សជាច្រើននៅលើពិភពលោកកំពុងព្យាយាមបង្កើតផែនការអន្តរជាតិបែបបាប៊ីឡូនពាក់កណ្តាលសាសនា
ដើម្បីដាក់ឲ្យមានសណ្តាប់ធ្នាប់ពិភពលោកថ្មីនៅសតវត្សរ៍ទី 21។
នេះជាអ្វីដែល Continuing Church of God
បានប្តោលទោសតាំងពីការបង្កើតរបស់ខ្លួនមក
ហើយគ្រោងនឹងបន្តប្តោលទោសទៀត។
តាំងពីសាតាំងបានបញ្ឆោតនាងអេវ៉ាឲ្យជឿដំណឹងល្អរបស់វាកាលពីជិត 6000 ឆ្នាំមុន (លោកុប្បត្តិ 3) មនុស្សជាច្រើនបានជឿថា
ខ្លួនដឹងច្រើនជាងព្រះអំពីអ្វីដែលនឹងធ្វើឲ្យខ្លួន
និងពិភពលោកកាន់តែប្រសើរ។

តាមព្រះគម្ពីរ វានឹងត្រូវការការបញ្ចូលគ្នារវាងមេដឹកនាំយោធានៅអឺរ៉ុប (ហៅថាស្តេចខាងជើង ហើយក៏ហៅថាសត្វសាហាវនៃវិវរណៈ 13:1-10 ដែរ)
ជាមួយនឹងមេដឹកនាំសាសនាម្នាក់ (ហៅថាព្យាការីក្លែងក្លាយ
ហើយក៏ហៅថាសត្រូវនៃព្រះគ្រិស្តចុងក្រោយ
និងសត្វសាហាវមានពីរស្នែងនៃវិវរណៈ 13:11-17 ដែរ)
មកពីទីក្រុងដែលមានភ្នំតូចប្រាំពីរ (វិវរណៈ 17:9,18)
ដើម្បីបង្កើតសណ្តាប់ធ្នាប់ពិភពលោកបែប ‘បាប៊ីឡូន’ (វិវរណៈ 17 និង 18)។
ទោះបីមនុស្សលោកត្រូវការការយាងត្រឡប់មកវិញរបស់ព្រះគ្រិស្ត
និងការបង្កើតនគររបស់ទ្រង់ក៏ដោយ
មនុស្សជាច្រើននៅលើពិភពលោកនឹងមិនយកចិត្តទុកដាក់លើសារនេះ

នៅសតវត្សរ៍ទី 21 ទេ—
ពួកគេនឹងបន្តជឿលើដំណឹងល្អក្លែងក្លាយរបស់សាតាំងក្នុងទម្រង់ផ្សេងៗ។
ប៉ុន្តែពិភពលោកនឹងទទួលបានសក្ខីភាព។

សូមនឹកឃើញថា ព្រះយេស៊ូបានបង្រៀនថា៖

> 14
> ហើយដំណឹងល្អនៃនគរនេះនឹងត្រូវបានប្រកាសនៅទូទាំងពិភព
> លោក ទុកជាសក្ខីភាពដល់គ្រប់ជាតិសាសន៍
> រួចទីបញ្ចប់នឹងមកដល់។ (ម៉ាថាយ 24:14)

សូមកត់សម្គាល់ថា
ដំណឹងល្អនៃនគរនឹងទៅដល់ពិភពលោកទុកជាសក្ខីភាព
រួចទីបញ្ចប់នឹងមកដល់។ «ទីបញ្ចប់» នោះគឺជាការចាប់ផ្តើមនៃ
«ទុក្ខវេទនាដ៏ធំ»។

មានហេតុផលជាច្រើនសម្រាប់ការនេះ។

មួយក្នុងចំណោមនោះគឺថា ព្រះចង់ឲ្យពិភពលោកឮដំណឹងល្អដ៏ពិត
មុនពេលទុក្ខវេទនាដ៏ធំចាប់ផ្តើម
(ដែលបានបង្ហាញថាចាប់ផ្តើមនៅក្នុងម៉ាថាយ 24:21)។ ដូច្នេះ
សារនៃដំណឹងល្អគឺជាសក្ខីភាព និងជាការព្រមាន (ប្រៀបធៀប អេសេគាល
3; អាម៉ុស 3:7)។ វានឹងនាំឲ្យមានការប្រែចិត្តរបស់សាសន៍ដទៃកាន់តែច្រើន
(រ៉ូម 11:25) និងការប្រែចិត្តរបស់អ្នកមិនមែនសាសន៍ដទៃ (រ៉ូម 9:27)
មុនពេលព្រះយេស៊ូយាងត្រឡប់មកវិញ។

ហេតុផលមួយទៀតគឺថា
ខ្លឹមសារនៃសារនោះនឹងផ្តួយពីទស្សនៈរបស់អំណាចសត្វសាហាវ
គឺស្តេចខាងជើងដែលកំពុងលេចឡើង រួមជាមួយព្យាការីក្លែងក្លាយ
គឺសត្រូវនៃព្រះគ្រិស្តចុងក្រោយ។
អ្នកទាំងពីរនោះជាមូលដ្ឋាននឹងសន្យាសន្តិភាពតាមរយៈការខិតខំរបស់ម
នុស្ស និងការសម្របសម្រួលខាងសាសនា ប៉ុន្តែវានឹងនាំទៅរកទីបញ្ចប់
(ម៉ាថាយ 24:14-22) និងសេចក្តីវិនាស (ប្រៀបធៀប 1 ថែស្សាឡូនីច 5:3)។

ទោះបីព្រះគម្ពីរចែងថាត្រូវតស៊ូការពារជំនឿពិតដើម (យូដាស 3)
ថាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាសេចក្តីពិត (យ៉ូហាន 17:17)

និងថាគ្រិស្តបរិស័ទពិតត្រូវបែកចេញពីអ្នកដែលសម្របសម្រួលជាមួយសាសនាប្រពៃណីមិនស្គាល់ព្រះ (2 កូរិនថូស 6:14-17) ក៏ដោយក៏មានមនុស្សជាច្រើននឹងអះអាងថា «ដំណឹងល្អ» របស់ពួកគេពាក់ព័ន្ធនឹងការសម្របសម្រួល
ដើម្បីឲ្យមានសន្តិភាពនិងឯកភាព។ គួរឲ្យសោកស្តាយ ដំណឹងល្អពិតនៃនគរព្រះនឹងត្រូវបានចាត់ទុកជាដំណឹងល្អក្លែងក្លាយដោយអ្នកជាច្រើនក្នុងចំណោមអ្នកដែលលើកកម្ពស់របៀបវារៈបង្រួបបង្រួមសាសនានិងអន្តរសាសនារបស់សត្វសាហាវនិងព្យាការីក្លែងក្លាយ (សត្រូវនៃព្រះគ្រិស្តចុងក្រោយ)។

ដោយសារទីសំគាល់និងការអស្ចារ្យបោកបញ្ឆោតដែលទាក់ទងនឹងពួកគេ (2 ថែស្សាឡូនីច 2:9) មនុស្សភាគច្រើនក្នុងពិភពលោកនឹងជ្រើសរើសជឿសេចក្តីកុហក (2 ថែស្សាឡូនីច 2:9-12) ជំនួសឲ្យសាររបស់ដំណឹងល្អ។ ដោយសារការថ្កោលទោសមិនត្រឹមត្រូវចំពោះនគរព្រះសហស្សវត្សរ៍ដោយពួកកាតូលិករ៉ូម៉ាំង គ្រិស្តអូស្សដក់ខាងកើត លូធើរ៉ាន និងអ្នកដទៃទៀត មនុស្សជាច្រើននឹងអះអាងខុសថាសារនៃដំណឹងល្អសហស្សវត្សរ៍នៃនគរព្រះគឺជាដំណឹងល្អក្លែងក្លាយដែលទាក់ទងនឹងសត្វសាហាវនិងសត្រូវនៃព្រះគ្រិស្ត។

មុនពេលចាប់ផ្តើមនៃទុក្ខវេទនាដ៏ធំ គ្រិស្តបរិស័ទភីឡាដិលភាស្មោះត្រង់ (វិវរណៈ 3:7-13) នឹងកំពុងឈោងទៅដល់ពិភពលោក (ម៉ាថាយ 24:14) ដោយប្រកាសដំណឹងល្អសហស្សវត្សរ៍នៃនគរព្រះ
និងប្រាប់ពិភពលោកអំពីអ្វីដែលមេដឹកនាំលោកិយមួយចំនួន (រួមទាំងសត្វសាហាវនិងព្យាការីក្លែងក្លាយ) នឹងធ្វើ។

ពួកគេនឹងគាំទ្រការប្រាប់ពិភពលោកនូវសារថា សត្វសាហាវដែលជាអំណាចស្តេចខាងជើង រួមជាមួយព្យាការីក្លែងក្លាយជាសត្រូវនៃព្រះគ្រិស្តចុងក្រោយ នឹងបំផ្លាញ (រួមជាមួយសម្ព័ន្ធមិត្តខ្លះរបស់ពួកគេ) សហរដ្ឋអាមេរិក និងប្រជាជាតិអង់គ្លេស-សាក់សុងនៃចក្រភពអង់គ្លេស កាណាដា អូស្ត្រាលី និងនូវែលហ្សេឡង់ (ដានីយ៉ែល 11:24,39) ហើយថាបន្ទាប់មកមិនយូរប៉ុន្មានពួកគេនឹងបំផ្លាញសហព័ន្ធអារ៉ាប់/អ៊ីស្លាម (ដានីយ៉ែល 11:40-43) ដើរតួជាឧបករណ៍របស់វិញ្ញាណអាក្រក់ (វិវរណៈ 16:13-14)

ហើយទីបំផុតនឹងច្បាំងនឹងព្រះយេស៊ូគ្រិស្តនៅពេលទ្រង់យាងត្រឡប់មកវិញ (វិវរណៈ 16:14; 19:19-20)។ ពួកភីឡាដិលភាស្មោះត្រង់ (វិវរណៈ 3:7-13) នឹងប្រកាសថានគរព្រះសហស្សវត្សរ៍នឹងមកដល់ឆាប់ៗនេះ។

ការនេះទំនងជានឹងបង្កើតការផ្សព្វផ្សាយយ៉ាងច្រើនតាមប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ និងរួមចំណែកដល់ការសម្រេចនៃម៉ាថាយ 24:14។ យើងនៅក្នុង Continuing Church of God កំពុងរៀបចំឯកសារ (ជាច្រើនភាសា) បន្ថែមទៅគេហទំព័រ និងចាត់វិធានការផ្សេងៗទៀត ដើម្បីរៀបចំសម្រាប់ ‘កិច្ចការខ្លី’ (ប្រៀបធៀប រ៉ូម 9:28) ដែលនឹងជួយនាំទៅដល់ការសម្រេចរបស់ព្រះថាម៉ាថាយ 24:14 ត្រូវបានបំពេញគ្រប់គ្រាន់ជាសក្ខីភាព ដើម្បីឲ្យទីបញ្ចប់មកដល់។

មេដឹកនាំពិភពលោកដែលប្រកាស ‘សំណើងល្អក្លែងក្លាយ’ (ទំនងជាមេដឹកនាំកំពូល ‘ថ្មី’ ប្រភេទណាមួយនៃទ្វីបអឺរ៉ុប រួមជាមួយសម្តេចប៉ាបដែលបានសម្របសម្រួល
ដែលនឹងអះអាងថាកាន់កាតូលិកមួយបែប)
នឹងមិនពេញចិត្តនឹងការប្រកាសនោះទេ—
ពួកគេមិនចង់ឲ្យពិភពលោកដឹងពីអ្វីដែលពួកគេពិតជានឹងធ្វើនោះឡើយ (ហើយដំបូងឡើយប្រហែលជាមិនជឿវាដោយខ្លួនឯងផង ប្រៀបធៀប អេសាយ 10:5-7)។
ពួកគេនិង/ឬអ្នកគាំទ្ររបស់ពួកគេក៏ទំនងជានឹងបង្រៀនខុសថា
គ្រិស្តបរិស័ទភីឡាដិលភាស្មោះត្រង់កំពុងប្រកាន់យកគោលលទ្ធិជ្រុលនិយម (លទ្ធិសហស្សវត្សរ៍) នៃសត្រូវនៃព្រះគ្រិស្តដែលនឹងមកដល់។
ការថ្កោលទោសណាមួយដែលពួកគេនិង/ឬអ្នកតាមរបស់ពួកគេធ្វើចំពោះ ពួកភីឡាដិលភាស្មោះត្រង់និង Continuing Church of God នឹងបង្កឲ្យមានការបៀតបៀន (ដានីយ៉ែល 11:29-35; វិវរណៈ 12:13-15)។
ការនេះក៏នឹងនាំទៅដល់ទីបញ្ចប់ផងដែរ—ការចាប់ផ្តើមនៃទុក្ខវេទនាដ៏ធំ (ម៉ាថាយ 24:21; ដានីយ៉ែល 11:39; ប្រៀបធៀប ម៉ាថាយ 24:14-15; ដានីយ៉ែល 11:31) ព្រមទាំងពេលវេលាការពារ 3 ½ ឆ្នាំសម្រាប់គ្រិស្តបរិស័ទភីឡាដិលភាស្មោះត្រង់ (វិវរណៈ 3:10; 12:14-16)។

សត្វសាហាវនិងព្យាការីក្លែងក្លាយនឹងព្យាយាមប្រើកម្លាំង
ការគំរាមកំហែងសេដ្ឋកិច្ច ទីសំគាល់ ការអស្ចារ្យបោកបញ្ឆោត ការសម្លាប់

និងសម្ពាធផ្សេងៗទៀត (វិវរណៈ 13:10-17;16:14; ដានីយ៉ែល 7:25; 2 ថែស្សាឡូនីច 2:9-10) ដើម្បីកាន់កាប់អំណាច។ គ្រិស្តបរិស័ទនឹងសួរថា៖

> 10 «ឱព្រះអម្ចាស់ដ៏បរិសុទ្ធនិងពិត
> តើដល់ពេលណាទើបទ្រង់ជំនុំជម្រះនិងសងសឹកឈាមរបស់យើងខ្ញុំ
> លើអស់អ្នកដែលរស់នៅលើផែនដី?» (វិវរណៈ 6:10)

អស់រយៈកាលជាច្រើនសតវត្សរ៍ ប្រជារាស្ត្ររបស់ព្រះបានឆ្ងល់និងសួរថា «តើដល់ពេលណាទើបព្រះយេស៊ូយាងត្រឡប់មកវិញ?»

ទោះបីយើងមិនដឹងថ្ងៃឬម៉ោងក៏ដោយ
យើងរំពឹងថាព្រះយេស៊ូនឹងយាងត្រឡប់មកវិញ
(ហើយនគរព្រះសហស្សវត្សរ៍នឹងត្រូវបានបង្កើតឡើង) នៅសតវត្សរ៍ទី 21 ដោយផ្អែកលើបទគម្ពីរជាច្រើន (ឧ. ម៉ាថាយ 24:4-34; ទំនុកតម្កើង 90:4; ហូសេ 6:2; លូកា 21:7-36; ហេព្រើរ 1:1-2; 4:4,11; 2 ពេត្រុស 3:3-8; 1 ថែស្សាឡូនីច 5:4)
ដែលផ្នែកខ្លះនៃបទគម្ពីរទាំងនោះយើងឃើញកំពុងសម្រេចហើយឥឡូវនេះ។

ប្រសិនបើព្រះយេស៊ូមិនជ្រៀតជ្រែកទេ
មនុស្សលោកនឹងបំផ្លាញជីវិតទាំងអស់៖

> 21 ដ្បិតនៅពេលនោះនឹងមានទុក្ខវេទនាដ៏ធំ
> ដែលមិនធ្លាប់មានតាំងពីកំណើតពិភពលោករហូតមកដល់ពេលនេះ ហើយក៏នឹងមិនមានទៀតដែរ។ 22
> ហើយប្រសិនបើថ្ងៃទាំងនោះមិនត្រូវបានបំបាត់ឲ្យខ្លីទេ
> គ្មានសាច់ឈាមណានឹងបានសង្គ្រោះឡើយ
> ប៉ុន្តែដោយព្រោះពួកជ្រើសរើស
> ថ្ងៃទាំងនោះនឹងត្រូវបានបំបាត់ឲ្យខ្លី។ (ម៉ាថាយ 24:21-22)

> 29 ភ្លាមបន្ទាប់ពីទុក្ខវេទនានៃថ្ងៃទាំងនោះ ព្រះអាទិត្យនឹងងងឹត
> ហើយព្រះច័ន្ទនឹងលែងបញ្ចេញពន្លឺ ផ្កាយនឹងធ្លាក់ពីលើមេឃ
> ហើយអំណាចនានានៃស្ថានសួគ៌នឹងត្រូវរង្គើ។ 30
> រួចទីសំគាល់នៃបុត្រមនុស្សនឹងលេចឡើងនៅលើមេឃ
> ហើយពេលនោះគ្រប់អំបូរទាំងអស់នៃផែនដីនឹងកាន់ទុក្ខ

ហើយពួកគេនឹងឃើញបុត្រមនុស្សយាងមកលើពពកនៃមេឃ
ដោយមានឫទ្ធានុភាពនិងសិរីរុងរឿងដ៏ធំ។ 31
ហើយទ្រង់នឹងចាត់ពួកទេវតារបស់ទ្រង់ដោយមានសូរត្រែយ៉ាងខ្លាំ
ង
ហើយពួកគេនឹងប្រមូលផ្តុំពួកជ្រើសរើសរបស់ទ្រង់ពីខ្យល់ទាំងបួន
ទិស ពីចុងម្ខាងនៃមេឃទៅចុងម្ខាងទៀត។ (ម៉ាថាយ 24:29-31)

នគរព្រះគឺជាអ្វីដែលពិភពលោកត្រូវការ។

ឯកអគ្គរដ្ឋទូតសម្រាប់នគរព្រះ

តើតួនាទីរបស់អ្នកនៅក្នុងនគរព្រះជាអ្វី?

ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើអ្នកជាគ្រិស្តបរិស័ទពិត
អ្នកត្រូវធ្វើជាឯកអគ្គរដ្ឋទូតសម្រាប់ព្រះយេស៊ូនិងនគរព្រះ។
សូមកត់សម្គាល់អ្វីដែលសាវកប៉ុលបានសរសេរ៖

20 ដូច្នេះហើយ យើងខ្ញុំជាឯកអគ្គរដ្ឋទូតសម្រាប់ព្រះគ្រិស្ត
ហាក់ដូចជាព្រះកំពុងអង្វរតាមរយៈយើងខ្ញុំ៖
យើងខ្ញុំសូមអង្វរអ្នករាល់គ្នាជំនួសព្រះគ្រិស្ត ចូរផ្សះផ្សាជាមួយព្រះ។
(2 កូរិនថូស 5:20)

14 ដូច្នេះចូរឈរឲ្យមាំ ដោយក្រវាត់ចង្កេះរបស់អ្នកដោយសេចក្តីពិត
ដោយពាក់អាវក្រោះនៃសេចក្តីសុចរិត 15
ហើយដោយពាក់ស្បែកជើងរបស់អ្នកដោយការត្រៀមខ្លួននៃដំណឹ
ងល្អនៃសន្តិភាព 16 លើសពីនេះទាំងអស់ ចូរកាន់ខែលនៃជំនឿ
ដែលដោយសារវាអ្នកនឹងអាចពន្លត់គ្រាប់ព្រួញភ្លើងទាំងអស់របស់
អ្នកអាក្រក់។ 17 ហើយចូរយកមួកនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ
និងដាវនៃព្រះវិញ្ញាណ ដែលជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ 18
ដោយអធិស្ឋានជានិច្ចដោយការអធិស្ឋាននិងការទូលអង្វរគ្រប់បែ
បយ៉ាងក្នុងព្រះវិញ្ញាណ
ដោយប្រុងស្មារតីសម្រាប់គោលបំណងនេះដោយការតស៊ូនិងការទូ
លអង្វរសម្រាប់ពួកបរិសុទ្ធទាំងអស់— 19 ហើយសម្រាប់ខ្ញុំផង
ដើម្បីឲ្យព្រះប្រទានពាក្យសម្តីមកខ្ញុំ
ដើម្បីឲ្យខ្ញុំបើកមាត់ដោយក្លាហាន

ប្រកាសឲ្យស្គាល់អាថ៌កំបាំងនៃដំណឹងល្អ 20
ដែលសម្រាប់ដំណឹងល្អនោះខ្ញុំជាឯកអគ្គរដ្ឋទូតដែលជាប់ច្រវាក់
ដើម្បីឲ្យខ្ញុំអាចនិយាយដោយក្លាហានក្នុងដំណឹងល្អនោះ
ដូចដែលខ្ញុំគួរនិយាយ។ (អេភេសូរ 6:14-20)

តើឯកអគ្គរដ្ឋទូតជាអ្វី? វចនានុក្រម Merriam-Webster
មានការនិយមន័យដូចខាងក្រោម៖

1៖ អ្នកតំណាងផ្លូវការ ជាពិសេស៖
មន្ត្រីការទូតដែលមានឋានៈខ្ពស់បំផុត
ដែលត្រូវបានតែងតាំងទៅរដ្ឋាភិបាលឬព្រះមហាក្សត្របរទេស
ជាតំណាងអចិន្ត្រៃយ៍នៃរដ្ឋាភិបាលឬព្រះមហាក្សត្ររបស់ខ្លួន
ឬត្រូវបានតែងតាំងសម្រាប់បេសកកម្មការទូតពិសេស
ហើយជាញឹកញាប់ជាបណ្តោះអាសន្ន

2 ក៖ អ្នកតំណាងឬអ្នកនាំសារដែលមានសិទ្ធិអំណាច

ប្រសិនបើអ្នកជាគ្រិស្តបរិស័ទពិត
អ្នកគឺជាអ្នកតំណាងផ្លូវការសម្រាប់ព្រះគ្រិស្ត!
សូមកត់សម្គាល់អ្វីដែលសាវកពេត្រុសបានសរសេរ៖

9 ប៉ុន្តែអ្នករាល់គ្នាជាពូជពង្សដែលបានជ្រើសរើស
ជាបូជាចារ្យរាជវង្ស ជាប្រជាជាតិបរិសុទ្ធ
ជាប្រជារាស្ត្រពិសេសរបស់ទ្រង់ផ្ទាល់
ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាប្រកាសសេចក្តីសរសើរដល់ព្រះអង្គ
ដែលបានហៅអ្នករាល់គ្នាចេញពីសេចក្តីងងឹតចូលទៅក្នុងពន្លឺដ៏អ
ស្ចារ្យរបស់ទ្រង់។ 10 អ្នករាល់គ្នាដែលពីមុនមិនមែនជាប្រជារាស្ត្រ
ប៉ុន្តែឥឡូវនេះជាប្រជារាស្ត្ររបស់ព្រះ
ដែលមិនបានទទួលព្រះហឫទ័យមេត្តា
ប៉ុន្តែឥឡូវនេះបានទទួលព្រះហឫទ័យមេត្តាហើយ។ (1 ពេត្រុស 2:9-10)

ក្នុងនាមជាគ្រិស្តបរិស័ទ យើងត្រូវធ្វើជាផ្នែកមួយនៃប្រជាជាតិបរិសុទ្ធ។

តើប្រជាជាតិណាដែលបរិសុទ្ធឥឡូវនេះ?

គឺប្រាកដណាស់ថាគ្មាននគរណាមួយនៃពិភពលោកនេះឡើយ—
ប៉ុន្តែទីបំផុតពួកគេនឹងក្លាយជាផ្នែកមួយនៃនគររបស់ព្រះគ្រិស្ត (វិវរណៈ 11:15)។ គឺប្រជាជាតិរបស់ព្រះ ជានគររបស់ទ្រង់ទេដែលបរិសុទ្ធ។

ក្នុងនាមជាឯកអគ្គរដ្ឋទូត
ជាធម្មតាយើងមិនចូលរួមក្នុងនយោបាយផ្តាល់នៃប្រជាជាតិទាំងឡាយនៃពិភពលោកនេះទេ។ ប៉ុន្តែយើងត្រូវរស់នៅតាមផ្លូវជីវិតរបស់ព្រះឥឡូវនេះ (សូមមើលជងដែរនូវសៀវភៅអេឡិចត្រូនិកឥតគិតថ្លៃដែលមាននៅ www.ccog.org ដែលមានចំណងជើងថា៖ *Christians: Ambassadors for the Kingdom of God, Biblical instructions on living as a Christian*)។
ដោយរស់នៅតាមផ្លូវជីវិតរបស់ព្រះឥឡូវនេះ
យើងរៀនកាន់តែច្បាស់ថាហេតុអ្វីបានជាផ្លូវរបស់ព្រះល្អបំផុត
ដើម្បីឲ្យនៅក្នុងនគររបស់ទ្រង់ យើងអាចធ្វើជាស្តេចនិងបូជាចារ្យ
ហើយសោយរាជ្យជាមួយព្រះគ្រិស្តនៅលើផែនដី៖

> 5 ចំពោះព្រះអង្គដែលបានស្រឡាញ់យើង
> ហើយបានលាងសម្អាតយើងពីអំពើបាបរបស់យើងដោយព្រះលោ
> ហិតរបស់ទ្រង់ផ្តាល់ 6
> ហើយបានធ្វើឲ្យយើងជាស្តេចនិងបូជាចារ្យថ្វាយព្រះនិងព្រះបិតារ
> បស់ទ្រង់
> សូមឲ្យសិរីរុងរឿងនិងអំណាចគ្រប់គ្រងមានដល់ទ្រង់អស់កល្បជា
> និច្ច។ អាម៉ែន។ (វិវរណៈ 1:5-6)

> 10 ហើយបានធ្វើឲ្យយើងជាស្តេចនិងបូជាចារ្យថ្វាយព្រះរបស់យើង
> ហើយយើងនឹងសោយរាជ្យនៅលើផែនដី។ (វិវរណៈ 5:10)

ទិដ្ឋភាពមួយនៅពេលអនាគតនៃការក្លាយជាស្តេចនិងបូជាចារ្យ
គឺការបង្រៀនអ្នកដែលនៅតែជាមនុស្សរមែងស្លាប់នាពេលនោះឲ្យដើរតាមផ្លូវរបស់ព្រះ៖

> 19 ដ្បិតប្រជារាស្ត្រនឹងរស់នៅក្នុងក្រុងស៊ីយ៉ូននៅក្រុងយេរូសាឡិម
> អ្នករាល់គ្នានឹងលែងយំទៀតហើយ។
> ទ្រង់នឹងមានព្រះហឫទ័យសប្បុរសយ៉ាងខ្លាំងចំពោះអ្នក
> នៅពេលឮសូរសម្រែករបស់អ្នក ពេលទ្រង់ឮ
> ទ្រង់នឹងឆ្លើយតបនឹងអ្នក។ 20

ហើយទោះបីព្រះអម្ចាស់ប្រទានឲ្យអ្នកនូវនំបុ័ងនៃទុក្ខលំបាកនិងទឹកនៃសេចក្តីវេទនាក៏ដោយ
ក៏គ្រូរបស់អ្នកនឹងលែងត្រូវបានរុញទៅជ្រុងម្តងទៀតដែរ
ប៉ុន្តែភ្នែករបស់អ្នកនឹងឃើញគ្រូរបស់អ្នក។ 21
ត្រចៀករបស់អ្នកនឹងឮព្រះបន្ទូលមួយនៅពីក្រោយអ្នកថា
«នេះជាផ្លូវ ចូរដើរតាមវា» ទោះបីអ្នកបែរទៅខាងស្តាំ
ឬបែរទៅខាងឆ្វេងក៏ដោយ។ (អេសាយ 30:19-21)

ខណៈដែលនោះជាទំនាយសម្រាប់នគរសហស្សវត្សរ៍
ប៉ុន្តែនៅក្នុងសម័យកាលនេះ គ្រិស្តបរិស័ទត្រូវរៀបចំខ្លួនដើម្បីបង្រៀន៖

12 ... ដល់ពេលនេះអ្នករាល់គ្នាគួរតែធ្វើជាគ្រូបង្រៀនហើយ (ហេព្រើរ 5:12)

15
ប៉ុន្តែចូរញែកព្រះអម្ចាស់ជាព្រះឲ្យបរិសុទ្ធនៅក្នុងចិត្តរបស់អ្នករាល់គ្នា
ហើយចូររៀបចំខ្លួនជានិច្ចដើម្បីឆ្លើយតបចំពោះមនុស្សគ្រប់រូបដែលសួរអ្នកអំពីមូលហេតុនៃសេចក្តីសង្ឃឹមដែលមាននៅក្នុងអ្នក
ដោយសុភាពនិងកោតខ្លាច៖ (1 ពេត្រុស 3:15, KJV)

ព្រះគម្ពីរបង្ហាញថា
គ្រិស្តបរិស័ទស្មោះត្រង់ជាច្រើននឹងបង្រៀនមនុស្សជាច្រើន
នៅមុនពេលចាប់ផ្តើមនៃទុក្ខវេទនាដ៏ធំ៖

33
ហើយអ្នកដែលយល់ដឹងក្នុងចំណោមប្រជារាស្ត្រនឹងបង្រៀនមនុស្សជាច្រើន (ដានីយ៉ែល 11:33;)

ដូច្នេះ ការរៀននិងការចម្រើនឡើងក្នុងព្រះគុណនិងចំណេះដឹង (2 ពេត្រុស 3:18) គឺជាអ្វីដែលយើងគួរធ្វើឥឡូវនេះ។ ព្រះយេស៊ូបានមានបន្ទូលថា
«អ្នករាល់គ្នានឹងធ្វើជាសាក្សីសម្រាប់ខ្ញុំនៅក្រុងយេរូសាឡិម
នៅស្រុកយូដានិងស្រុកសាម៉ារីទាំងមូល និងរហូតដល់ចុងបំផុតនៃផែនដី» (កិច្ចការ 1:8)។
ផ្នែកមួយនៃតួនាទីរបស់អ្នកនៅក្នុងនគរព្រះគឺការអាចបង្រៀន។

ហើយសម្រាប់គ្រិស្តបរិស័ទភីឡាដិលភាដែលស្មោះត្រង់ជាង (វិវរណៈ 3:7-13)
ការនេះក៏នឹងរួមបញ្ចូលការគាំទ្រសក្តីភាពនៃដំណឹងល្អដ៏សំខាន់
មុនពេលចាប់ផ្តើមនៃនគរព្រះសហស្សវត្សរ៍ផងដែរ (ប្រៀបធៀប ម៉ាថាយ 24:14)។

បន្ទាប់ពីនគរព្រះត្រូវបានបង្កើតឡើង
ប្រជារាស្ត្ររបស់ព្រះនឹងត្រូវបានប្រើដើម្បីជួយស្តារភពផែនដីដែលខូចខាត
៖

> 12
> អ្នកខ្លះក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នានឹងកសាងឡើងវិញនូវទីកន្លែងខូចខាតចាស់ៗ
> អ្នករាល់គ្នានឹងលើកគ្រឹះនៃជំនាន់ជាច្រើនឡើងវិញ
> ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវបានហៅថាអ្នកជួសជុលកំពែងបាក់
> ជាអ្នកស្តារផ្លូវឡើងវិញដើម្បីរស់នៅ។ (អេសាយ 58:12)

ដូច្នេះ
ប្រជារាស្ត្ររបស់ព្រះដែលបានរស់នៅតាមផ្លូវរបស់ព្រះក្នុងសម័យកាលនេះ
នឹងធ្វើឲ្យវាកាន់តែងាយស្រួលសម្រាប់មនុស្សក្នុងការរស់នៅក្នុងទីក្រុង
(និងកន្លែងផ្សេងៗទៀត)
ក្នុងអំឡុងពេលនៃការស្តារឡើងវិញនៅក្នុងរជ្ជកាលសហស្សវត្សរ៍។

ពិភពលោកនឹងក្លាយជាកន្លែងល្អប្រសើរជាងមុនយ៉ាងពិតប្រាកដ។
យើងគួរតែធ្វើជាឯកអគ្គរដ្ឋទូតសម្រាប់ព្រះគ្រិស្តឥឡូវនេះ
ដើម្បីឲ្យយើងអាចបម្រើនៅក្នុងនគររបស់ទ្រង់ផងដែរ។

សារនៃដំណឹងល្អពិតគឺផ្លាស់ប្តូរជីវិត

ព្រះយេស៊ូបានមានបន្ទូលថា
«ប្រសិនបើអ្នករាល់គ្នានៅជាប់ក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ខ្ញុំ
អ្នករាល់គ្នាពិតជាសិស្សរបស់ខ្ញុំមែន។ 32
ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងស្គាល់សេចក្តីពិត
ហើយសេចក្តីពិតនឹងរំដោះអ្នករាល់គ្នាឲ្យមានសេរីភាព» (យ៉ូហាន 8:31-32)។
ការស្គាល់សេចក្តីពិតអំពីដំណឹងល្អនៃនគរព្រះរំដោះយើងពីការជាប់អន្ទាក់
ក្នុងសេចក្តីសង្ឃឹមក្លែងក្លាយនៃពិភពលោកនេះ។
យើងអាចគាំទ្រដោយក្លាហាននូវផែនការមួយដែលដំណើរការ—

ផែនការរបស់ព្រះ! សាតាំងបានបញ្ឆោតពិភពលោកទាំងមូល (វិវរណៈ 12:9)
ហើយនគរព្រះគឺជាដំណោះស្រាយពិត។
យើងត្រូវឈរនិងតស៊ូមតិសម្រាប់សេចក្តីពិត (ប្រៀបធៀប យ៉ូហាន 18:37)។

សារនៃដំណឹងល្អគឺលើសពីការសង្គ្រោះផ្ទាល់ខ្លួន។
ដំណឹងល្អនៃនគរព្រះគួរតែផ្លាស់ប្តូរមនុស្សម្នាក់ក្នុងសម័យកាលនេះ៖

> 2 ហើយកុំធ្វើតាមលោកិយនេះឡើយ
> ប៉ុន្តែចូរឲ្យបានផ្លាស់ប្តូរដោយការធ្វើឲ្យគំនិតរបស់អ្នករាល់គ្នាថ្មីឡើងវិញ ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាអាចពិសោធន៍ថាអ្វីជាព្រះហឫទ័យដ៏ល្អ គាប់ព្រះហឫទ័យ និងគ្រប់លក្ខណ៍របស់ព្រះ។ (រ៉ូម 12:2)

គ្រិស្តបរិស័ទពិតត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរដើម្បីបម្រើព្រះនិងអ្នកដទៃ៖

> 22 ពួកបាវបម្រើអើយ
> ចូរស្តាប់បង្គាប់ចៅហ្វាយរបស់អ្នករាល់គ្នាតាមសាច់ឈាមក្នុងគ្រប់ការទាំងអស់
> មិនមែនធ្វើតែពេលមានគេមើលដូចជាអ្នកបំពេញចិត្តមនុស្សនោះទេ ប៉ុន្តែដោយចិត្តស្មោះត្រង់ ដោយកោតខ្លាចព្រះ។ 23 ហើយអ្វីក៏ដោយដែលអ្នករាល់គ្នាធ្វើ ចូរធ្វើអស់ពីចិត្ត ដូចជាធ្វើថ្វាយព្រះអម្ចាស់ មិនមែនធ្វើសម្រាប់មនុស្សទេ 24 ដោយដឹងថាអ្នករាល់គ្នានឹងទទួលរង្វាន់នៃមរតកពីព្រះអម្ចាស់ ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាបម្រើព្រះគ្រិស្តជាព្រះអម្ចាស់។ (កូឡុស 3:22-24)

> 28 ដូច្នេះ
> ដោយព្រោះយើងកំពុងទទួលនគរមួយដែលមិនអាចរង្គើបាន ចូរឲ្យយើងមានព្រះគុណ
> ដែលដោយសារព្រះគុណនោះយើងអាចបម្រើព្រះដោយគាប់ព្រះហឫទ័យ ដោយការគោរពនិងការកោតខ្លាចព្រះ។ (ហេព្រើរ 12:28)

គ្រិស្តបរិស័ទពិតរស់នៅខុសពីលោកិយ។
យើងទទួលយកបទដ្ឋានរបស់ព្រះលើសពីបទដ្ឋានរបស់លោកិយសម្រាប់អ្វីដែលត្រឹមត្រូវនិងខុស។ មនុស្សសុចរិតរស់នៅដោយជំនឿ (ហេព្រើរ 10:38)
ដ្បិតវាត្រូវការជំនឿដើម្បីរស់នៅតាមផ្លូវរបស់ព្រះក្នុងសម័យកាលនេះ។
គ្រិស្តបរិស័ទត្រូវបានចាត់ទុកថាខុសប្លែកពីលោកិយដែលពួកគេរស់នៅខ្លាំ

ងណាស់ រហូតដល់របៀបរស់នៅរបស់ពួកគេត្រូវបានហៅថា «ផ្លូវនោះ» នៅក្នុងសញ្ញាថ្មី (កិច្ចការ 9:2; 19:9; 24:14,22)។
លោកិយរស់នៅដោយអាស្ចានិយម
ដោយត្រូវបានបញ្ឆោតនៅក្រោមអំណាចរបស់សាតាំង
ក្នុងអ្វីដែលត្រូវបានហៅថា «ផ្លូវរបស់កាអ៊ីន» (យូដាស 11)។

ដំណឹងល្អនៃនគរព្រះគឺជាសារនៃសេចក្តីសុចរិត អំណរ និងសន្តិភាព (រ៉ូម 14:17)។ ព្រះបន្ទូលទំនាយ ពេលយល់បានត្រឹមត្រូវ គឺជាការកម្សាន្តចិត្ត (ប្រៀបធៀប 1 កូរិនថូស 14:3; 1 ថែស្សាឡូនីច 4:18) ជាពិសេសខណៈយើងមើលឃើញពិភពលោកកំពុងបាក់បែក (ប្រៀបធៀប លូកា 21:8-36)។
ផ្លូវជីវិតគ្រិស្តបរិស័ទពិតនាំទៅដល់ភាពបរិបូរខាងវិញ្ញាណនិងព្រះពរខាងសាច់ឈាម (ម៉ាកុស 10:29-30)។
នេះជាផ្នែកមួយនៃមូលហេតុដែលអ្នកដែលរស់នៅតាមវាយល់ថាពិភពលោកត្រូវការនគរព្រះ។ គ្រិស្តបរិស័ទគឺជាឯកអគ្គរដ្ឋទូតនៃនគរព្រះ។

គ្រិស្តបរិស័ទដាក់សេចក្តីសង្ឃឹមរបស់យើងលើរឿងខាងវិញ្ញាណ
មិនមែនខាងសាច់ឈាមទេ
ទោះបីយើងរស់នៅក្នុងពិភពលោកខាងសាច់ឈាមក៏ដោយ (រ៉ូម 8:5-8)។
យើងមាន «សេចក្តីសង្ឃឹមនៃដំណឹងល្អ» (កូឡូស 1:23)។
នេះជាអ្វីដែលគ្រិស្តបរិស័ទដើមដំបូងបានយល់
ប៉ុន្តែអ្នកជាច្រើនដែលអះអាងថាជឿលើព្រះយេស៊ូសព្វថ្ងៃនេះមិនយល់យ៉ាងពិតប្រាកដទេ។

6. ក្រុមជំនុំក្រិក-រ៉ូម៉ាំងបង្រៀនថានគរសំខាន់ ប៉ុន្តែ...

ក្រុមជំនុំក្រិក-រ៉ូម៉ាំងជឿថាពួកគេបង្រៀនអំពីទិដ្ឋភាពនានានៃនគរព្រះ ប៉ុន្តែពួកគេមានការលំបាកក្នុងការយល់យ៉ាងពិតប្រាកដថាតើវាជាអ្វីពិតប្រាកដ។ ឧទាហរណ៍ The Catholic Encyclopedia បង្រៀនដូចខាងក្រោមអំពីនគរនេះ៖

> របស់ព្រះគ្រិស្ត ... នៅគ្រប់ដំណាក់កាលនៃការបង្រៀនរបស់ទ្រង់ ការមកដល់នៃនគរនេះ ទិដ្ឋភាពផ្សេងៗរបស់វា អត្ថន័យពិតប្រាកដរបស់វា របៀបដែលវាត្រូវសម្រេចបាន សុទ្ធតែជាខ្លឹមសារសំខាន់នៃការបង្រៀនរបស់ទ្រង់ ដល់ថ្នាក់ដែលការបង្រៀនរបស់ទ្រង់ត្រូវបានហៅថា «ដំណឹងល្អនៃនគរ»...ពួកគេបានចាប់ផ្តើមនិយាយអំពីក្រុមជំនុំថាជា «នគរព្រះ» ប្រៀបធៀប Col., I, 13; I Thess., ii, 12; Apoc., I, 6, 9; v, 10, ។ល។ ...វាមានន័យថាក្រុមជំនុំក្នុងនាមជាស្ថាប័នដ៏ទេវភាពនោះ ... (Pope H. Kingdom of God. The Catholic Encyclopedia, Volume VIII. 1910)

ទោះបីសេចក្តីខាងលើបានយោងទៅ «Col., I, 13; I Thess., ii, 12; Apoc., I, 6, 9; v, 10,» ក៏ដោយ ប្រសិនបើអ្នករកមើលពួកវា អ្នកនឹងឃើញថាគ្មានខគម្ពីរណាមួយក្នុងចំណោមខទាំងនោះនិយាយអ្វីអំពីក្រុមជំនុំជានគរព្រះឡើយ។
ខទាំងនោះបង្រៀនថាអ្នកជឿនឹងក្លាយជាផ្នែកមួយនៃនគរព្រះ ឬថាវាជានគររបស់ព្រះយេស៊ូ។
ព្រះគម្ពីរព្រមានថាមនុស្សជាច្រើននឹងផ្លាស់ប្តូរដំណឹងល្អ ឬបែរទៅរកដំណឹងល្អមួយផ្សេងទៀតដែលមិនពិត (កាឡាទី 1:3-9)។ គួរឱ្យសោកស្តាយ មានអ្នកផ្សេងៗជាច្រើនបានធ្វើដូច្នោះ។

ព្រះយេស៊ូបានបង្រៀនថា «ខ្ញុំជាផ្លូវ ជាសេចក្តីពិត និងជាជីវិត។ គ្មាននរណាម្នាក់អាចមករកព្រះបិតាបានឡើយ លើកលែងតែតាមរយៈខ្ញុំ» (យ៉ូហាន 14:6)។ ពេត្រុសបានបង្រៀនថា «ហើយគ្មានការសង្គ្រោះនៅក្នុងនរណាម្នាក់ផ្សេងទៀតឡើយ ដ្បិតគ្មានឈ្មោះណាផ្សេងទៀតនៅក្រោមមេឃដែលបានប្រទានមកក្នុងចំ

ណោមមនុស្ស ដែលដោយសារឈ្មោះនោះយើងត្រូវតែបានសង្គ្រោះ» (កិច្ចការ 4:12)។
ពេត្រុសបានប្រាប់ជនជាតិយូដាថាគ្រប់គ្នាត្រូវតែមានជំនឿដើម្បីប្រែចិត្ត និងទទួលយកព្រះយេស៊ូ ដើម្បីបានសង្គ្រោះ (កិច្ចការ 2:38)។

ផ្តុយពីនេះ សម្តេចប៉ាប ហ្វ្រង់ស៊ីស ដែលបានចែកឋានទៅ បានបង្រៀនថាពួកអវេនិយម ដោយគ្មានព្រះយេស៊ូ អាចបានសង្គ្រោះដោយសារអំពើល្អ!
លោកក៏បង្រៀនផងដែរថាជនជាតិយូដាអាចបានសង្គ្រោះដោយមិនចាំបាច់ទទួលយកព្រះយេស៊ូ! លើសពីនេះ លោកនិងពួកក្រិក-រ៉ូម៉ាំងខ្លះហាក់ដូចជាចាត់ទុកថាកំណែមួយដែលមិនស្របតាមព្រះគម្ពីរនៃ ‘ម៉ារា’ គឺជាគន្លឹះនៃដំណឹងល្អ ព្រមទាំងជាគន្លឹះនៃឯកភាពបង្រួបបង្រួមសាសនានិងអន្តរសាសនាផងដែរ។ គួរឱ្យសោកស្តាយ ពួកគេនិងអ្នកដទៃមិនយល់ពីសារៈសំខាន់នៃព្រះយេស៊ូ កំមិនយល់ពីដំណឹងល្អពិតនៃនគរព្រះដែរ។
មនុស្សជាច្រើនកំពុងលើកកម្ពស់ដំណឹងល្អក្លែងក្លាយ។

មនុស្សជាច្រើនប្រាថ្នាដើរតាមអ្វីដែលភ្នែកមើលឃើញ និងដាក់ជំនឿលើលោកិយ។
សញ្ញាថ្មីបង្រៀនថាគ្រិស្តបរិស័ទត្រូវក្រឡេកមើលឡើងទៅលើ៖

> 2 ចូរដាក់គំនិតរបស់អ្នករាល់គ្នាលើរបស់ខាងលើ មិនមែនលើរបស់នៅលើផែនដីទេ។ (កូឡុស 3:2)

> 7 ដ្បិតយើងដើរដោយជំនឿ មិនមែនដោយការមើលឃើញទេ។ (2 កូរិនថូស 5:7)

ប៉ុន្តែសម្តេចប៉ាប ពីយូសទី 11 បានបង្រៀនជាមូលដ្ឋានឱ្យដើរតាមអ្វីដែលលោកមើលឃើញអំពីក្រុមជំនុំរបស់លោក៖

> ... ក្រុមជំនុំកាតូលិក ... គឺជានគររបស់ព្រះគ្រិស្តនៅលើផែនដី។ (សារាចររបស់ពីយូស Quas Primas)។

គេហទំព័រ CatholicBible101 អះអាងថា «នគរព្រះត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅលើផែនដីដោយព្រះយេស៊ូគ្រិស្តនៅឆ្នាំ 33 គ.ស. ក្នុងទម្រង់នៃក្រុមជំនុំរបស់ទ្រង់ ដែលដឹកនាំដោយពេត្រុស...ជាក្រុមជំនុំកាតូលិក។»
ប៉ុន្តែនគរព្រះសហស្សវត្សរ៍មិនទាន់មកដល់ទេ
ហើយក៏មិនមែនជាក្រុមជំនុំរ៉ូមដែរ។ ពេលវាមកដល់ វានឹងនៅលើផែនដី។ ទោះបីក្រុមជំនុំពិតរបស់ព្រះមាន «កូនសោនៃនគរ» (ម៉ាថាយ 16:19) ក៏ដោយ ក៏អ្នកដែលអះអាងថាក្រុមជំនុំមួយជានគរព្រះ «បានយកកូនសោនៃចំណេះដឹងចេញទៅ» (លូកា 11:52)។

ក្រុមជំនុំរ៉ូមបង្រៀនប្រឆាំងយ៉ាងខ្លាំងនឹងនគរព្រះសហស្សវត្សរ៍នៅលើផែនដីដែលនឹងមកដល់ឆាប់ៗនេះ រហូតដល់ថាវាជាមូលដ្ឋានគឺជា «គោលលទ្ធិរបស់សត្រូវនៃព្រះគ្រិស្ត»
តែមួយគត់ដែលបានរាយក្នុងសៀវភៅគោលលទ្ធិផ្លូវការ Catechism of the Catholic Church៖

> **676**
> ការបញ្ឆោតរបស់សត្រូវនៃព្រះគ្រិស្តបានចាប់ផ្តើមកកើតរូបរាងឡើងហើយនៅក្នុងពិភពលោក
> រាល់ពេលដែលមានការអះអាងថានឹងសម្រេចនៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រនូវសេចក្តីសង្ឃឹមមេស្ស៊ីនោះ
> ដែលអាចសម្រេចបានតែហួសពីប្រវត្តិសាស្ត្រតាមរយៈការជំនុំជម្រះចុងក្រោយប៉ុណ្ណោះ។
> ក្រុមជំនុំបានបដិសេធសូម្បីតែទម្រង់ដែលបានកែប្រែនៃការក្លែងបន្លំនគរដែលនឹងមកដល់នេះ ក្រោមឈ្មោះលទ្ធិសហស្សវត្សរ៍ ... (Catechism of the Catholic Church. Imprimatur Potest +Joseph Cardinal Ratzinger. Doubleday, NY 1995, p. 194)

គួរឱ្យសោកស្តាយ
អ្នកដែលយល់ស្របនឹងជំហរនោះនឹងមានបញ្ហាធំជាមួយការប្រកាសដំណឹងល្អនៃនគរព្រះនៅទីបញ្ចប់។
អ្នកខ្លះនឹងចាត់វិធានការគួរឱ្យរន្ធត់ប្រឆាំងនឹងអ្នកដែលប្រកាសវា (ដានីយ៉ែល 7:25; 11:30-36)។ ប៉ុន្តែអ្នកប្រហែលជាគិតថា តើអ្នកទាំងអស់ដែលអះអាងថាព្រះយេស៊ូជាព្រះអម្ចាស់នឹងមិននៅក្នុងន

គរទេឬ? ទេ ពួកគេនឹងមិននៅទេ។
សូមកត់សម្គាល់អ្វីដែលព្រះយេស៊ូបានមានបន្ទូល៖

> 21 «មិនមែនអស់អ្នកដែលនិយាយមកខ្ញុំថា ‘ព្រះអម្ចាស់
> ព្រះអម្ចាស់’ នឹងចូលទៅក្នុងនគរស្ថានសួគ៌នោះទេ
> ប៉ុន្តែអ្នកដែលធ្វើតាមព្រះហឫទ័យនៃព្រះបិតារបស់ខ្ញុំដែលគង់នៅ
> ស្ថានសួគ៌វិញ។ 22 នៅថ្ងៃនោះមនុស្សជាច្រើននឹងនិយាយមកខ្ញុំថា
> ‘ព្រះអម្ចាស់ ព្រះអម្ចាស់
> តើយើងខ្ញុំមិនបានថ្លែងទំនាយក្នុងព្រះនាមទ្រង់
> បណ្តេញវិញ្ញាណអាក្រក់ក្នុងព្រះនាមទ្រង់
> និងធ្វើការអស្ចារ្យជាច្រើនក្នុងព្រះនាមទ្រង់ទេឬ?’ 23
> ហើយពេលនោះខ្ញុំនឹងប្រកាសទៅពួកគេថា
> ‘ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់អ្នករាល់គ្នាទេ ចូរថយចេញពីខ្ញុំទៅ
> អ្នករាល់គ្នាដែលប្រព្រឹត្តអំពើទទឹងច្បាប់!’ (ម៉ាថាយ 7:21-23)

សាវកប៉ុលបានកត់សម្គាល់ថា «អាថ៌កំបាំងនៃអំពើទទឹងច្បាប់» គឺ «កំពុងធ្វើការរួចហើយ» (2 ថែស្សាឡូនីច 2:7) នៅក្នុងសម័យរបស់លោក។ អំពើទទឹងច្បាប់នេះក៏ទាក់ទងនឹងអ្វីមួយដែលព្រះគម្ពីរព្រមានប្រឆាំងនៅគ្រាចុងក្រោយ ដែលត្រូវបានហៅថា «អាថ៌កំបាំង បាប៊ីឡូនដ៏អស្ចារ្យ» (វិវរណៈ 17:3-5)។

«អាថ៌កំបាំងនៃអំពើទទឹងច្បាប់»
ទាក់ទងនឹងអ្នកដែលអះអាងថាជាគ្រិស្តបរិស័ទ
ដែលជឿថាពួកគេមិនចាំបាច់ខិតខំកាន់តាមក្រឹត្យវិន័យដប់ប្រការរបស់ព្រះ ។ល។
និង/ឬថាមានករណីលើកលែងដែលអាចទទួលយកបានច្រើនណាស់ចំពោះវា និង/ឬថាមានទម្រង់នៃពិធីប្រែចិត្តសងបាបដែលអាចទទួលយកបានដើម្បីបំពានច្បាប់របស់ព្រះ
ដូច្នេះខណៈពួកគេគិតថាពួកគេមានទម្រង់មួយនៃច្បាប់របស់ព្រះ
ពួកគេមិនកំពុងកាន់តាមទម្រង់នៃគ្រិស្តសាសនាដែលព្រះយេស៊ូឬពួកសាវករបស់ទ្រង់នឹងទទួលស្គាល់ថាត្រឹមត្រូវនោះទេ។

មនុស្សជាច្រើនដែលអះអាងថាកាន់គ្រិស្តសាសនាគឺដូចជាពួកផារិស៊ីដែលបានបំពានបញ្ញត្តិរបស់ព្រះ
ប៉ុន្តែអះអាងថាទំនៀមទម្លាប់របស់ពួកគេធ្វើឲ្យវាអាចទទួលយកបាន—

ព្រះយេស៊ូបានថ្កោលទោសវិធីនោះ (ម៉ាថាយ 15:3-9)! អេសាយក៏បានព្រមានផងដែរថាមនុស្សដែលអះអាងថាជារបស់ព្រះនឹងបះបោរប្រឆាំងនឹងច្បាប់របស់ទ្រង់ (អេសាយ 30:9)។ គួរឲ្យសោកស្តាយការបះបោរទទឹងច្បាប់នេះគឺជាអ្វីដែលយើងឃើញរហូតមកដល់សព្វថ្ងៃនេះ។

«អាថ៌កំបាំង»
មួយទៀតហាក់ដូចជាថាក្រុមជំនុំរ៉ូមហាក់ដូចជាជឿថារបៀបវារៈបង្រួបបង្រួមសាសនានិងអន្តរសាសនាបែបយោធានិយមរបស់ខ្លួននឹងនាំទៅដល់សន្តិភាព
និងកំណែមួយដែលមិនស្របតាមព្រះគម្ពីរនៃនគរព្រះនៅលើផែនដី។ បទគម្ពីរព្រមានប្រឆាំងនឹងឯកភាពបង្រួបបង្រួមសាសនាដែលនឹងមកដល់ដែលបទគម្ពីរបង្រៀនថាក្តងរយៈពេលពីរបីឆ្នាំវានឹងដោគជ័យ (ចំណាំៈ បទគម្ពីរ New Jerusalem Bible ដែលជាការបកប្រែដែលក្រុមជំនុំកាតូលិករ៉ូម៉ាំងបានអនុម័តត្រូវបានបង្ហាញ)៖

4 ពួកគេបានក្រាបចុះនៅមុខនាគ
ព្រោះវាបានប្រគល់អំណាចរបស់វាឲ្យសត្វសាហាវ
ហើយពួកគេបានក្រាបចុះនៅមុខសត្វសាហាវ ដោយនិយាយថា
‘តើអ្នកណាអាចប្រៀបផ្ទឹមនឹងសត្វសាហាវនេះបាន?
តើអ្នកណាអាចច្បាំងនឹងវាបាន?’ 5
សត្វសាហាវត្រូវបានអនុញ្ញាតឲ្យអួតអាងនិងពោលពាក្យប្រមាថ
ហើយឲ្យធ្វើសកម្មភាពអស់រយៈពេលសែសិបពីរខែ 6
ហើយវាបានពោលពាក្យប្រមាថរបស់វាប្រឆាំងនឹងព្រះ
ប្រឆាំងនឹងព្រះនាមទ្រង់ ព្រះពន្លាស្ថានសួគ៌របស់ទ្រង់
និងអស់អ្នកដែលជ្រកកោននៅទីនោះ។ 7
វាត្រូវបានអនុញ្ញាតឲ្យធ្វើសង្គ្រាមប្រឆាំងនឹងពួកបរិសុទ្ធ
និងឈ្នះពួកគេ ហើយត្រូវបានប្រគល់អំណាចលើគ្រប់ពូជសាសន៍
ប្រជាជន ភាសា និងប្រជាជាតិ 8
ហើយមនុស្សទាំងអស់នៅលើពិភពលោកនឹងថ្វាយបង្គំវា
គឺគ្រប់គ្នាដែលឈ្មោះមិនបានកត់ទុកតាំងពីកំណើតពិភពលោក
នៅក្នុងសៀវភៅជីវិតរបស់កូនចៀមដែលបានថ្វាយជាយញ្ញបូជា។
9 សូមឲ្យអ្នកណាដែលអាចឮ ចូរស្តាប់ចុះ៖ 10

អ្នកដែលត្រូវទៅជាឈ្លើយ ក៏ទៅជាឈ្លើយ
អ្នកដែលត្រូវស្លាប់ដោយដាវ ក៏ស្លាប់ដោយដាវ។
នេះជាមូលហេតុដែលពួកបរិសុទ្ធត្រូវតែមានការតស៊ូនិងជំនឿ។
(វិវរណៈ 13:4-10, NJB)

ព្រះគម្ពីរព្រមានប្រឆាំងនឹងឯកភាពបាប៊ីឡូននាគ្រាចុងក្រោយ៖

1
ទេវតាមួយក្នុងចំណោមទេវតាទាំងប្រាំពីរដែលកាន់ពាងទាំងប្រាំ
ពីរបានមកនិយាយមកខ្ញុំថា ‘ចូរមកទីនេះ
ខ្ញុំនឹងបង្ហាញអ្នកនូវទោសទណ្ឌរបស់ស្រីពេស្យាដ៏អស្ចារ្យ
ដែលអង្គុយលើបល្ល័ង្កនៅក្បែរទឹកដ៏បរិបូរ 2
ដែលស្តេចទាំងអស់នៃផែនដីបានប្រព្រឹត្តអំពើពេស្យាជាមួយនាង
ហើយដែលនាងបានធ្វើឲ្យប្រជាជនទាំងអស់នៃពិភពលោកស្រវឹង
ដោយស្រានៃអំពើផិតក្បត់របស់នាង។’ 3
លោកបាននាំខ្ញុំក្នុងវិញ្ញាណទៅកាន់វាលរហោស្ថាន
ហើយនៅទីនោះខ្ញុំបានឃើញស្ត្រីម្នាក់ជិះលើសត្វសាហាវពណ៌ក្រហម
ឆ្អៅ ដែលមានក្បាលប្រាំពីរនិងស្នែងដប់
ហើយមានឈ្មោះប្រមាថសរសេរពេញខ្លួន។ 4
ស្ត្រីនោះស្លៀកពាក់ពណ៌ស្វាយនិងក្រហមឆ្អៅ
ហើយរលោងដោយមាស ត្បូង និងគុជ
ហើយនាងកាន់ពែងស្រាមាសដែលពោរពេញដោយភាពកខ្វក់គួរ
ឲ្យស្អប់ខ្ពើមនៃអំពើពេស្យារបស់នាង 5
នៅលើថ្ងាសរបស់នាងមានសរសេរឈ្មោះមួយ
ជាឈ្មោះអាថ៌កំបាំងថា៖ ‘បាប៊ីឡូនដ៏អស្ចារ្យ
ជាមាតានៃពួកស្រីពេស្យាទាំងអស់
និងនៃអំពើកខ្វក់ទាំងអស់នៅលើផែនដី។’ 6
ខ្ញុំបានឃើញថានាងស្រវឹង ស្រវឹងដោយឈាមរបស់ពួកបរិសុទ្ធ
និងឈាមរបស់ពួកមរណសាក្សីនៃព្រះយេស៊ូ
ហើយពេលខ្ញុំឃើញនាង ខ្ញុំងឿងឆ្ងល់ជាខ្លាំង។ (វិវរណៈ 17:1-6, NJB)

9 ‘ការនេះទាមទារប្រាជ្ញាវាងវៃ។ **ក្បាលទាំងប្រាំពីរគឺជាភ្នំទាំងប្រាំពីរ**
ដែលស្ត្រីនោះកំពុងអង្គុយនៅលើ . . . 18
ស្ត្រីដែលអ្នកបានឃើញនោះគឺជា**ទីក្រុងដ៏អស្ចារ្យ**

ដែលមានអំណាចលើអស់អ្នកគ្រប់គ្រងនៅលើផែនដី។’ (វិវរណៈ 17:9,18, NJB)

1 បន្ទាប់ពីនេះ
ខ្ញុំបានឃើញទេវតាមួយអង្គទៀតចុះមកពីស្ថានសួគ៌
ដោយមានអំណាចដ៏ធំត្រូវបានប្រគល់ឲ្យលោក
ផែនដីភ្លឺឡើងដោយសិរីរុងរឿងរបស់លោក។ 2
លោកបានស្រែកអស់ពីសំឡេងថា ‘បាប៊ីឡូនបានដួលរលំហើយ
បាប៊ីឡូនដ៏អស្ចារ្យបានដួលរលំហើយ
ហើយបានក្លាយជាទីជម្រករបស់អារក្ស
និងជាកន្លែងស្នាក់នៅសម្រាប់គ្រប់វិញ្ញាណកខ្វក់
និងសត្វស្លាបកខ្វក់គួរឲ្យស្អប់ខ្ពើមទាំងអស់។ 3
គ្រប់ប្រជាជាតិទាំងអស់បានផឹកយ៉ាងជ្រៅនូវស្រានៃអំពើពេស្យារបស់នាង
ស្តេចគ្រប់អង្គនៅលើផែនដីបានប្រព្រឹត្តអំពើពេស្យាជាមួយនាង
ហើយឈ្មួញគ្រប់រូបបានក្លាយជាអ្នកមានដោយសារភាពប្រាសចាកសីលធម៌របស់នាង។’ 4 សំឡេងមួយទៀតបាននិយាយពីស្ថានសួគ៌
ខ្ញុំបានឮវានិយាយថា ‘ប្រជារាស្ត្ររបស់ខ្ញុំអើយ ចូរចេញមក
ចេញឆ្ងាយពីនាង
ដើម្បីកុំឲ្យអ្នករាល់គ្នាចូលរួមក្នុងឧក្រិដ្ឋកម្មរបស់នាង
ហើយត្រូវទទួលរងគ្រោះកាចដូចគ្នា។ 5
អំពើបាបរបស់នាងបានឡើងដល់មេឃ
ហើយព្រះមានព្រះទ័យនឹកចាំពីឧក្រិដ្ឋកម្មរបស់នាង
ចូរប្រព្រឹត្តចំពោះនាងដូចនាងបានប្រព្រឹត្តចំពោះអ្នកដទៃ។ 6
នាងត្រូវទទួលការសងទ្វេដងនៃអ្វីដែលនាងបានទាមទារ។
នាងត្រូវទទួលពែងមួយដែលមានល្បាយរបស់នាងផ្ទាល់ខ្លាំងទ្វេដង។ 7
រាល់ភាពប្រណីតនិងការសប្បាយហួសហេតុរបស់នាងត្រូវទទួលការធ្វើទារុណកម្មឬការឈឺចាប់ជាថ្នូរ។ នាងគិតថា
ខ្ញុំអង្គុយលើបល្ល័ង្កជាមហាក្សត្រី ខ្ញុំមិនមែនជាស្ត្រីមេម៉ាយទេ
ហើយនឹងមិនដែលដឹងពីការបាត់បង់ឡើយ។ 8 ដោយហេតុនោះ
នៅថ្ងៃតែមួយ គ្រោះកាចនឹងធ្លាក់មកលើនាង គឺជំងឺ ការកាន់ទុក្ខ
និងទុរ្ភិក្ស។ នាងនឹងត្រូវដុតរលាយទៅជាផេះ។
ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះដែលបានផ្តោលទោសនាងគឺមានឫទ្ធានុភាព។’ 9

‘នឹងមានការកាន់ទុក្ខនិងការយំសោកសម្រាប់នាង
ដោយស្តេចទាំងឡាយនៃផែនដីដែលបានប្រព្រឹត្តអំពើពេស្យាជាមួយនាង និងបានសប្បាយហួសហេតុជាមួយនាង។
ពួកគេឃើញផ្សែងខណៈនាងកំពុងឆេះ (វិវរណៈ 18:1-9, NJB)

នៅក្នុងសាការី ព្រះគម្ពីរព្រមានប្រឆាំងនឹងបាប៊ីឡូនដែលនឹងមកដល់
ហើយបង្ហាញថាឯកភាពត្រីមត្រូវនឹងមិនកើតឡើងទេ
រហូតដល់បន្ទាប់ពីព្រះយេស៊ូយាងត្រឡប់មកវិញ៖

10 ចូរប្រយ័ត្ន! ចូរប្រយ័ត្ន! ចូររត់គេចពីទឹកដីខាងជើង --
ព្រះយេហូវ៉ាមានព្រះបន្ទូល-
ដ្បិតយើងបានកម្ចាត់កម្ចាយអ្នករាល់គ្នាទៅខ្យល់ទាំងបួនទិសនៃមេឃ -- ព្រះយេហូវ៉ាមានព្រះបន្ទូល។ 11 ចូរប្រយ័ត្ន! ចូររត់គេចខ្លួន
ក្រុងស៊ីយ៉ូនអើយ
ដែលឥឡូវនេះរស់នៅជាមួយកូនស្រីនៃបាប៊ីឡូន!

12 ដ្បិតព្រះយេហូវ៉ាសាបាអូតមានព្រះបន្ទូលដូច្នេះ
ចាប់តាំងពីសិរីរុងរឿងបានចាត់តាំង

ខ្ញុំ អំពីប្រជាជាតិទាំងឡាយដែលបានប្លន់អ្នករាល់គ្នា
‘អ្នកណាដែលប៉ះអ្នករាល់គ្នា គឺប៉ះកែវភ្នែករបស់យើង។ 13
ឥឡូវនេះចូរមើល យើងនឹងគ្រវីព្រះហស្តរបស់យើងលើពួកគេ
ហើយពួកគេនឹងត្រូវបានប្លន់ដោយអ្នកដែលពួកគេបានធ្វើជាទាសករ។’
ពេលនោះអ្នករាល់គ្នានឹងដឹងថាព្រះយេហូវ៉ាសាបាអូតបានចាត់ខ្ញុំមក! 14 កូនស្រីនៃក្រុងស៊ីយ៉ូនអើយ ចូរច្រៀង ចូររីករាយ
ដ្បិតឥឡូវនេះយើងកំពុងមករស់នៅក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា -
ព្រះយេហូវ៉ាមានព្រះបន្ទូល! 15 ហើយនៅថ្ងៃនោះ
ប្រជាជាតិជាច្រើននឹងបែរមករកព្រះយេហូវ៉ា។ មែនហើយ
ពួកគេនឹងក្លាយជាប្រជារាស្ត្ររបស់ទ្រង់
ហើយពួកគេនឹងរស់នៅក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា។
ពេលនោះអ្នករាល់គ្នានឹងដឹងថាព្រះយេហូវ៉ាសាបាអូតបានចាត់ខ្ញុំមករកអ្នករាល់គ្នា! 16 ព្រះយេហូវ៉ានឹងកាន់កាប់ស្រុកយូដា
ជាចំណែករបស់ទ្រង់នៅក្នុងទឹកដីបរិសុទ្ធ
ហើយនឹងជ្រើសរើសក្រុងយេរូសាឡិមម្តងទៀត។ (សាការី 2:10-16,

NJB; ចំណាំថានៅក្នុងកំណែ KJV/NKJV ខទាំងនេះត្រូវបានរាយជា សាការី 2:6-12)

ខណៈដែលកិច្ចសហប្រតិបត្តិការក្នុងបញ្ហាខ្លះអាចជាការល្អ
ប៉ុន្តែទិដ្ឋភាពនានានៃចលនាបង្រួបបង្រួមសាសនានិងអន្តរសាសនាដែល
អង្គការសហប្រជាជាតិ វ៉ាទីកង់ ពួកប្រូតេស្តង់ជាច្រើន
និងមេដឹកនាំគ្រិស្តអូស្សដក់ខាងកើតកំពុងលើកកម្ពស់
ត្រូវបានព្រះគម្ពីរថ្កោលទោសយ៉ាងច្បាស់លាស់
ហើយមិនគួរត្រូវបានលើកទឹកចិត្តទេ។
ព្រះយេស៊ូបានព្រមានអំពីអ្នកដែលអះអាងថាដើរតាមទ្រង់ ដែលនឹង
«បញ្ឆោតមនុស្សជាច្រើន» (ម៉ាថាយ 24:4-5)។
ចលនាបង្រួបបង្រួមសាសនាភាគច្រើនទាក់ទងនឹងការបើកត្រាទីមួយនៃ
វិវរណៈ 6:1-2 ដែលត្រូវបានស្គាល់ផងដែរថាជា «អ្នកជិះសេះស» របស់វិវរណៈ
(ដែលមិនមែនជាព្រះយេស៊ូទេ) និងស្រីពេស្យានៃវិវរណៈ 17។

ដូចសាការីដែរ
សាវកប៉ុលក៏បានបង្រៀនផងដែរថាឯកភាពពិតនៃជំនឿនឹងមិនកើត
ឡើងទេ រហូតដល់បន្ទាប់ពីព្រះយេស៊ូយាងត្រឡប់មកវិញ៖

13
រហូតដល់យើងទាំងអស់គ្នាឈានដល់ឯកភាពក្នុងជំនឿនិងចំ
ណេះដឹងអំពីព្រះរាជបុត្រារបស់ព្រះ
ហើយក្លាយជាមនុស្សគ្រប់លក្ខណ៍
ពេញវ័យទាំងស្រុងដោយភាពពេញបរិបូរណ៍នៃព្រះគ្រិស្តផ្ទាល់។
(អេភេសូរ 4:13, NJB)

អ្នកដែលជឿថាឯកភាពនេះមកមុនការយាងត្រឡប់មកវិញរបស់ព្រះយេ
ស៊ូគឺខុស។ តាមពិត ពេលព្រះយេស៊ូយាងត្រឡប់មកវិញ
ទ្រង់នឹងត្រូវបំផ្លាញឯកភាពនៃប្រជាជាតិទាំងឡាយដែលនឹងប្រមូលផ្តុំគ្នា
ប្រឆាំងនឹងទ្រង់៖

11:15 រួចទេវតាទីប្រាំពីរបានផ្លុំត្រែរបស់លោក
ហើយឮសំឡេងស្រែកនៅស្ថានសួគ៌ថា
‘នគរនៃពិភពលោកបានក្លាយជានគររបស់ព្រះអម្ចាស់នៃយើងនិ
ងព្រះគ្រិស្តរបស់ទ្រង់ហើយ

ហើយទ្រង់នឹងសោយរាជ្យអស់កល្បជានិច្ច។’ 16
ចាស់ទុំទាំងម្ភៃបួនរូបដែលអង្គុយលើបល្ល័ង្កនៅចំពោះព្រះភក្ត្រនៃ
ព្រះ បានក្រាបចុះ ហើយយកថ្ងាសប៉ះដី ថ្វាយបង្គំព្រះ 17
ដោយពាក្យទាំងនេះថា ‘យើងខ្ញុំសូមអរព្រះគុណទ្រង់
ឱព្រះអម្ចាស់ជាព្រះដ៏មានឫទ្ធានុភាពបំផុត
ជាព្រះអង្គដែលគង់នៅ ជាព្រះអង្គដែលធ្លាប់គង់នៅ
ដែលទ្រង់បានទទួលយកឫទ្ធានុភាពដ៏ធំរបស់ទ្រង់
ហើយបានចាប់ផ្តើមសោយរាជ្យ។ 18
ប្រជាជាតិទាំងឡាយបានចលាចល
ហើយឥឡូវនេះពេលវេលាបានមកដល់សម្រាប់ការសងសឹករបស់ទ្រ
ង់ សម្រាប់ការជំនុំជម្រះមនុស្សស្លាប់
និងសម្រាប់ការប្រទានរង្វាន់ដល់ពួកអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់គឺពួក
ព្យាការី ដល់ពួកបរិសុទ្ធ
និងដល់អស់អ្នកដែលកោតខ្លាចព្រះនាមទ្រង់
ទាំងតូចទាំងធំដូចគ្នា។
ពេលវេលាបានមកដល់ដើម្បីបំផ្លាញអស់អ្នកដែលកំពុងបំផ្លាញផែ
នដី។’ (វិវរណៈ 11:15-18, NJB)

19:6 ហើយខ្ញុំបានឮអ្វីដែលហាក់ដូចជាសំឡេងនៃហ្វូងមនុស្សដ៏ធំ
ដូចជាសូរសមុទ្រ ឬសូរផ្គរលាន់ដ៏ខ្លាំង ដែលឆ្លើយតបថា
‘អាឡេលូយ៉ា!
រដ្ឋកាលនៃព្រះអម្ចាស់ជាព្រះនៃយើងដ៏មានឫទ្ធានុភាពបំផុតបាន
ចាប់ផ្តើមហើយ . . . 19 រួចខ្ញុំបានឃើញសត្វសាហាវ
ជាមួយស្តេចទាំងអស់នៃផែនដីនិងកងទ័ពរបស់ពួកគេ
ប្រមូលផ្តុំគ្នាដើម្បីច្បាំងនឹងព្រះអង្គដែលគង់លើសេះនិងកងទ័ព
របស់ទ្រង់។ 20 ប៉ុន្តែសត្វសាហាវត្រូវបានចាប់ជាឈ្លើយ
រួមជាមួយព្យាការីក្លែងក្លាយដែលបានធ្វើការអស្ចារ្យជំនួសសត្វសា
ហាវ
ហើយដោយការអស្ចារ្យទាំងនោះបានបញ្ឆោតអស់អ្នកដែលបានទ
ទួលយកសញ្ញាសម្គាល់នៃសត្វសាហាវ
និងអស់អ្នកដែលបានថ្វាយបង្គំរូបសំណាកបស់វា។
ពីរនាក់នេះត្រូវបានបោះទាំងរស់ទៅក្នុងបឹងភ្លើងស្ពាន់ធ័រដែល
ឆេះសន្ធោសន្ធៅ។ 21
អស់អ្នកដែលនៅសល់ត្រូវបានសម្លាប់ដោយដាវរបស់ព្រះអង្គដែល

> គង់លើសេះ ដែលចេញពីព្រះឱស្ឋរបស់ទ្រង់
> ហើយសត្វស្លាបទាំងអស់បានស៊ីសាច់របស់ពួកគេឆ្អែត . . . 20:4
> រួចខ្ញុំបានឃើញបល្ល័ង្កទាំងឡាយ ជាកន្លែងដែលពួកគេអង្គុយ
> ហើយអំណាចក្នុងការជំនុំជម្រះត្រូវបានប្រគល់ឲ្យពួកគេ។
> ខ្ញុំបានឃើញព្រលឹងនៃអស់អ្នកដែលត្រូវបានកាត់ក្បាល
> ដោយសារបានធ្វើជាសាក្សីសម្រាប់ព្រះយេស៊ូ
> និងដោយសារបានប្រកាសព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ
> និងអស់អ្នកដែលបានបដិសេធមិនថ្វាយបង្គំសត្វសាហាវឬរូបសំ
> ណាករបស់វា
> ហើយមិនព្រមទទួលយកសញ្ញាសម្គាល់នៅលើថ្ងាសឬដៃរបស់ពួក
> គេ ពួកគេបានរស់ឡើងវិញ
> ហើយបានសោយរាជ្យជាមួយព្រះគ្រិស្តអស់មួយពាន់ឆ្នាំ។ (វិវរណៈ
> 19:6,19-21; 20:4, NJB)

សូមកត់សម្គាល់ថាព្រះយេស៊ូនឹងត្រូវបំផ្លាញកងទ័ពទាំងឡាយនៃពិភពលោ
កដែលបានរួបរួមគ្នាប្រឆាំងនឹងទ្រង់។
បន្ទាប់មកទ្រង់និងពួកបរិសុទ្ធនៃការរស់ឡើងវិញលើកទីមួយនឹងសោយរា
ជ្យ។ នោះជាពេលដែលនឹងមានឯកភាពត្រឹមត្រូវនៃជំនឿ។
គួរឲ្យសោកស្តាយ
មនុស្សជាច្រើននឹងស្តាប់តាមអ្នកបម្រើក្លែងក្លាយដែលមើលទៅល្អ
ប៉ុន្តែពិតជាមិនល្អ ដូចដែលសាវកប៉ុលបានព្រមាន (2 កូរិនថូស 11:14-15)។
ប្រសិនបើមនុស្សកាន់តែច្រើនយល់ពិតប្រាកដអំពីព្រះគម្ពីរនិងដំណឹងល្អ
នៃនគរព្រះ
មនុស្សនឹងច្បាំងនឹងព្រះយេស៊ូនៅពេលទ្រង់យាងត្រឡប់មកវិញតិចជាង
នេះ។

7. ហេតុអ្វីបានជាត្រូវការនគរព្រះ?

ទោះបីមនុស្សចូលចិត្តគិតថាយើងឆ្លាតណាស់ក៏ដោយ
ក៏មានដែនកំណត់ចំពោះការយល់ដឹងរបស់យើង ប៉ុន្តែ «ការយល់ដឹង»
របស់ព្រះវិញ «គឺគ្មានព្រំដែន» (ទំនុកតម្កើង 147:5)។

នោះជាមូលហេតុដែលការជួសជុលភពផែនដីនេះនឹងត្រូវការការជ្រៀតជ្រែករបស់ព្រះ។

ខណៈដែលមនុស្សជាច្រើនជឿលើព្រះ
ប៉ុន្តែមនុស្សភាគច្រើនលើសលប់មិនព្រមធ្វើតាមអ្វីដែលទ្រង់មានបន្ទូល
ហើយរស់នៅដូចដែលទ្រង់ណែនាំពិតប្រាកដទេ។
សូមកត់សម្គាល់សេចក្តីខាងក្រោម៖

> 8 ឱមនុស្សអើយ ទ្រង់បានបង្ហាញអ្នកហើយថាអ្វីជាការល្អ
> ហើយតើព្រះអម្ចាស់ទាមទារអ្វីពីអ្នក
> ក្រៅពីឲ្យប្រព្រឹត្តដោយយុត្តិធម៌ ឲ្យស្រឡាញ់សេចក្តីមេត្តាករុណា
> និងឲ្យដើរដោយបន្ទាបខ្លួនជាមួយព្រះរបស់អ្នក? (មីកា 6:8)

ការដើរដោយបន្ទាបខ្លួនជាមួយព្រះមិនមែនជាអ្វីដែលមនុស្សជាតិពិតជាមានឆន្ទៈធ្វើនោះទេ។ ចាប់តាំងពីសម័យអដាំនិងអេវ៉ា (លោកុប្បត្តិ 3:1-6)
មនុស្សបានជ្រើសរើសពឹងផ្អែកលើខ្លួនឯងនិងអាទិភាពរបស់ខ្លួន
លើសពីរបស់ព្រះ ទោះបីមានបញ្ញត្តិរបស់ទ្រង់ក៏ដោយ (និក្ខមនំ 20:3-17)។

កណ្ឌគម្ពីរសុភាសិតបង្រៀនថា៖

> 5 ចូរទុកចិត្តលើព្រះអម្ចាស់អស់ពីចិត្តរបស់អ្នក
> ហើយកុំផ្អែកលើការយល់ដឹងរបស់អ្នកផ្ទាល់ឡើយ 6
> ចូរទទួលស្គាល់ទ្រង់ក្នុងគ្រប់មាគ៌ារបស់អ្នក
> ហើយទ្រង់នឹងនាំផ្លូវរបស់អ្នក។ 7
> កុំធ្វើជាមនុស្សមានប្រាជ្ញាក្នុងក្រសែភ្នែករបស់ខ្លួនឯងឡើយ
> ចូរកោតខ្លាចព្រះអម្ចាស់ ហើយថយចេញពីអំពើអាក្រក់។
> (សុភាសិត 3:5-7)

ប៉ុន្តែមនុស្សភាគច្រើននឹងមិនទុកចិត្តលើព្រះអស់ពីចិត្តរបស់ពួកគេយ៉ាងពិតប្រាកដ ឬរង់ចាំឲ្យទ្រង់នាំផ្លូវជំហានរបស់ពួកគេទេ។

មនុស្សជាច្រើននិយាយថាពួកគេនឹងធ្វើតាមអ្វីដែលព្រះចង់បាន ប៉ុន្តែមិនធ្វើវាទេ។ មនុស្សជាតិត្រូវបានសាតាំងបញ្ឆោត (វិវរណៈ 12:9) ហើយបានធ្លាក់ចូលក្នុងតណ្ហារបស់លោកិយនិង ‘អំនួតនៃជីវិត’ (1 យ៉ូហាន 2:16)។

ដូច្នេះ
មនុស្សជាច្រើនបានបង្កើតទំនៀមទម្លាប់សាសនានិងរដ្ឋាភិបាលលោកិយរបស់ខ្លួនឯង ព្រោះពួកគេគិតថាពួកគេដឹងច្បាស់បំផុត។ ប៉ុន្តែពួកគេមិនដឹងទេ (ប្រៀបធៀប យេរេមា 10:23) ហើយភាគច្រើនក៏នឹងមិនប្រែចិត្តពិតប្រាកដដែរ។

នោះជាមូលហេតុដែលមនុស្សជាតិត្រូវការនគរព្រះ (ប្រៀបធៀប ម៉ាថាយ 24:21-22)។

ចូរពិចារណាអំពីពរជ័យទាំងឡាយ

សេរីនៃសេចក្តីថ្លែងដ៏ល្បីល្បាញបំផុតមួយដែលព្រះយេស៊ូបានប្រទាន គឺពរជ័យទាំងឡាយ
ដែលទ្រង់បានប្រទាននៅក្នុង *សេចក្តីអធិប្បាយលើភ្នំ*របស់ទ្រង់។

សូមកត់សម្គាល់សេចក្តីខ្លះដែលទ្រង់បានមានបន្ទូល៖

3 «មានពរហើយអ្នកដែលក្រខ្សត់ខាងវិញ្ញាណ
ដ្បិតនគរស្ថានសួគ៌ជារបស់ពួកគេ។ 4
មានពរហើយអ្នកដែលកាន់ទុក្ខ
ដ្បិតពួកគេនឹងបានការកម្សាន្តចិត្ត។ 5
មានពរហើយអ្នកដែលសុភាពរាបសា
ដ្បិតពួកគេនឹងទទួលផែនដីជាមរតក។ 6
មានពរហើយអ្នកដែលឃ្លានស្រេកសេចក្តីសុចរិត
ដ្បិតពួកគេនឹងបានឆ្អែត។ 7
មានពរហើយអ្នកដែលមានចិត្តមេត្តាករុណា
ដ្បិតពួកគេនឹងទទួលសេចក្តីមេត្តាករុណា។ 8
មានពរហើយអ្នកដែលមានចិត្តបរិសុទ្ធ ដ្បិតពួកគេនឹងឃើញព្រះ។
9 មានពរហើយអ្នកដែលធ្វើឲ្យមានសន្តិភាព
ដ្បិតពួកគេនឹងត្រូវបានហៅថាជាបុត្ររបស់ព្រះ។ 10

> មានពរហើយអ្នកដែលត្រូវបានបៀតបៀនដោយព្រោះសេចក្តីសុចរិត ដ្បិតនគរស្ថានសួគ៌ជារបស់ពួកគេ។ (ម៉ាថាយ 5:3-10)

គឺនៅក្នុងនគរព្រះ (ប្រៀបធៀប ម៉ាកុស 4:30-31) ដែលម៉ាថាយតែងហៅថានគរស្ថានសួគ៌ (ប្រៀបធៀប ម៉ាថាយ 13:31) ដែលសេចក្តីសន្យាដ៏មានពរទាំងនេះនឹងត្រូវបានសម្រេច។
គឺនៅក្នុងនគរព្រះដែលសេចក្តីសន្យានឹងត្រូវបានសម្រេច
ឲ្យអ្នកសុភាពរាបសាទទួលផែនដីជាមរតក
និងឲ្យអ្នកមានចិត្តបរិសុទ្ធឃើញព្រះ។
ចូររង់ចាំដោយក្តីសង្ឃឹមនូវដំណឹងល្អនៃព្រះពរទាំងឡាយនៅក្នុងនគរព្រះ!

ផ្លូវរបស់ព្រះគឺត្រឹមត្រូវ

សេចក្តីពិតគឺថាព្រះជាសេចក្តីស្រឡាញ់ (1 យ៉ូហាន 4:8,16) ហើយព្រះមិនមែនជាអ្នកអាស្ថានិយមទេ។
ច្បាប់របស់ព្រះបង្ហាញសេចក្តីស្រឡាញ់ចំពោះព្រះ
និងសេចក្តីស្រឡាញ់ចំពោះអ្នកជិតខាងរបស់យើង (ម៉ាកុស 12:29-31; យ៉ាកុប 2:8-11)។ ផ្លូវរបស់លោកិយគឺអាស្ថានិយម ហើយបញ្ចប់ដោយសេចក្តីស្លាប់ (រ៉ូម 8:6)។

សូមកត់សម្គាល់ថាព្រះគម្ពីរបង្ហាញថាគ្រិស្តបរិស័ទពិតកាន់តាមបញ្ញត្តិទាំងឡាយ៖

> [1] អ្នកណាដែលជឿថាព្រះយេស៊ូជាព្រះគ្រិស្ត អ្នកនោះកើតពីព្រះ
> ហើយអស់អ្នកដែលស្រឡាញ់ព្រះអង្គដែលបង្កើត
> ក៏ស្រឡាញ់អ្នកដែលទ្រង់បានបង្កើតដែរ។ [2] ដោយការនេះហើយ
> យើងដឹងថាយើងស្រឡាញ់បុត្រធីតារបស់ព្រះ
> គឺពេលយើងស្រឡាញ់ព្រះ ហើយកាន់តាមបញ្ញត្តិរបស់ទ្រង់។ [3]
> ដ្បិតនេះជាសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះ
> គឺថាយើងកាន់តាមបញ្ញត្តិរបស់ទ្រង់។
> ហើយបញ្ញត្តិរបស់ទ្រង់មិនមែនជាបន្ទុកធ្ងន់ទេ។ (1 យ៉ូហាន 5:1-3)

«បញ្ញត្តិ» ទាំងអស់របស់ព្រះ «សុទ្ធតែជាសេចក្តីសុចរិត» (ទំនុកតម្កើង 119:172)។ ផ្លូវរបស់ទ្រង់គឺបរិសុទ្ធ (ទីតុស 1:15)។ គួរឲ្យសោកស្តាយ មនុស្សជាច្រើនបានទទួលយកទម្រង់ផ្សេងៗនៃ «អំពើទទឹងច្បាប់»

ហើយមិនដឹងថាព្រះយេស៊ូមិនបានយាងមកដើម្បីបំផ្លាញក្រឹត្យវិន័យឬពួកព្យាការីទេ ប៉ុន្តែដើម្បីបំពេញវាវិញ (ម៉ាថាយ 5:17) ដោយពន្យល់អត្ថន័យពិតរបស់វា
និងពង្រីកវាលើសពីអ្វីដែលមនុស្សជាច្រើនបានគិត (ឧ. ម៉ាថាយ 5:21-28)។ ព្រះយេស៊ូបានបង្រៀនថា «អ្នកណាដែលប្រព្រឹត្តតាម ហើយបង្រៀនបញ្ញត្តិទាំងនោះ
អ្នកនោះនឹងត្រូវបានហៅថាធំនៅក្នុងនគរស្ថានសួគ៌» (ម៉ាថាយ 5:19) (ពាក្យ ‘នគរព្រះ’ និង ‘នគរស្ថានសួគ៌’ អាចប្រើជំនួសគ្នាបាន)។

ព្រះគម្ពីរបង្រៀនថាជំនឿដោយគ្មានអំពើគឺស្លាប់ហើយ (យ៉ាកុប 2:17)។ មនុស្សជាច្រើនអះអាងថាដើរតាមព្រះយេស៊ូ
ប៉ុន្តែនឹងមិនជឿលើការបង្រៀនរបស់ទ្រង់យ៉ាងពិតប្រាកដទេ (ម៉ាថាយ 7:21-23) ហើយនឹងមិនយកតម្រាប់តាមទ្រង់ដូចដែលពួកគេគួរធ្វើដែរ (ប្រៀបធៀប 1 កូរិនថូស 11:1)។ «អំពើបាបគឺជាការបំពានច្បាប់» (1 យ៉ូហាន 3:4, KJV) ហើយមនុស្សគ្រប់រូបបានប្រព្រឹត្តអំពើបាប (រ៉ូម 3:23)។ ប៉ុន្តែព្រះគម្ពីរបង្ហាញថាសេចក្តីមេត្តាករុណានឹងឈ្នះលើការជំនុំជម្រះ (យ៉ាកុប 2:13) ដ្បិតព្រះពិតជាមានផែនការសម្រាប់មនុស្សគ្រប់រូប (ប្រៀបធៀប លូកា 3:6)។

ដំណោះស្រាយរបស់មនុស្ស ដោយឡែកពីផ្លូវរបស់ព្រះ នឹងមិនដំណើរការទេ។ នៅក្នុងនគរសហស្សវត្សរ៍ ព្រះយេស៊ូនឹងគ្រប់គ្រងដោយ «ដំបងដែក» (វិវរណៈ 19:15) ហើយសេចក្តីល្អនឹងមានជ័យជម្នះ ដ្បិតមនុស្សនឹងរស់នៅតាមផ្លូវរបស់ព្រះ។

បញ្ហាទាំងអស់នៃពិភពលោកកើតមានឡើង ដោយព្រោះសង្គមនានានៃពិភពលោកនេះបដិសេធមិនស្តាប់បង្គាប់ព្រះ និងច្បាប់របស់ទ្រង់។

ប្រវត្តិសាស្ត្របង្ហាញថាមនុស្សជាតិមិនមានសមត្ថភាពដោះស្រាយបញ្ហានៃសង្គមបានទេ៖

> 6 ដ្បិតការមានគំនិតតាមសាច់ឈាមគឺជាសេចក្តីស្លាប់
> ប៉ុន្តែការមានគំនិតតាមវិញ្ញាណគឺជាជីវិតនិងសន្តិភាព។ 7
> ព្រោះគំនិតតាមសាច់ឈាមគឺជាការប្រឆាំងនឹងព្រះ
> ដ្បិតវាមិនចុះចូលនឹងច្បាប់របស់ព្រះទេ
> ហើយក៏មិនអាចចុះចូលបានដែរ។ 8 ដូច្នេះហើយ

អស់អ្នកដែលនៅក្នុងសាច់ឈាមមិនអាចគាប់ព្រះហឫទ័យព្រះបានឡើយ។ (រ៉ូម 8:6-8)

គ្រិស្តបរិស័ទត្រូវផ្តោតលើរឿងខាងវិញ្ញាណ
ហើយបន្ទាប់ពីការប្រែចិត្តនិងពិធីជ្រមុជទឹក
ព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះត្រូវបានប្រទានឲ្យដើម្បីធ្វើដូច្នោះក្នុងសម័យកាលនេះ (រ៉ូម 8:9) ទោះបីយើងមានភាពទន់ខ្សោយផ្ទាល់ខ្លួនក៏ដោយ៖

26 បងប្អូនអើយ
ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាឃើញការត្រាស់ហៅរបស់អ្នករាល់គ្នាហើយថា
មិនមានមនុស្សមានប្រាជ្ញាតាមសាច់ឈាមច្រើនទេ
មិនមានមនុស្សខ្លាំងពូកែច្រើនទេ
មិនមានមនុស្សអភិជនច្រើនទេដែលត្រូវបានត្រាស់ហៅ។ 27
ប៉ុន្តែព្រះបានជ្រើសរើសរបស់ល្ងីល្ងើនៃលោកិយ
ដើម្បីធ្វើឲ្យមនុស្សមានប្រាជ្ញាត្រូវអាម៉ាស់
ហើយព្រះបានជ្រើសរើសរបស់ទន់ខ្សោយនៃលោកិយ
ដើម្បីធ្វើឲ្យរបស់ខ្លាំងពូកែត្រូវអាម៉ាស់ 28
ហើយព្រះបានជ្រើសរើសរបស់ថោកទាបនៃលោកិយ
និងរបស់ដែលគេមើលងាយ និងរបស់ដែលមិនមាន
ដើម្បីធ្វើឲ្យរបស់ដែលមានក្លាយទៅជាគ្មាន 29
ដើម្បីកុំឲ្យសាច់ឈាមណាអួតបាននៅចំពោះព្រះភក្ត្ររបស់ទ្រង់។ 30
ប៉ុន្តែដោយសារទ្រង់ អ្នករាល់គ្នានៅក្នុងព្រះគ្រិស្តយេស៊ូ
ដែលបានក្លាយជាប្រាជ្ញាពីព្រះសម្រាប់យើង—
ព្រមទាំងសេចក្តីសុចរិត ការញែកជាបរិសុទ្ធ និងការប្រោសលោះ—
31 ដើម្បីឲ្យបានសម្រេចដូចមានចែងទុកថា «អ្នកណាដែលអួត
ចូរឲ្យអ្នកនោះអួតអំពីព្រះអម្ចាស់ចុះ។» (1 កូរិនថូស 1:26-31)

គ្រិស្តបរិស័ទត្រូវអួតអំពីផែនការរបស់ព្រះ! យើងដើរដោយជំនឿឥឡូវនេះ (2 កូរិនថូស 5:7) ដោយក្រឡេកមើលឡើងទៅលើ (កូឡុស 3:2) ដោយជំនឿ (ហេព្រើរ 11:6)។
យើងនឹងទទួលព្រះពរដោយសារការកាន់តាមបញ្ញត្តិរបស់ព្រះ (វិវរណៈ 22:14)។

ហេតុអ្វីបានជាដំណឹងល្អនៃនគរព្រះ?

ពួកប្រូតេស្តង់មានទំនោរមានអារម្មណ៍ថា
ពេលពួកគេបានទទួលយកព្រះយេស៊ូជាព្រះអង្គសង្គ្រោះហើយ
ពួកគេបានស្វែងរកនគរព្រះរួចហើយ។
ពួកកាតូលិករ៉ូម៉ាំងជឿថាអ្នកដែលបានទទួលពិធីជ្រមុជទឹក
សូម្បីតែតាំងពីជាទារក បានចូលក្នុងក្រុមជំនុំរបស់ពួកគេជានគរហើយ។
ពួកកាតូលិករ៉ូម៉ាំងនិងគ្រិស្តអូស្សដក់ខាងកើតមានទំនោរគិតថា
តាមរយៈពិធីបុណ្យសាក្រាម៉ង់ ។ល។ ពួកគេកំពុងស្វែងរកនគរព្រះ។
ខណៈដែលគ្រិស្តបរិស័ទត្រូវទទួលពិធីជ្រមុជទឹក ប៉ុន្តែពួកក្រិក-រ៉ូម៉ាំង-
ប្រូតេស្តង់មានទំនោរងាកទៅរកលោកិយដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហារបស់មនុ
ស្សជាតិ។ ពួកគេមានទំនោរផ្តោតលើរឿងផែនដី (ប្រៀបធៀប រ៉ូម 8:6-8)។

ការស្វែងរកនគរព្រះជាមុនសិន (ម៉ាថាយ 6:33)
ត្រូវជាគោលដៅពេញមួយជីវិតសម្រាប់គ្រិស្តបរិស័ទ។
ជាគោលដៅមិនមែនក្នុងការងាកទៅរកលោកិយដើម្បីរកដំណោះស្រាយទេ
ប៉ុន្តែងាកទៅរកព្រះនិងផ្លូវរបស់ទ្រង់វិញ។
ដំណឹងល្អនៃនគរព្រះផ្លាស់ប្តូរជីវិតរបស់យើង។

ព្រះគម្ពីរចែងថាគ្រិស្តបរិស័ទនឹងគ្រប់គ្រងជាមួយព្រះយេស៊ូ
ប៉ុន្តែតើអ្នកដឹងទេថាការនោះមានន័យថាគ្រិស្តបរិស័ទពិតនឹងគ្រប់គ្រង
លើទីក្រុងនានាមែនទែន? ព្រះយេស៊ូបានបង្រៀនថា៖

> 12 «មានអភិជនម្នាក់បានទៅស្រុកឆ្ងាយ
> ដើម្បីទទួលនគរមួយសម្រាប់ខ្លួន រួចត្រឡប់មកវិញ។ 13
> ដូច្នេះលោកបានហៅអ្នកបម្រើរបស់លោកដប់នាក់មក
> ប្រគល់ប្រាក់មីណាដប់ឲ្យពួកគេ ហើយមានប្រសាសន៍ទៅពួកគេថា
> ‘ចូរធ្វើជំនួញរហូតដល់ខ្ញុំមកវិញ។’ 14
> ប៉ុន្តែពលរដ្ឋរបស់លោកបានស្អប់លោក
> ហើយបានចាត់គណៈប្រតិភូតាមក្រោយលោក ដោយនិយាយថា
> ‘យើងមិនចង់ឲ្យបុរសនេះសោយរាជ្យលើយើងទេ។’
>
> 15 «ហើយដូច្នេះហើយ ពេលលោកត្រឡប់មកវិញ ដោយបានទទួល
>
> នគរហើយ លោកក៏បានបញ្ជាឲ្យហៅអ្នកបម្រើទាំងនេះ
> ដែលលោកបានប្រគល់ប្រាក់ឲ្យ មករកលោក
> ដើម្បីឲ្យលោកដឹងថាម្នាក់ៗបានចំណេញប៉ុន្មានពីការធ្វើជំនួញ។ 16

> រួចអ្នកទីមួយបានមក ដោយនិយាយថា ‘លោកម្ចាស់
> ប្រាក់មីណារបស់លោកបានចំណេញដប់មីណា។’ 17
> ហើយលោកបានមានប្រសាសន៍ទៅគាត់ថា ‘ល្អហើយ
> អ្នកបម្រើល្អអើយ ព្រោះអ្នកបានស្មោះត្រង់ក្នុងរឿងតូចតាចបំផុត
> ចូរមានអំណាចលើទីក្រុងដប់ចុះ។’ 18 អ្នកទីពីរបានមក
> ដោយនិយាយថា ‘លោកម្ចាស់
> ប្រាក់មីណារបស់លោកបានចំណេញប្រាំមីណា។’ 19
> លោកក៏បានមានប្រសាសន៍ទៅគាត់ដូចគ្នាថា
> ‘អ្នកក៏ចូរគ្រប់គ្រងលើទីក្រុងប្រាំដែរ។’ (លូកា 19:12-19)

ចូរស្មោះត្រង់លើអ្វីតិចតួចដែលអ្នកមានឥឡូវនេះ។
គ្រិស្តបរិស័ទនឹងមានឱកាសគ្រប់គ្រងលើទីក្រុងពិតប្រាកដ
នៅក្នុងនគរពិតប្រាកដមួយ។ ព្រះយេស៊ូក៏បានមានបន្ទូលផងដែរថា
«រង្វាន់របស់ខ្ញុំនៅជាមួយខ្ញុំ ដើម្បីប្រទានឲ្យម្នាក់ៗតាមការងាររបស់គេ»
(វិវរណៈ 22:12)។ ព្រះមានផែនការមួយ (យ៉ូប 14:15) និងកន្លែងមួយ
(យ៉ូហាន 14:2)
សម្រាប់អស់អ្នកដែលនឹងឆ្លើយតបនឹងទ្រង់យ៉ាងពិតប្រាកដ (យ៉ូហាន
6:44; វិវរណៈ 17:14)។ នគរព្រះមានពិតប្រាកដ
ហើយអ្នកអាចក្លាយជាផ្នែកមួយនៃវាបាន!

នៅដើមឆ្នាំ 2016 ទស្សនាវដ្តី Science
មានអត្ថបទមួយដែលមានចំណងជើងថា «The power of crowds»
ដែលបានបង្ហាញថាបញ្ហាសិប្បនិមិត្តនិងការប្រមូលធនធានពីហ្វូងមនុស្ស
អាចដោះស្រាយ ‘បញ្ហាអាក្រក់’ ដែលមនុស្សជាតិកំពុងប្រឈម។
ប៉ុន្តែអត្ថបទនោះមិនបានយល់ថាតើភាពអាក្រក់ជាអ្វីនោះទេ
ទំរាំតែដឹងពីរបៀបដោះស្រាយវាទៀត។
ការលេចឡើងក្រោយមកនៃកម្មវិធីបញ្ញាសិប្បនិមិត្តពិតជាមិនបានដោះ
ស្រាយបញ្ហារបស់ពិភពលោកនោះទេ។

កិច្ចសហប្រតិបត្តិការ ដោយឡែកពីការដើរតាមផ្លូវពិតរបស់ព្រះ
ត្រូវវិនាសបរាជ័យនៅសតវត្សរ៍ទី 21
ដូចដែលវាបានបរាជ័យកាលពីក្រោយទឹកជំនន់ដ៏ធំ
ពេលមនុស្សជាតិបានសហការគ្នាសាងសង់ប៉មបាបិលដែលបរាជ័យ
(លោកុប្បត្តិ 11:1-9)។

បញ្ហានានានៅក្នុងពិភពលោក នៅកន្លែងដូចជាមជ្ឈិមបូព៌ា (ទោះបីរំពឹងថានឹងមានចំណេញបណ្តោះអាសន្នក៍ដោយ ឧ. ដានីយ៉ែល 9:27ក; 1 ថែស្សាឡូនីច 5:3) នឹងមិនត្រូវបានដោះស្រាយដោយមនុស្សទេ— យើងត្រូវការសន្តិភាពនៃនគរព្រះ (រ៉ូម 14:17)។

បញ្ហាភេរវកម្មអន្តរជាតិ ទោះបីរំពឹងថានឹងមានវឌ្ឍនភាពក៍ដោយ ក៍នឹងមិនត្រូវបានដោះស្រាយ (ប្រៀបធៀប អេសេគាល 21:12) ដោយអ្នកដែលត្រូវបានបញ្ឆោតនៅអង្គការសហប្រជាជាតិដែរ (ប្រៀបធៀប វិវរណៈ 12:9)— យើងត្រូវការអំណរនិងការកម្សាន្តចិត្តនៃនគរព្រះ។

បញ្ហាបរិស្ថាននឹងមិនត្រូវបានដោះស្រាយដោយកិច្ចសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិទេ ដ្បិតប្រជាជាតិទាំងឡាយនៃពិភពលោកនឹងដួយបំផ្លាញផែនដី (វិវរណៈ 11:18) ប៉ុន្តែបញ្ហាទាំងនោះនឹងត្រូវបានដោះស្រាយដោយនគរព្រះវិញ។

បញ្ហានៃអំពើអសីលធម៍ខាងផ្លូវភេទ ការរំលូតកូន និងការលក់សរីរាង្គមនុស្ស
នឹងមិនត្រូវបានដោះស្រាយដោយសហរដ្ឋអាមេរិកទេ (ប្រៀបធៀប វិវរណៈ 18:13) ប៉ុន្តែដោយនគរព្រះវិញ។

បំណុលដ៍ធំសម្បើមដែលសហរដ្ឋអាមេរិក ចក្រភពអង់គ្លេស និងប្រជាជាតិជាច្រើនទៀតមាន
នឹងមិនត្រូវបានដោះស្រាយតាមរយៈការចរចាអន្តរជាតិទេ ប៉ុន្តែទីបំផុត (បន្ទាប់ពីការបំផ្លិចបំផ្លាញតាមហាបាគុក 2:6-8) ដោយនគរព្រះវិញ។

ភាពល្ងង់ខ្លៅនិងការអប់រំខុសឆ្គងនឹងមិនត្រូវបានដោះស្រាយដោយអង្គការសហប្រជាជាតិទេ—យើងត្រូវការនគរព្រះ។
ជម្លោះសាសនានឹងមិនត្រូវបានដោះស្រាយយ៉ាងពិតប្រាកដដោយចលនាបង្រួបបង្រួមសាសនា-
អន្តរសាសនាណាមួយដែលយល់ព្រមលើការសង្គ្រោះដោយឡែកពីព្រះយេស៊ូពិតនៃព្រះគម្ពីរនោះទេ។ អំពើបាបគឺជាបញ្ហាចម្បងនៅក្នុងពិភពលោក ហើយសម្រាប់បញ្ហានោះ
យើងត្រូវការយញ្ញបូជារបស់ព្រះយេស៊ូនិងការយាងត្រឡប់មកវិញរបស់ទ្រង់នៅក្នុងនគរព្រះ។

វិទ្យាសាស្ត្រវេជ្ជសាស្ត្រទំនើបមិនមានចម្លើយទាំងអស់សម្រាប់សុខភាពមនុស្សទេ—យើងត្រូវការនគរព្រះ។

បញ្ហាភាពអត់ឃ្លាននឹងមិនត្រូវបានដោះស្រាយដោយសារពពកសរីរាង្គដែលបានកែប្រែហ្សែន
ដែលកំពុងដាក់ផ្នែកខ្លះនៃពិភពលោកឲ្យប្រឈមនឹងគ្រោះទុរ្ភិក្ស
ដោយសារលទ្ធភាពនៃការបរាជ័យដ៏ណាំយ៉ាងធំសម្បើមនោះទេ—
យើងត្រូវការនគរព្រះ។

ភាពក្រីក្រយ៉ាងធំសម្បើមនៅផ្នែកខ្លះនៃទ្វីបអាហ្វ្រិក អាស៊ី និងកន្លែងផ្សេងទៀត ទោះបីទទួលបានផលប្រយោជន៍មួយរយៈពី ‘បាប៊ីឡូន’ នាគ្រាចុងក្រោយក៏ដោយ (ប្រៀបធៀប វិវរណៈ 18:1-19) ក៏នឹងមិនដោះស្រាយបញ្ហាភាពក្រីក្របានដែរ—យើងត្រូវការនគរព្រះ។
គំនិតដែលថា ដោយឡែកពីព្រះយេស៊ូ
មនុស្សជាតិអាចនាំមកនូវសង្គមឧត្តមគតិនៅក្នុង
‘យុគសម័យអាក្រក់បច្ចុប្បន្ន’ នេះ គឺជាដំណឹងល្អក្លែងក្លាយ (កាឡាទី 1:3-10)។ យើងត្រូវការនគរព្រះ។

ដំណាក់កាលសហស្សវត្សរ៍នៃនគរព្រះគឺជានគរពិតប្រាកដមួយដែលនឹងត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅលើផែនដី។
វានឹងផ្អែកលើច្បាប់ដ៏ប្រកបដោយសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះ
និងព្រះដ៏ប្រកបដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ជាអ្នកដឹកនាំ។
ពួកបរិសុទ្ធនឹងសោយរាជ្យជាមួយព្រះគ្រិស្តអស់សហស្សវត្សរ៍ (វិវរណៈ 5:10; 20:4-6)។
នគរនេះនឹងរាប់បញ្ចូលអស់អ្នកដែលពិតជានៅក្នុងក្រុមជំនុំរបស់ព្រះ
ប៉ុន្តែគ្មានបទគម្ពីរណាមួយចែងថានគរព្រះពិតជាក្រុមជំនុំ
(កាតូលិករ៉ូម៉ាំង ឬក្រុមណាផ្សេងទៀត) នោះទេ។
ក្រុមជំនុំរ៉ូមបានប្រឆាំងនឹងការបង្រៀនអំពីរដ្ឋកាលសហស្សវត្សរ៍
ហើយក្រោយមកទៀតវានឹងប្រឆាំងកាន់តែខ្លាំងនឹងសារនៃដំណឹងល្អរបស់ព្រះគម្ពីរ នៅពេលយើងខិតកាន់តែជិតដល់ទីបញ្ចប់។
ការនេះទំនងជានឹងទទួលបានការផ្សព្វផ្សាយយ៉ាងសំខាន់តាមប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ ដែលអាចជួយសម្រេចម៉ាថាយ 24:14។

នៅក្នុងដំណាក់កាលចុងក្រោយរបស់វា នគរព្រះនឹងរាប់បញ្ចូល «ក្រុងយេរូសាឡិមថ្មី ដែលចុះមកពីស្ថានសួគ៌ពីព្រះ» (វិវរណៈ 21:2)

ហើយការចម្រើនឡើងរបស់វានឹងគ្មានទីបញ្ចប់ឡើយ។
នឹងលែងមានអំពើទុច្ចរិត លែងមានទុក្ខសោក
ហើយលែងមានសេចក្តីស្លាប់ទៀតហើយ។

ការប្រកាសនិងការយល់ដឹងអំពីដំណឹងល្អនៃនគរព្រះគឺជាប្រធានបទដ៏សំខាន់មួយនៃព្រះគម្ពីរ។ អ្នកនិពន្ធសញ្ញាចាស់បានបង្រៀនអំពីវា។ ព្រះយេស៊ូ ប៉ុល និងយ៉ូហាន បានបង្រៀនអំពីវា។ ធម្មទេសនា 'គ្រិស្តបរិស័ទ' ចាស់ជាងគេដែលនៅសេសសល់ក្រៅសញ្ញាថ្មីបានបង្រៀនអំពីវា។
មេដឹកនាំគ្រិស្តបរិស័ទនៅដើមសតវត្សរ៍ទីពីរ ដូចជាប៉ូលីការ និងមេលីតូ បានបង្រៀនអំពីវា។ យើងនៅក្នុង Continuing Church of God បង្រៀនអំពីវានៅសព្វថ្ងៃនេះ។
ចូរនឹកចាំថានគរព្រះគឺជាប្រធានបទទីមួយដែលព្រះគម្ពីរបង្ហាញថាព្រះយេស៊ូបានប្រកាស (ម៉ាកុស 1:14-15)។
វាក៏ជាអ្វីដែលទ្រង់បានប្រកាសបន្ទាប់ពីការរស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់ដែរ (កិច្ចការ 1:3)—ហើយវាជាអ្វីដែលគ្រិស្តបរិស័ទគួរស្វែងរកជាមុនសិន (ម៉ាថាយ 6:33)។

ដំណឹងល្អមិនត្រឹមតែអំពីព្រះជន្មនិងការសោយទិវង្គតរបស់ព្រះយេស៊ូប៉ុណ្ណោះទេ។
ការសង្កត់ធ្ងន់នៃដំណឹងល្អដែលព្រះយេស៊ូនិងអ្នកដើរតាមទ្រង់បានបង្រៀន គឺនគរព្រះដែលនឹងមកដល់។
ដំណឹងល្អនៃនគរនេះរាប់បញ្ចូលការសង្គ្រោះតាមរយៈព្រះគ្រិស្ត
ប៉ុន្តែក៏រាប់បញ្ចូលការបង្រៀនអំពីទីបញ្ចប់នៃរដ្ឋាភិបាលមនុស្សផងដែរ (វិវរណៈ 11:15)។

ចូរនឹកចាំថា ព្រះយេស៊ូបានបង្រៀនថាទីបញ្ចប់នឹងមិនមកដល់ទេ
រហូតដល់បន្ទាប់ពីដំណឹងល្អនៃនគរនេះត្រូវបានប្រកាសដល់ពិភពលោក
ជាសក្ខីភាពដល់គ្រប់ប្រជាជាតិទាំងអស់ (ម៉ាថាយ 24:14)។
ហើយការប្រកាសនោះកំពុងកើតឡើងឥឡូវនេះ។
តើអ្នកចង់ក្លាយជាផ្នែកមួយនៃការគាំទ្រកិច្ចការចុងក្រោយនាគ្រាចុងក្រោយនោះទេ?

ដំណឹងល្អគឺថា**នគរព្រះជាដំណោះស្រាយចំពោះបញ្ហាដែលមនុស្សជាតិកំពុងប្រឈម**។ ប៉ុន្តែមនុស្សភាគច្រើនមិនចង់គាំទ្រវា មិនចង់ស្តាប់វា ហើយក៏មិនចង់ជឿសេចក្តីពិតរបស់វាដែរ។

នគររបស់ព្រះគឺអស់កល្បជានិច្ច (ម៉ាថាយ 6:13) ខណៈដែល «លោកិយនេះកំពុងកន្លងផុតទៅ» (1 កូរិនថូស 7:31)។

ការប្រកាសដំណឹងល្អពិតនៃនគរព្រះគឺជាអ្វីដែលយើងនៅក្នុង Continuing Church of God យកចិត្តទុកដាក់យ៉ាងខ្លាំង។ យើងខិតខំបង្រៀនគ្រប់ការទាំងអស់ដែលព្រះគម្ពីរបង្រៀន (ម៉ាថាយ 28:19-20) រួមទាំងនគរព្រះផងដែរ (ម៉ាថាយ 24:14)។ ខណៈយើងរង់ចាំនគរនោះ យើងត្រូវរៀននិងដើរតាមផ្លូវរបស់ព្រះ ហើយកម្សាន្តចិត្តអ្នកដទៃដែលចង់ជឿសេចក្តីពិត។

តើអ្នកមិនគួរគាំទ្រការប្រកាសដំណឹងល្អនៃនគរព្រះដែលនឹងមកដល់ទេឬ? តើអ្នកនឹងជឿដំណឹងល្អនៃនគរព្រះទេ?

Continuing Church of God

អាសយដ្ឋានប្រៃសណីយ៍នៅសហរដ្ឋអាមេរិករបស់ Continuing Church of God គឺ P.O. Box 109, Grover Beach, California, 93483 USA; គេហទំព័រ www.ccog.org។

គេហទំព័ររបស់ Continuing Church of God (CCOG)

CCOG.ASIA គេហទំព័រនេះផ្តោតលើអាស៊ី។
CCOG.IN គេហទំព័រនេះសំដៅទៅលើអ្នកដែលមានដើមកំណើតឥណ្ឌា។
CCOG.EU គេហទំព័រនេះសំដៅទៅលើទ្វីបអឺរ៉ុប។
CCOG.NZ
គេហទំព័រនេះសំដៅទៅលើនូវែលហ្សេឡង់និងអ្នកដទៃដែលមានដើមកំណើតអង់គ្លេស។
CCOG.ORG នេះជាគេហទំព័រចម្បងរបស់ Continuing Church of God។ វាបម្រើមនុស្សនៅគ្រប់ទ្វីបទាំងអស់។ វាមានអត្ថបទ តំណភ្ជាប់ និងវីដេអូ។
CCOGCANADA.CA គេហទំព័រនេះសំដៅទៅលើអ្នកនៅកាណាដា។
CCOGAFRICA.ORG គេហទំព័រនេះសំដៅទៅលើអ្នកនៅទ្វីបអាហ្វ្រិក។
CDLIDD.ES La Continuación de la Iglesia de Dios.
នេះជាគេហទំព័រភាសាអេស្ប៉ាញរបស់ Continuing Church of God។
PNIND.PH Patuloy na Iglesya ng Diyos. នេះជាគេហទំព័រហ្វីលីពីនរបស់ Continuing Church of God។
វាមានព័ត៌មានជាភាសាអង់គ្លេសនិងតាហ្គាឡុក។

គេហទំព័រព័ត៌មាននិងប្រវត្តិសាស្ត្រ

COGWRITER.COM គេហទំព័រនេះជាឧបករណ៍ប្រកាសដ៏សំខាន់ ហើយមានព័ត៌មាន គោលលទ្ធិ អត្ថបទប្រវត្តិសាស្ត្រ វីដេអូ និងបច្ចុប្បន្នភាពទំនាយ។
CHURCHHISTORYBOOK.COM នេះជាគេហទំព័រដែលងាយចាំ ដែលមានអត្ថបទនិងព័ត៌មានអំពីប្រវត្តិក្រុមជំនុំ។
BIBLENEWSPROPHECY.NET
នេះជាគេហទំព័រវិទ្យុតាមអ៊ីនធឺណិតជាភាសាអង់គ្លេស

ដែលផ្សាយព័ត៌មាននិងប្រធានបទតាមព្រះគម្ពីរ។ BNPI.NET
មានច្រើនភាសា។

បណ្តាញវីដេអូ YouTube និង BitChute សម្រាប់សេចក្តីអធិប្បាយវែងនិងខ្លី

បណ្តាញ **BibleNewsProphecy**។ វីដេអូអធិប្បាយខ្លីរបស់ CCOG។
បណ្តាញ **CCOGAfrica**។ សារ CCOG ជាភាសាអាហ្វ្រិក។
បណ្តាញ **CCOG Animations**
ដើម្បីបង្រៀនអំពីទិដ្ឋភាពនានានៃជំនឿគ្រិស្តបរិស័ទ។
បណ្តាញ **CDLIDDSermones** មានសារជាភាសាអេស្ប៉ាញ។
បណ្តាញ **ContinuingCOG**។ វីដេអូអធិប្បាយរបស់ CCOG។

រូបថតបង្ហាញខាងក្រោមនូវឥដ្ឋមួយចំនួនដែលនៅសេសសល់
(បូករួមទាំងឥដ្ឋខ្លះដែលបានបន្ថែមក្រោយមក) នៃអគារមួយនៅក្រុងយេរូសាឡិម
ដែលដួនកាលត្រូវបានស្គាល់ថា Cenacle
ប៉ុន្តែពិពណ៌នាបានប្រសើរជាងថាជាក្រុមជំនុំរបស់ព្រះនៅលើភ្នំខាងលិចនៃក្រុងយេរូសាឡិម (បច្ចុប្បន្នហៅថាភ្នំស៊ីយ៉ូន)៖

គេជឿថានេះជាទីតាំងនៃអគារក្រុមជំនុំគ្រិស្តបរិស័ទពិតដំបូងបំផុតប្រហែលជាគេ។
ជាអគារមួយដែល ‘ដំណឹងល្អនៃនគរព្រះ’
របស់ព្រះយេស៊ូប្រហែលជាត្រូវបានប្រកាសនៅក្នុងនោះ។
នេះជាអគារមួយនៅក្រុងយេរូសាឡិមដែលបានបង្រៀនដំណឹងល្អនៃនគរព្រះ។

ដោយហេតុនេះហើយ យើងក៏អរព្រះគុណព្រះឥតឈប់ឈរដែរ ព្រោះ... បងប្អូនអើយ អ្នករាល់គ្នាបានក្លាយជាអ្នកដើរតាមក្រុមជំនុំរបស់ព្រះ ដែលនៅស្រុកយូដា ក្នុងព្រះគ្រិស្តយេស៊ូ។(1 ថែស្សាឡូនីច 2:13-14)

ចូរតស៊ូយ៉ាងខ្លាំងក្លាដើម្បីជំនឿ
ដែលបានប្រគល់ឲ្យពួកបរិសុទ្ធតែម្តងជាសម្រេច។(យូដាស 3)

ទ្រង់(ព្រះយេស៊ូ) មានបន្ទូលទៅពួកគេថា
«ខ្ញុំត្រូវតែប្រកាសនគរព្រះនៅទីក្រុងឯទៀតៗផងដែរ
ព្រោះខ្ញុំត្រូវបានចាត់មកសម្រាប់គោលបំណងនេះ។» (លូកា 4:43)

ប៉ុន្តែចូរស្វែងរកនគរព្រះ
ហើយរបស់ទាំងអស់នេះនឹងត្រូវបានបន្ថែមឲ្យអ្នករាល់គ្នា។ ហ្វូងតូចអើយ
កុំខ្លាចអ្វី
ដ្បិតវាជាព្រះហឫទ័យសប្បុរសរបស់ព្រះបិតានៃអ្នករាល់គ្នាក្នុងការប្រទាននគរឲ្យ
អ្នករាល់គ្នា។(លូកា 12:31-32)

ហើយដំណឹងល្អនៃនគរនេះនឹងត្រូវបានប្រកាសនៅទូទាំងពិភពលោក
ជាសក្ខីភាពដល់គ្រប់ប្រជាជាតិទាំងអស់ រួចទីបញ្ចប់នឹងមកដល់។(ម៉ាថាយ
24:14)